

Dataskydd vid europeiskt polissamarbete och straffrättsligt samarbete

Sammanfattning

I betänkandet behandlar utskottet regeringens proposition 2012/13:73 Data-skydd vid europeiskt polissamarbete och straffrättsligt samarbete samt en motion som har väckts med anledning av propositionen.

Utskottet ställer sig bakom regeringens förslag till en ny lag med vissa bestämmelser om skydd för personuppgifter vid polissamarbete och straffrättsligt samarbete inom Europeiska unionen (EU). Därmed genomförs de återstående delarna av det s.k. dataskyddsrambeslutet.

Lagen ska tillämpas på personuppgifter som överförs från eller till en annan EU-medlemsstat eller Island, Norge, Schweiz eller Liechtenstein i verksamheter som har till syfte att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa påföljder. Även uppgifter från ett EU-informationssystem som avser polissamarbete eller straffrättsligt samarbete omfattas av lagen. Sådant informationsutbyte som reglerats tidigare, exempelvis utbyte med stöd av det s.k. Prümrådsbeslutet, undantas dock. Behandling av personuppgifter som rör nationell säkerhet omfattas inte heller av lagen.

I lagen regleras bl.a. för vilka ändamål uppgifterna får behandlas och vad som gäller för den fortsatta behandlingen. Lagen anger vidare i vilka situationer personuppgifter får överföras till enskilda, till tredje land och till internationella organ.

Svenska myndigheter åläggs att följa de villkor om användningen som ställts upp av den som överfört uppgifterna eller gjort dem tillgängliga. En svensk myndighet får på motsvarande sätt ange villkor som innebär användningsbegränsningar för utländska mottagare.

Utskottet ställer sig även bakom regeringens förslag till en ny lag om tystnadsplikt för anställda vid Europol. Brott mot tystnadsplikten bestraffas enligt 20 kap. 3 § brottsbalken.

De nya lagarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2013.

Utskottet föreslår att riksdagen, med en mindre lagteknisk justering, bifaller propositionen och avslår motionen. I betänkandet finns en reservation (SD).

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	5
Ärendet och dess beredning	5
Dataskyddsrambeslutet	5
Europolrådsbeslutet	5
Övrigt	6
Propositionens huvudsakliga innehåll	6
Utskottets överväganden	7
Dataskydd vid europeiskt polissamarbete och straffrättsligt samarbete	7
Propositionen	7
Genomförande av dataskyddsrambeslutet	7
Kompletterande lagstiftning med anledning av Europolrådsbeslutet	9
Motionen	9
Utskottets ställningstagande	10
Reservationer	11
Villkor för överföring av uppgifter, punkt 1 (SD)	11
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	13
Propositionen	13
Följdmotionen	14
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	15
<i>Bilaga 3</i>	
Utskottets lagförslag	35
<i>Bilaga 4</i>	
Reservantens lagförslag	36
<i>Bilaga 5</i>	
Rådets rambeslut 2008/977/RIF av den 27 november 2008 om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete	37
<i>Bilaga 6</i>	
Rådets beslut av den 6 april 2009 om inrättande av Europeiska polisbyrå (Europol)	49

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Villkor för överföring av uppgifter

Riksdagen antar 9 § i regeringens förslag till lag med vissa bestämmelser om skydd för personuppgifter vid polissamarbete och straffrättsligt samarbete inom Europeiska unionen. Därmed bifaller riksdagen proposition 2012/13:73 punkt 1 i denna del och avslår motion

2012/13:Ju12 av Richard Jomshof (SD).

Reservation (SD)

2. Lagen om Schengens informationssystem

Riksdagen antar utskottets förslag i bilaga 3 till lag om ändring i lagen (2000:344) om Schengens informationssystem. Därmed bifaller riksdagen proposition 2012/13:73 punkt 7.

3. Dataskydd vid europeiskt polissamarbete och straffrättsligt samarbete

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag med vissa bestämmelser om skydd för personuppgifter vid polissamarbete och straffrättsligt samarbete inom Europeiska unionen,
 2. lag om tystnadsplikt för anställda vid Europeiska polisbyrån,
 3. lag om ändring i lagen (1998:620) om belastningsregister,
 4. lag om ändring i lagen (1998:621) om misstankeregister,
 5. lag om ändring i lagen (1999:90) om behandling av personuppgifter vid Skatteverkets medverkan i brottsutredningar,
 6. lag om ändring i lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete,
 7. lag om ändring i lagen (2001:184) om behandling av personuppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet,
 8. lag om ändring i lagen (2001:617) om behandling av personuppgifter inom kriminalvården,
 9. lag om ändring i lagen (2005:787) om behandling av uppgifter i Tullverkets brottsbekämpande verksamhet,
 10. lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400),
 11. lag om ändring i polisdatalagen (2010:361),
 12. lag om ändring i lagen (2010:362) om polisens allmänna spningsregister, och
 13. lag om ändring i kustbevakningsdatalagen (2012:145),
- i den mån lagförslagen inte omfattas av vad utskottet föreslagit ovan. Därmed bifaller riksdagen proposition 2012/13:73 punkterna 1 i denna del, 2–6 och 8–14.

Stockholm den 18 april 2013

På justitieutskottets vägnar

Morgan Johansson

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Morgan Johansson (S), Johan Linander (C), Krister Hammarbergh (M), Ewa Thalén Finné (M), Kerstin Haglö (S), Anti Avsan (M), Christer Adelsbo (S), Jan R Andersson (M), Elin Lundgren (S), Johan Pehrson (FP), Arhe Hamednaca (S), Patrick Reslow (M), Maria Ferm (MP), Caroline Szyber (KD), Lena Olsson (V), Mattias Jonsson (S) och Johnny Skalin (SD).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

Dataskyddsrambeslutet

Under 2007 nådde medlemsstaterna inom Europeiska unionen (EU) samt Island, Norge och Schweiz en politisk principöverenskommelse om innehållet i ett utkast till rambeslut om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete (dataskyddsrambeslutet). I propositionen Godkännande av dataskyddsrambeslutet (prop. 2008/09:16) föreslog regeringen att riksdagen skulle godkänna utkastet till rambeslut. Några lagförslag presenterades inte. Däremot lämnades i anslutning till genomgången av innehållet i rådsbeslutet en kort beskrivning av i vilka avseenden beslutet bedömdes kräva lagändringar. Utkastet godkändes av riksdagen (bet. 2008/09:JuU7, rskr. 2008/09:41). Rådets rambeslut 2008/977/RIF av den 27 november 2008 om skydd för personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete antogs därefter (bilaga 5).

Regeringen gav en särskild utredare i uppdrag bl.a. att analysera hur svensk rätt förhåller sig till bestämmelserna i dataskyddsrambeslutet och att utarbeta nödvändiga författningsförslag för att Sverige ska kunna leva upp till bestämmelserna i rambeslutet (dir. 2010:17). I februari 2011 överlämnade utredningen betänkandet *Dataskydd vid europeiskt polisiärt och straffrättsligt samarbete* (SOU 2011:20). Betänkandet har remissbehandlats (dnr Ju2011/2232/L4). För att komplettera beredningsunderlaget remitterades även ett utkast till lagrådsremiss (dnr Ju2012/6465/L4).

Europolrådsbeslutet

Europeiska polisbyrån (Europol) är EU:s gemensamma polisbyrå. I januari 2010 ersattes den tidigare Europolkonventionen av rådet för rättsliga och inrikesfrågors (RIF-rådet) beslut 2009/371/RIF av den 6 april 2009 om inrättande av Europol (bilaga 6). I det ovan nämnda uppdraget till den särskilde utredaren (dir. 2010:17) ingick även att analysera om det finns behov av särskilda regler om Europolanställdas befattning med hemliga uppgifter för att svensk rätt ska vara förenlig med rådets beslut och att vid behov utarbeta sådana särskilda regler. I det ovannämnda betänkandet (SOU 2011:20) lämnades ett förslag till ny lag. Utredningens förslag har remissbehandlats. Som nämnts ovan remitterades ett utkast till lagrådsremiss för att komplettera beredningsunderlaget. Utkastet till lagrådsremiss innehöll även förslaget rörande Europolrådsbeslutet.

Övrigt

Lagförslaget har granskats av Lagrådet. Regeringens förslag till riksdagsbeslut återges i bilaga 1. Regeringens lagförslag finns i bilaga 2.

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås en ny lag med vissa bestämmelser om skydd för personuppgifter vid polissamarbete och straffrättsligt samarbete inom Europeiska unionen (EU). Därmed genomförs de återstående delarna av det s.k. dataskyddsrambeslutet.

Lagen ska tillämpas på uppgifter som överförs från eller till en annan EU-medlemsstat eller Island, Norge, Schweiz eller Liechtenstein i verksamheter som har till syfte att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa påföljder. Även uppgifter från ett EU-informationssystem som avser polissamarbete eller straffrättsligt samarbete omfattas av lagen. Sådant informationsutbyte som reglerats tidigare, exempelvis utbyte med stöd av det s.k. Prümrådsbeslutet, undantas dock. Behandling av personuppgifter som rör nationell säkerhet omfattas inte heller av lagen.

I lagen regleras bl.a. för vilka ändamål uppgifterna får behandlas och vad som gäller för den fortsatta behandlingen. Lagen anger vidare i vilka situationer personuppgifter får överföras till enskilda, till tredje land och till internationella organ.

Svenska myndigheter åläggs att följa de villkor om användningen som ställts upp av den som överfört uppgifterna eller gjort dem tillgängliga. En svensk myndighet får ange villkor som innebär användningsbegränsningar för utländska mottagare.

Propositionen innehåller även förslag till en ny lag om tystnadsplikt för anställda vid Europol. Brott mot tystnadsplikten bestraffas enligt 20 kap. 3 § brottsbalken.

De nya lagarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2013.

Utskottets överväganden

Dataskydd vid europeiskt polissamarbete och straffrättsligt samarbete

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen antar regeringens förslag till lagar och lagändringar, dock med den ändringen att den föreslagna ändringen i en ändringslag till lagen om Schengens informationssystem i stället görs i grundförfattningen. Riksdagen avslår ett motionsyrkande om avslag på den del av förslaget som handlar om att inskränka Sveriges rätt att ställa upp användningsbegränsningar för länder som mottar personuppgifter.

Jämför reservation (SD).

Propositionen

Genomförande av dataskyddsrambeslutet

Riksdagen godkände 2008 ett utkast till det s.k. dataskyddsrambeslutet (prop. 2008/09:16, bet. 2008/09:JuU7, rskr. 2008/09:41), och senare samma år antog rådet rambeslutet (rådets rambeslut 2008/977/RIF av den 27 november 2008 om skydd för personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete, EUT L 350, 30.12.2008, s. 60, Celex 32008F0977). I den nu aktuella propositionen föreslår regeringen bl.a. en ny lag med vissa bestämmelser om skydd för personuppgifter vid polissamarbete och straffrättsligt samarbete inom Europeiska unionen (EU). Genom den föreslagna lagen och lagändringarna genomförs de återstående delarna av dataskyddsrambeslutet.

Rambeslutet kompletterar det s.k. dataskyddsdirektivet – Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31). Syftet med dataskyddsdirektivet är dels att garantera en hög skyddsnivå när det gäller enskilda personers fri- och rättigheter med avseende på behandling av personuppgifter, dels att denna skyddsnivå ska vara likvärdig i alla medlemsstater så att staterna inte ska kunna hindra det fria flödet av personuppgifter inom EU med hänvisning till sina respektive dataskyddsregleringar. Dataskyddsdirektivet omfattar dock inte polissamarbete och straffrättsligt samarbete.

I Sverige har dataskyddsdirektivet genomförts generellt genom personuppgiftslagen (1998:204). Denna lösning valdes i stället för att begränsa lagstiftningen till de områden inom vilka direktivet är tvingande. Person-

uppgiftslagen gäller i princip även för de områden som dataskyddsrambeslutet är tillämpligt på. Dataskyddsrambeslutets förpliktelser för medlemsstaterna överensstämmer i många avseenden med de förpliktelser som gäller enligt dataskyddsdirektivet. Detta innebär att den svenska lagstiftningen till största delen redan uppfyller kraven i rambeslutet. Vid sidan av personuppgiftslagen finns det också författningar som reglerar personuppgiftsbehandlingen inom olika verksamhetsområden. Det finns dels författningar som reglerar ett eller flera enskilda register (t.ex. lagen [1998:620] om belastningsregister och lagen [1998:621] om misstankeregister), dels generella författningar för en viss sektor i samhället (t.ex. polisdatalagen [2010:361] och lagen [2001:617] om behandling av personuppgifter inom kriminalvårdens verksamhet). Personuppgiftsbehandlingen inom de verksamhetsområden som berörs av rambeslutets tillämpningsområde är därför redan författningsreglerad.

I propositionen föreslår regeringen en lag med vissa bestämmelser om skydd för personuppgifter vid polissamarbete och straffrättsligt samarbete inom Europeiska unionen. Lagen ska gälla för behandling av personuppgifter i verksamheter som har till syfte att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet, utreda eller beivra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, om uppgifterna inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete görs eller har gjorts tillgängliga eller överförs eller har överförts mellan en svensk myndighet och en stat som är medlem i EU, eller Island, Norge, Schweiz eller Liechtenstein, eller ett EU-organ eller ett EU-informationssystem. Lagen ska gälla för helt eller delvis automatiserad behandling av personuppgifter samt för annan behandling, om uppgifterna som behandlas ingår i en strukturerad samling av personuppgifter som är tillgängliga för sökning eller sammanställning enligt särskilda kriterier.

Hänvisningar till den nya lagen införs i myndigheternas registerförteckningar och i berörda författningar som reglerar vissa särskilda register.

Den 25 januari 2012 presenterade kommissionen ett förslag till en genomgripande reform av EU:s regler om skydd för personuppgifter. Syftet med förslaget är bl.a. att ytterligare stärka skyddet för personuppgifter. Reformen omfattar dels en förordning med en generell reglering, som ska ersätta dataskyddsdirektivet, dels ett nytt direktiv med särregler för den brottsbekämpande sektorn, som ska ersätta dataskyddsrambeslutet. Förhandlingarna om reformen inleddes under våren 2012. Utskottet har subsidiaritetsprövat förslaget till direktiv (KOM(2012) 10) och i ett prövningsutlåtande föreslagit riksdagen att lämna ett motiverat yttrande (utl. 2011/12: JuU31). Utskottet ansåg att de delar av förslaget som berör den renodlat nationella behandlingen av personuppgifter stod i strid med subsidiaritetsprincipen. Riksdagen följde utskottets förslag (rskr. 2011/12:175).

Kompletterande lagstiftning med anledning av Europolrådsbeslutet

Enligt artikel 41.2 i Europolrådsbeslutet får de som arbetar för Europol inte sprida information till obehöriga personer om sakförhållanden eller upplysningar som de får kännedom om i sin tjänsteutövning eller vid utövandet av verksamheten. Tystnadsplikten kvarstår även efter det att tjänsten, anställningsavtalet eller verksamheten har avslutats. Enligt artikel 41.4 i Europolrådsbeslutet ska varje medlemsstat behandla alla överträdelser av tystnadsplikten som överträdelser av skyldigheter i medlemsstatens egen lagstiftning om tystnadsplikt eller skydd av sekretessbelagt material.

För att straffbestämmelsen om brott mot tystnadsplikt i 20 kap. 3 § brottsbalken ska kunna tillämpas krävs att tystnadsplikten har stöd i lag eller annan författning, eller i förordnande eller förbehåll meddelat med stöd av lag eller annan författning. Kravet är en följd av att tystnadsplikt utgör en begränsning av den grundlagsfästa yttrandefriheten. Av bestämmelserna i regeringsformen följer att sådana begränsningar endast får göras genom lag eller, i vissa fall, efter bemyndigande i lag (2 kap. 1 § första stycket 1 och 20 § samt 8 kap. 2 § första stycket 2, 3 § och 19 § regeringsformen). De regler i Europolrådsbeslutet som föreskriver tystnadsplikt kan alltså inte läggas till grund för en tillämpning av 20 kap. 3 § brottsbalken. Tystnadsplikten för anställda vid Europol måste således ha täckning i en svensk reglering. Dessa omfattas inte av bestämmelserna i sekretesslagen (2009:400). I propositionen föreslås därför att en ny lag om tystnadsplikt för anställda vid Europeiska polisbyrån (Europol) införs. Enligt lagen får den som är eller har varit verksam vid Europol inte obehörigen röja uppgifter som han eller hon fått kännedom om på grund av sin verksamhet där. När det gäller personer som har fått del av sådana uppgifter inom ramen för anställning eller uppdrag hos en svensk myndighet ska i stället offentlighets- och sekretesslagen tillämpas.

Den 27 mars 2013 presenterade kommissionen ett förslag till en förordning som ska ersätta rådets beslut 2009/371/RIF av den 6 april 2009 om inrättande av Europeiska polisbyrån (Europol).

Motionen

I motion 2012/13:JuU12 av Richard Jomshof (SD) begärs att propositionen avslås i fråga om de delar som inskränker Sveriges rätt att ställa upp användningsbegränsningar för länder till vilka Sverige överför personuppgifter. Motionären anför att det av dataskyddsrambeslutet framgår dels att en medlemsstat får ställa upp användningsbegränsningar för personuppgifter som överförs till annan medlemsstat, dels att dessa användningsbegränsningar inte får vara mer omfattande än de som gäller för motsvarande nationella överföringar. Vissa av medlemsstaterna har, anför motionären, inte förmågan att hantera personuppgifter på samma sätt som Sverige och det får därför anses som självklart att Sverige ska ha möjlighet att ställa

upp de användningsbegränsningar som vi anser är nödvändiga vid utlämnande av personuppgifter till andra medlemsstater. Detta är också viktigt ur ett principiellt perspektiv för att värna om den nationella suveräniteten.

Utskottets ställningstagande

Det ökade samarbete som sker genom polissamarbetet och det straffrättsliga samarbetet inom EU gynnar effektiviteten i brottsbekämpning och lagföring och skapar betydligt bättre förutsättningar att angripa allvarlig gränsöverskridande brottslighet. Det är viktigt att den information som finns om allvarliga hot mot samhället kan utnyttjas, oavsett var den finns, och att brottsligheten i största möjliga utsträckning kan förhindras. Ett ökat informationsutbyte ställer emellertid krav på ett gott skydd för den enskildes personliga integritet. Dataskyddsrambeslutet utgör, som utskottet tidigare uttalat, en betydelsefull skyddsreglering när informationsutbytet ökar och balanserar den svåra avvägningen mellan personlig integritet och samhällets intresse av att utreda och lagföra brott (bet. 2008/09:JuU7 s. 8 f.).

Dataskyddsrambeslutet innebär således en generell förstärkning av integritetsskyddet för uppgifter som överförs över gränserna inom ramen för europeiskt polissamarbete och straffrättsligt samarbete. Regleringen för de myndigheter som berörs av rambeslutet innehåller i stor utsträckning redan bestämmelser som motsvarar ett flertal av artiklarna i rambeslutet. Som regeringen anför behöver reglerna dock i några delar justeras eller kompletteras.

Av dataskyddsrambeslutet – som har godkänts av riksdagen – framgår, som motionären anför, att medlemsstaterna vid överföring av personuppgifter till andra medlemsstater inte ska tillämpa några andra begränsningar när det gäller överföringen av uppgifter än de som gäller motsvarande nationella överföringar av uppgifter (artikel 12.2). Vad som anges i den föreslagna lagen (9 §) är således ett förtydligande av rambeslutets innehåll. Utskottet ser inte något skäl att bifalla motionen och avstyrker därmed yrkandet.

Utskottet anser att förslagen i propositionen är väl avvägda. Utskottet föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till lagar och lagändringar med följande ändring. Regeringen har föreslagit en ändring i lagen (2011:1175) om ändring i lagen (2000:344) om Schengens informationssystem. Lagen om ändring i lagen om Schengens informationssystem har emellertid trätt i kraft, och ändringen ska därför göras i grundförfattningen. Utskottet föreslår att riksdagen antar utskottets framlagda lagförslag (bilaga 3).

Reservationer

Utskottets förslag till riksdagsbeslut och ställningstaganden har föranlett följande reservationer. I rubriken anges vilken punkt i utskottets förslag till riksdagsbeslut som behandlas i avsnittet.

Villkor för överföring av uppgifter, punkt 1 (SD)

av Johnny Skalin (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 1 borde ha följande lydelse:

Riksdagen antar 9 § i regeringens förslag till lag med vissa bestämmelser om skydd för personuppgifter vid polissamarbete och straffrättsligt samarbete inom Europeiska unionen med den ändringen att bestämmelsen får den lydelse som framgår av bilaga 4. Därmed bifaller riksdagen motion 2012/13:Ju12 av Richard Jomshof (SD) och bifaller delvis proposition 2012/13:73 punkt 1 i denna del.

Ställningstagande

Jag ställer mig i huvudsak bakom regeringens förslag till lag med vissa bestämmelser om skydd för personuppgifter vid polissamarbete och straffrättsligt samarbete inom Europeiska unionen. Jag anser emellertid att riksdagen bör avslå propositionen i fråga om den del av förslaget som innebär att Sveriges rätt att ställa upp användningsbegränsningar för länder till vilka Sverige överför personuppgifter inskränks. Skälen till detta är följande.

Enligt artikel 12 första och andra punkten i dataskyddsrambeslutet får en medlemsstat ställa upp användningsbegränsningar för personuppgifter som överförs till en annan medlemsstat. I samma artikel anges att dessa användningsbegränsningar inte får vara mer omfattande än de som gäller för motsvarande nationella överföringar. Detta innebär i praktiken att svenska myndigheter som överför personuppgifter om svenska medborgare till andra medlemsstater måste lita på att utländska myndigheter kan hantera uppgifterna lika korrekt och rättssäkert som svenska myndigheter kan under samma begränsningar. Detta gäller oavsett medlemsstat.

Det säger dock sig självt att inte alla medlemsstaters myndigheter nödvändigtvis har förmågan att hantera personuppgifter på samma sätt som våra egna myndigheter. Det får därför anses såväl viktigt som självklart att Sverige ska kunna tillåtas att uppställa de användningsbegränsningar vi anser nödvändiga vid utlämnande av personuppgifter till andra stater.

Detta är också viktigt ur ett principiellt perspektiv för att värna om den nationella suveräniteten. Det får anses vara av stor vikt för den nationella suveräniteten att Sverige kan kontrollera andra staters användning av personuppgifter om svenska medborgare.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2012/13:73 Dataskydd vid europeiskt polissamarbete och straffrättsligt samarbete:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag med vissa bestämmelser om skydd för personuppgifter vid polissamarbete och straffrättsligt samarbete inom Europeiska unionen.
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om tystnadsplikt för anställda vid Europeiska polisbyrån.
3. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1998:620) om belastningsregister.
4. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1998:621) om misstankeregister.
5. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1999:90) om behandling av personuppgifter vid Skatteverkets medverkan i brottsutredningar.
6. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete.
7. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2011:1175) om ändring i lagen (2000:344) om Schengens informationssystem.
8. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2001:184) om behandling av personuppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet.
9. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2001:617) om behandling av personuppgifter inom kriminalvården.
10. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2005:787) om behandling av uppgifter i Tullverkets brottsbekämpande verksamhet.
11. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).
12. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i polisdatalagen (2010:361).
13. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2010:362) om polisens allmänna spaningsregister.
14. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i kustbevakningsdatalagen (2012:145).

Följdmotionen

2012/13:Ju12 av Richard Jomshof (SD):

Riksdagen avslår proposition 2012/13:73 såvitt avser förslagen enligt avsnitt 6.7.2 i den del förslaget handlar om att inskränka Sveriges rätt att uppställa användningsbegränsningar för personuppgiftsmottagande länder.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

1 Förslag till lag med vissa bestämmelser om skydd för personuppgifter vid polissamarbete och straffrättsligt samarbete inom Europeiska unionen

Härigenom föreskrivs följande.

Lagens syfte

1 § Genom denna lag genomförs rådets rambeslut 2008/977/RIF av den 27 november 2008 om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete¹ (dataskyddsrambeslutet).

Lagens tillämpningsområde

2 § Denna lag gäller för behandling av personuppgifter i verksamhet som har till syfte att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet, utreda eller beivra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, om uppgifterna inom ramen för polissamarbete eller straffrättsligt samarbete görs eller har gjorts tillgängliga eller överförs eller har överförts mellan en svensk myndighet och

1. en stat som är medlem i Europeiska unionen (EU),
2. Island, Norge, Schweiz eller Liechtenstein,
3. ett EU-organ, eller
4. ett EU-informationssystem.

När svenska myndigheter överför personuppgifter till eller gör sådana uppgifter tillgängliga för dem som anges i första stycket 1–4 gäller bara bestämmelserna i 3 och 9 §§, med de begränsningar som följer av 4 §.

3 § Lagen gäller för sådan behandling av personuppgifter som är helt eller delvis automatiserad. Lagen gäller även för annan behandling av personuppgifter, om uppgifterna ingår i en strukturerad samling av personuppgifter som är tillgängliga för sökning eller sammanställning enligt särskilda kriterier.

¹ EUT L 350, 30.12.2008, s. 60 (Celex 32008F0977).

4 § Lagen gäller inte för sådan behandling av personuppgifter som rör nationell säkerhet.

Lagen gäller inte heller för behandling av personuppgifter som görs eller har gjorts tillgängliga eller överförs eller har överförts genom

1. informationsutbyte som hänför sig till Schengens informationssystem (SIS),

2. informationsutbyte genom Tullinformationssystemet (TIS),

3. uppgiftsutbyte med stöd av rådets beslut 2008/615/RIF av den 23 juni 2008 om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet² (Prüm-rådsbeslutet), eller

4. åtkomst enligt rådets beslut 2008/633/RIF av den 23 juni 2008 om åtkomst till informationssystemet för viseringar (VIS) för sökningar för medlemsstaternas utsedda myndigheter och för Europol i syfte att förebygga, upptäcka och utreda terroristbrott och andra grova brott³.

Tillåtna ändamål för behandling av personuppgifter

5 § Personuppgifter som har erhållits enligt 2 § första stycket får endast behandlas för andra ändamål än det som uppgifterna först överfördes eller gjordes tillgängliga för, om syftet med behandlingen är att

1. förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet, utreda eller beivra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder,

2. vidta åtgärder i rättsliga eller administrativa förfaranden med direkt anknytning till att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet, utreda eller beivra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, eller

3. avvärja en omedelbar och allvarlig fara för allmän säkerhet.

Personuppgifter får även behandlas för andra ändamål än dem som anges i första stycket, om den som överfört eller gjort uppgifterna tillgängliga har lämnat sitt medgivande eller den som uppgifterna avser har samtyckt till det.

Personuppgifter får också behandlas för historiska, vetenskapliga och statistiska ändamål.

Överföring av personuppgifter till enskilda

6 § Personuppgifter som har erhållits enligt 2 § första stycket får överföras till enskilda om

1. den som överfört eller gjort uppgifterna tillgängliga har medgett att de överförs,

2. överföringen är nödvändig för att

a) myndigheten ska kunna fullgöra en författningsreglerad uppgift,

b) förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet, utreda eller beivra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder,

c) avvärja en omedelbar och allvarlig fara för allmän säkerhet, eller

² EUT L 210, 6.8.2008, s. 1 (Celex 32008D0615).

³ EUT L 218, 13.8.2008, s. 129 (Celex 32008D0633).

d) förhindra att enskildas rättigheter allvarligt kränks, och
3. inga berättigade intressen hos den som uppgifterna avser hindrar att de överförs.

Första stycket gäller inte i fråga om uppgifter som lämnas till enskilda vid handläggning av brottmål.

Överföring av personuppgifter till tredjeland eller internationella organ

7 § Personuppgifter som har erhållits enligt 2 § första stycket får, förutom till dem som anges i 2 § första stycket 1–4, överföras till tredjeland eller internationella organ. Uppgifterna får dock endast överföras om

1. den som överfört eller gjort uppgifterna tillgängliga har medgett att de överförs,

2. det är nödvändigt för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet, utreda eller beivra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder,

3. mottagaren har ansvar för sådan verksamhet som anges i 2, och

4. den stat där den mottagande myndigheten eller det mottagande internationella organet finns har en adekvat skyddsnivå för den avsedda personuppgiftsbehandlingen.

Om kravet på adekvat skyddsnivå enligt första stycket 4 inte är uppfyllt, får personuppgifter ändå överföras i ett enskilt fall om överföringen är motiverad av ett berättigat intresse hos den som uppgifterna avser eller av ett särskilt viktigt allmänt intresse eller om mottagaren i det enskilda fallet tillhandahåller tillräckliga skyddsåtgärder för personuppgifterna.

Om medgivande enligt första stycket 1 på grund av tidsbrist inte kan utverkas i förväg, får personuppgifter ändå överföras om det är nödvändigt för att avvärja en omedelbar och allvarlig fara för allmän säkerhet. Detsamma gäller om det är nödvändigt för att avvärja en omedelbar och allvarlig fara för andra väsentliga intressen för Sverige eller annan medlemsstat i Europeiska unionen.

Villkor om användningsbegränsningar

Villkor som ställs upp av andra stater eller EU-organ

8 § Om en svensk myndighet har erhållit uppgifter enligt 2 § första stycket och det finns villkor som begränsar möjligheten att använda uppgifterna, ska svenska myndigheter följa villkoren oavsett vad som är föreskrivet i lag eller annan författning.

Det som sägs i första stycket hindrar inte att uppgifter behandlas efter utgången av en sådan tidsfrist för gallring som angetts som villkor vid överföringen, om behandlingen behövs för en pågående utredning, beivrande av brott eller verkställighet av straffrättsliga påföljder. Uppgifterna ska då gallras när de inte längre behövs för ett sådant ändamål.

Villkor när svenska myndigheter överför uppgifter eller gör uppgifter tillgängliga

9 § Om en svensk myndighet överför personuppgifter till eller gör personuppgifter tillgängliga för någon av dem som anges i 2 § första stycket 1–4, ska myndigheten underrätta mottagaren om de särskilda villkor som gäller för användningen av uppgifterna. Villkoren får inte innebära andra begränsningar än sådana som gäller vid överföring inom Sverige och får inte heller strida mot en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige.

Övriga bestämmelser

10 § Bestämmelsen om jämkning av skadestånd i 48 § andra stycket personuppgiftslagen (1998:204) gäller inte vid behandling av personuppgifter enligt denna lag.

11 § Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer meddelar ytterligare föreskrifter om skyddet av personuppgifter enligt denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2013, men tillämpas inte på uppgifter som överförts eller gjorts tillgängliga tidigare.

2 Förslag till lag om tystnadsplikt för anställda vid Europeiska polisbyrån

Härigenom föreskrivs följande.

1 § Den som är eller har varit verksam vid Europeiska polisbyrån (Europol) i egenskap av ledamot i styrelsen eller anställd, eller har ålagts tystnadsplikt med stöd av artikel 41.2 i rådets beslut 2009/371/RIF av den 6 april 2009 om inrättande av Europeiska polisbyrån (Europol)⁴, får inte obehörigen röja uppgifter som han eller hon fått kännedom om på grund av verksamheten vid Europol.

I fråga om den som fått del av uppgifter som avses i första stycket inom ramen för anställning eller uppdrag hos en svensk myndighet ska i stället offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) tillämpas.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2013.

⁴ EUT L 121, 15.5.2009, s. 37 (Celex 32009D0371).

3 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:620) om belastningsregister

Härigenom föreskrivs att det i lagen (1998:620) om belastningsregister ska införas två nya paragrafer, 1 a och 1 b §§, samt närmast före 1 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Förhållandet till andra bestämmelser om personuppgiftsbehandling

1 a §

Denna lag gäller utöver personuppgiftslagen (1998:204).

1 b §

I lagen (2013:000) med vissa bestämmelser om skydd för personuppgifter vid polissamarbete och straffrättsligt samarbete inom Europeiska unionen, och i föreskrifter som regeringen har meddelat i anslutning till den lagen, finns det särskilda bestämmelser om behandling av personuppgifter som inom ramen för polissamarbete eller straffrättsligt samarbete har överförts från eller gjorts tillgängliga av

- 1. en stat som är medlem i Europeiska unionen (EU),*
- 2. Island, Norge, Schweiz eller Liechtenstein,*
- 3. ett EU-organ, eller*
- 4. ett EU-informationssystem.*

Om det i de författningar som anges i första stycket finns avvikande bestämmelser, ska de tillämpas i stället för bestämmelserna i denna lag och personuppgiftslagen (1998:204). Detta gäller dock inte vid behandling av personuppgifter som utbyts eller har utbyts enligt rådets rambeslut 2009/315/RIF av den 26 februari 2009 om organisationen av medlemsstaternas utbyte av person-

uppgifter ur kriminalregistret och uppgifternas innehåll⁵. Bestämmelsen i 10 § lagen med vissa bestämmelser om skydd för personuppgifter vid polissamarbete och straffrättsligt samarbete inom Europeiska unionen ska dock tillämpas även vid sådan behandling.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2013.

⁵ EUT L 93, 7.4.2009, s. 23 (Celex 32009F0315).

4 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:621) om misstankeregister

Härigenom föreskrivs att det i lagen (1998:621) om misstankeregister ska införas två nya paragrafer, 1 a och 1 b §§, samt närmast före 1 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Förhållandet till andra bestämmelser om personuppgiftsbehandling

1 a §

Denna lag gäller utöver personuppgiftslagen (1998:204).

1 b §

I lagen (2013:000) med vissa bestämmelser om skydd för personuppgifter vid polissamarbete och straffrättsligt samarbete inom Europeiska unionen, och i föreskrifter som regeringen har meddelat i anslutning till den lagen, finns det särskilda bestämmelser om behandling av personuppgifter som inom ramen för polissamarbete eller straffrättsligt samarbete har överförts från eller gjorts tillgängliga av

- 1. en stat som är medlem i Europeiska unionen (EU),*
- 2. Island, Norge, Schweiz eller Liechtenstein,*
- 3. ett EU-organ, eller*
- 4. ett EU-informationssystem.*

Om det i de författningar som anges i första stycket finns avvikande bestämmelser, ska de tillämpas i stället för bestämmelserna i denna lag och personuppgiftslagen (1998:204).

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2013.

5 Förslag till lag om ändring i lagen (1999:90) om behandling av personuppgifter vid Skatteverkets medverkan i brottsutredningar

Härigenom föreskrivs att det i lagen (1999:90) om behandling av personuppgifter vid Skatteverkets medverkan i brottsutredningar ska införas en ny paragraf, 1 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 a §

I lagen (2013:000) med vissa bestämmelser om skydd för personuppgifter vid polissamarbete och straffrättsligt samarbete inom Europeiska unionen, och i föreskrifter som regeringen har meddelat i anslutning till den lagen, finns det särskilda bestämmelser om behandling av personuppgifter som inom ramen för polissamarbete eller straffrättsligt samarbete har överförts från eller gjorts tillgängliga av

1. en stat som är medlem i Europeiska unionen (EU),

2. Island, Norge, Schweiz eller Liechtenstein,

3. ett EU-organ, eller

4. ett EU-informationssystem.

Om det i de författningar som anges i första stycket finns avvikande bestämmelser, ska de tillämpas i stället för bestämmelserna i denna lag och personuppgiftslagen (1998:204).

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2013.

6 Förslag till lag om ändring i lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete

Härigenom föreskrivs att det i lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete ska införas en ny paragraf, 1 b §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 b §

I lagen (2013:000) med vissa bestämmelser om skydd för personuppgifter vid polissamarbete och straffrättsligt samarbete inom Europeiska unionen, och i föreskrifter som regeringen har meddelat i anslutning till den lagen, finns det särskilda bestämmelser om behandling av personuppgifter som inom ramen för polissamarbete eller straffrättsligt samarbete har överförts från eller gjorts tillgängliga av

- 1. en stat som är medlem i Europeiska unionen (EU),*
- 2. Island, Norge, Schweiz eller Liechtenstein,*
- 3. ett EU-organ, eller*
- 4. ett EU-informationssystem.*

Om det i de författningar som anges i första stycket finns avvikande bestämmelser, ska de tillämpas i stället för bestämmelserna i denna lag och i föreskrifter som regeringen har meddelat i anslutning till lagen. Detta gäller dock inte vid behandling av personuppgifter som utbyts eller har utbyts med stöd av rådets beslut 2008/615/RIF av den 23 juni 2008 om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet⁶.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2013.

⁶ EUT L 210, 6.8.2008, s. 1 (Celex 32008D0615).

7 Förslag till lag om ändring i lagen (2011:1175) om ändring i lagen (2000:344) om Schengens informationssystem

Härigenom föreskrivs att 4 § lagen (2000:344) om Schengens informationssystem i stället för dess lydelse enligt lagen (2011:1175) om ändring i nämnda lag ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2011:1175 *Föreslagen lydelse*

4 §

När det gäller framställningar som rör personer får endast följande uppgifter registreras:

1. efternamn, förnamn, tidigare använda namn, namn vid födseln och annat namn som personen använder,
2. särskilda bestående fysiska kännetecken,
3. fotografier och fingeravtryck,
4. födelsedatum och födelseort,
5. kön,
6. medborgarskap,
7. om personen kan vara beväpnad eller kan tillgripa våld,
8. om personen har avvikit från en inrättning där han eller hon med stöd av lag har varit berövad friheten,
9. syftet med framställningen,
10. begärd åtgärd,
11. om en *förvunnen* person behöver omhändertaras eller inte,
11. om en *försvunnen* person behöver omhändertaras eller inte,
12. den myndighet som har lagt in registreringen,
13. en hänvisning till det beslut som har föranlett registreringen,
14. typ av brott som avses i framställningen, samt
15. övriga uppgifter som ska anges i en europeisk eller nordisk arresteringsorder.

Därutöver får det, om det behövs, förekomma länkar till andra registreringar i registret, och uppgifter om verkställighetsförbud i Sverige med anledning av framställningar från andra Schengenstater.

Kompletterande uppgifter enligt 3 a § får endast avse sådana uppgifter om personen som anges i första stycket 1–6 samt uppgifter om nummer och datum för personens identitetshandlingar.

8 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:184) om behandling av personuppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2001:184) om behandling av personuppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet

dels att det i lagen ska införas en ny paragraf, 1 kap. 3 a §, av följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 1 kap. 2 § ska lyda "Förhållandet till andra bestämmelser om personuppgiftsbehandling".

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

3 a §

I lagen (2013:000) med vissa bestämmelser om skydd för personuppgifter vid polissamarbete och straffrättsligt samarbete inom Europeiska unionen, och i föreskrifter som regeringen har meddelat i anslutning till den lagen, finns det särskilda bestämmelser om behandling av personuppgifter som inom ramen för polissamarbete eller straffrättsligt samarbete har överförts från eller gjorts tillgängliga av

- 1. en stat som är medlem i Europeiska unionen (EU),*
- 2. Island, Norge, Schweiz eller Liechtenstein,*
- 3. ett EU-organ, eller*
- 4. ett EU-informationssystem.*

Om det i de författningar som anges i första stycket finns avvikande bestämmelser, ska de tillämpas i stället för bestämmelserna i denna lag och personuppgiftslagen (1998:204).

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2013.

9 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:617) om behandling av personuppgifter inom kriminalvården

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2001:617) om behandling av personuppgifter inom kriminalvården

dels att det i lagen ska införas en ny paragraf, 2 a §, av följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 2 § ska lyda "Förhållandet till andra bestämmelser om personuppgiftsbehandling".

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 a §

1 lagen (2013:000) med vissa bestämmelser om skydd för personuppgifter vid polissamarbete och straffrättsligt samarbete inom Europeiska unionen, och i föreskrifter som regeringen har meddelat i anslutning till den lagen, finns det särskilda bestämmelser om behandling av personuppgifter som inom ramen för polissamarbete eller straffrättsligt samarbete har överförts från eller gjorts tillgängliga av

1. en stat som är medlem i Europeiska unionen (EU),

2. Island, Norge, Schweiz eller Liechtenstein,

3. ett EU-organ, eller

4. ett EU-informationssystem.

Om det i de författningar som anges i första stycket finns avvikande bestämmelser, ska de tillämpas i stället för bestämmelserna i denna lag och personuppgiftslagen (1998:204).

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2013.

10 Förslag till lag om ändring i lagen (2005:787) om behandling av uppgifter i Tullverkets brottsbekämpande verksamhet

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2005:787) om behandling av uppgifter i Tullverkets brottsbekämpande verksamhet att 1 a, 7, 15, 19 och 21 §§ samt rubriken närmast före 15 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

I lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete och i föreskrifter som regeringen har meddelat i anslutning till den lagen, finns det särskilda bestämmelser om behandling av personuppgifter som följer av internationella överenskommelser om polisiärt samarbete. *Om det i dessa författningar finns avvikande bestämmelser, ska de tillämpas i stället för bestämmelserna i denna lag.*

Föreslagen lydelse

1 a §⁷

I lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete och i föreskrifter som regeringen har meddelat i anslutning till den lagen, finns det särskilda bestämmelser om behandling av personuppgifter som följer av internationella överenskommelser om polisiärt samarbete.

I lagen (2013:000) med vissa bestämmelser om skydd för personuppgifter vid polissamarbete och straffrättsligt samarbete inom Europeiska unionen, och i föreskrifter som regeringen har meddelat i anslutning till den lagen, finns det särskilda bestämmelser om behandling av personuppgifter som inom ramen för polissamarbete eller straffrättsligt samarbete har överförts från eller gjorts tillgängliga av

- 1. en stat som är medlem i Europeiska unionen (EU),*
- 2. Island, Norge, Schweiz eller Liechtenstein,*
- 3. ett EU-organ, eller*
- 4. ett EU-informationssystem.*

Om det i de författningar som anges i första och andra styckena finns avvikande bestämmelser, ska de tillämpas i stället för bestäm-

⁷ Senaste lydelse SFS 2011:903.

melserna i denna lag.

7 §

Uppgifter får behandlas i Tullverkets brottsbekämpande verksamhet om det behövs för att

1. förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet, 2. utreda eller beivra visst brott, eller 3. fullgöra <i>det arbete som Tullverket är skyldigt att utföra enligt lagen (2000:1219) om internationellt tullsamarbete.</i>	1. <i>förebygga</i>, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet, 3. fullgöra <i>förpliktelser som följer av internationella åtaganden.</i>

Behandling av uppgifter för internationellt tullsamarbete

Behandling av uppgifter som rör internationella åtaganden

15 §

Utöver vad som följer av 12–14 §§ får Tullverket behandla uppgifter för sådant ändamål som anges i 7 § 3.

Endast de personer som arbetar med <i>tullsamarbete</i> får ha direkt tillgång till uppgifterna.	Endast de personer som arbetar med <i>internationella åtaganden</i> får ha direkt tillgång till uppgifterna.

19 §

Om förutsättningarna för behandling enligt 1, 7, 8 och 11–18 §§ är uppfyllda, får i tullbrottsdatabasen behandlas handlingar som kommit in till eller upprättats av Tullverket i ett ärende samt följande uppgifter:

1. uppgifter om en fysisk persons identitet, arbetsplats och yrke samt adress, telefonnummer och andra liknande uppgifter som behövs för kommunikation med personen,
 2. uppgifter om en juridisk persons identitet, firmatecknare, säte och verksamhet samt adress, telefonnummer och andra liknande uppgifter som behövs för kommunikation med personen,
 3. upplysningar om varifrån en uppgift kommer och om uppgiftslämnarens trovärdighet,
 4. de omständigheter och händelser som är orsaken till att uppgifter om en person behandlas,
 5. uppgifter om särskilda fysiska kännetecken,
 6. uppgifter om varor, brottshjälpmedel och transportmedel,
 7. varning om att en person tidigare varit beväpnad, våldsam eller flyktbenägen,
 8. ärendenummer, ärendekoder, ärendemening och andra uppgifter som beskriver ett ärende,
 9. administrativa åtgärder i ett ärende,
 10. uppgifter som är nödvändiga för att Tullverket *skall* kunna fullgöra *det arbete som verket är skyldigt att utföra enligt lagen (2000:1219) om internationellt tullsamarbete*,
10. uppgifter som är nödvändiga för att Tullverket <i>ska</i> kunna fullgöra <i>förpliktelser som följer av internationella åtaganden</i>,

11. hänvisning till andra brottsbekämpande myndigheters databaser eller register i vilka uppgifter om en person som avses i 12 § första stycket 1 eller som är skäligen misstänkt för ett visst brott också förekommer, samt

12. upplysningar som avses i 16 §.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om de uppgifter som får behandlas i tullbrotsdatabasen.

Uppgifter som behandlas enbart med stöd av 13 § får inte behandlas i tullbrotsdatabasen.

21 §

Namn, personnummer och samordningsnummer får användas som sökbegrepp bara om uppgifterna avser en person som misstänks för något visst brott eller för brottslig verksamhet.

Första stycket gäller inte vid sökning *bara* i ett visst ärende eller en viss handling. *Första stycket gäller inte heller vid sökning efter den som en handling kommit in från eller expedierats till i ett ärende.*

Första stycket gäller inte vid sökning

1. i ett visst ärende eller en viss handling,

2. efter den som en handling kommit in från eller expedierats till i ett ärende, *eller*

3. *för att Tullverket ska kunna fullgöra förpliktelser som följer av internationella åtaganden.*

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2013.

11 Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

Härigenom föreskrivs att 9 kap. 2 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

2 §⁸

Bestämmelser som begränsar möjligheten att använda vissa uppgifter som en svensk myndighet har fått från en myndighet i en annan stat finns i

1. lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden,
2. lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete,
3. lagen (2000:344) om Schengens informationssystem,
4. lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål,
5. lagen (2000:1219) om internationellt tullsamarbete,
6. lagen (2003:1174) om vissa former av internationellt samarbete i brottsutredningar,
7. lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen,
8. lagen (1998:620) om belastningsregister, *och*
9. lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.
8. lagen (1998:620) om belastningsregister,
9. lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning, *och*
10. *lagen (2013:000) med vissa bestämmelser om skydd för personuppgifter vid polissamarbete och straffrättsligt samarbete inom Europeiska unionen.*

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2013.

⁸ Senaste lydelse 2012:850.

12 Förslag till lag om ändring i polisdatalagen (2010:361)

Härigenom föreskrivs att det i polisdatalagen (2010:361) ska införas en ny paragraf, 1 kap. 2 b §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 b §

I lagen (2013:000) med vissa bestämmelser om skydd för personuppgifter vid polissamarbete och straffrättsligt samarbete inom Europeiska unionen, och i föreskrifter som regeringen har meddelat i anslutning till den lagen, finns det särskilda bestämmelser om behandling av personuppgifter som inom ramen för polissamarbete eller straffrättsligt samarbete har överförts från eller gjorts tillgängliga av

1. en stat som är medlem i Europeiska unionen (EU),

2. Island, Norge, Schweiz eller Liechtenstein,

3. ett EU-organ, eller

4. ett EU-informationssystem.

Om det i de författningar som anges i första stycket finns avvikande bestämmelser, ska de tillämpas i stället för bestämmelserna i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2013.

13 Förslag till lag om ändring i lagen (2010:362) om polisens allmänna spaningsregister

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2010:362) om polisens allmänna spaningsregister

dels att det i lagen ska införas en ny paragraf, 2 a §, av följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 2 § ska lyda ”Förhållandet till andra bestämmelser om personuppgiftsbehandling”.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 a §

I lagen (2013:000) med vissa bestämmelser om skydd för personuppgifter vid polissamarbete och straffrättsligt samarbete inom Europeiska unionen, och i föreskrifter som regeringen har meddelat i anslutning till den lagen, finns det särskilda bestämmelser om behandling av personuppgifter som inom ramen för polissamarbete eller straffrättsligt samarbete har överförts från eller gjorts tillgängliga av

- 1. en stat som är medlem i Europeiska unionen (EU),*
- 2. Island, Norge, Schweiz eller Liechtenstein,*
- 3. ett EU-organ, eller*
- 4. ett EU-informationssystem.*

Om det i de författningar som anges i första stycket finns avvikande bestämmelser, ska de tillämpas i stället för bestämmelserna i denna lag och personuppgiftslagen (1998:204).

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2013.

14 Förslag till lag om ändring i kustbevakningsdatalagen (2012:145)

Härigenom föreskrivs att det i kustbevakningsdatalagen (2012:145) ska införas en ny paragraf, 1 kap. 2 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 a §

I lagen (2013:000) med vissa bestämmelser om skydd för personuppgifter vid polissamarbete och straffrättsligt samarbete inom Europeiska unionen, och i föreskrifter som regeringen har meddelat i anslutning till den lagen, finns det särskilda bestämmelser om behandling av personuppgifter som inom ramen för polissamarbete eller straffrättsligt samarbete har överförts från eller gjorts tillgängliga av

- 1. en stat som är medlem i Europeiska unionen (EU),*
- 2. Island, Norge, Schweiz eller Liechtenstein,*
- 3. ett EU-organ, eller*
- 4. ett EU-informationssystem.*

Om det i de författningar som anges i första stycket finns avvikande bestämmelser, ska de tillämpas i stället för bestämmelserna i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2013.

BILAGA 3

Utskottets lagförslag

Förslag till lag om ändring i lagen (2000:344) om Schengens informationssystem

Härigenom föreskrivs att 4 § lagen (2000:344) om Schengens informationssystem ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Utskottets förslag

4 §¹

När det gäller framställningar som rör personer får endast följande uppgifter registreras:

1. efternamn, förnamn, tidigare använda namn, namn vid födseln och annat namn som personen använder,
2. särskilda bestående fysiska kännetecken,
3. fotografier och fingeravtryck,
4. födelsedatum och födelseort,
5. kön,
6. medborgarskap,
7. om personen kan vara beväpnad eller kan tillgripa våld,
8. om personen har avvikit från en inrättning där han eller hon med stöd av lag har varit berövad friheten,
9. syftet med framställningen,
10. begärd åtgärd,
11. om en *försvunnen* person behöver omhändertas eller inte,
12. den myndighet som har lagt in registreringen,
13. en hänvisning till det beslut som har föranlett registreringen,
14. typ av brott som avses i framställningen, samt
15. övriga uppgifter som ska anges i en europeisk eller nordisk arresteringsorder.

Därutöver får det, om det behövs, förekomma länkar till andra registreringar i registret, och uppgifter om verkställighetsförbud i Sverige med anledning av framställningar från andra Schengenstater.

Kompletterande uppgifter enligt 3 a § får endast avse sådana uppgifter om personen som anges i första stycket 1–6 samt uppgifter om nummer och datum för personens identitetshandlingar.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2013.

¹ Senaste lydelse SFS 2011:1175

BILAGA 4

Reservantens lagförslag

Förslaget till lag med vissa bestämmelser om skydd för personuppgifter vid polissamarbete och straffrättsligt samarbete inom Europeiska unionen

Regeringens förslag

Reservantens förslag

9 §

Om en svensk myndighet överför personuppgifter till eller gör personuppgifter tillgängliga för någon av dem som anges i 2 § första stycket 1–4, ska myndigheten underrätta mottagaren om de särskilda villkor som gäller för användningen av uppgifterna. Villkoren får inte *innebära andra begränsningar än sådana som gäller vid överföring inom Sverige och får inte heller* strida mot en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige.

Om en svensk myndighet överför personuppgifter till eller gör personuppgifter tillgängliga för någon av dem som anges i 2 § första stycket 1–4, ska myndigheten underrätta mottagaren om de särskilda villkor som gäller för användningen av uppgifterna. Villkoren får inte strida mot en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige.

BILAGA 5

Rådets rambeslut 2008/977/RIF av den 27 november 2008 om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete

L 350/60

SV

Europeiska unionens officiella tidning

30.12.2008

III

(Rättsakter som antagits i enlighet med fördraget om Europeiska unionen)

RÄTTSAKTER SOM ANTAGITS I ENLIGHET MED AVDELNING VI I FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN

RÅDETS RAMBESLUT 2008/977/RIF

av den 27 november 2008

om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

mensamma normer för behandling och skydd av personuppgifter i syfte att förebygga och bekämpa brott kan bidra till att uppnå dessa båda mål.

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 30, 31 och artikel 34.2 b,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

}

- (1) Europeiska unionen har som mål att bevara och utveckla unionen som ett område med frihet, säkerhet och rättvisa inom vilket en hög säkerhetsnivå ska uppnås genom gemensamma insatser från medlemsstaternas sida när det gäller polissamarbete och straffrättsligt samarbete.
- (2) Gemensamma insatser på polissamarbetets område i enlighet med artikel 30.1 b i fördraget om Europeiska unionen och gemensamma insatser rörande straffrättsligt samarbete i enlighet med artikel 31.1 a i samma fördrag innebär att det blir nödvändigt att behandla relevant information, vilket bör omfattas av lämpliga bestämmelser om skydd av personuppgifter.
- (3) Lagstiftning som omfattas av avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen syftar till att främja polissamarbete och rättsligt samarbete med avseende på såväl samarbetets effektivitet som dess laglighet och överensstämmelse med grundläggande rättigheter, särskilt rätten till ett privatliv och rätten till skydd av personuppgifter. Ge-

- (4) I Haagprogrammet för ett stärkt område med frihet, säkerhet och rättvisa i Europeiska unionen, som antogs av Europeiska rådet den 4 november 2004, understryks behovet av en innovativ strategi i fråga om gränsoverskridande utbyte av information om brottsbekämpning, under noggrant iakttagande av centrala villkor på området skydd av personuppgifter. Kommissionen uppmanades att senast i slutet av 2005 lägga fram förslag om detta. Detta återspeglas i rådets och kommissionens handlingsplan för genomförande av Haagprogrammet för ett stärkt område med frihet, säkerhet och rättvisa ⁽²⁾.

- (5) Utbytet av personuppgifter inom ramen för polissamarbetet och det straffrättsliga samarbetet, särskilt enligt den princip om tillgänglighet som tas upp i Haagprogrammet, bör bygga på klara regler som stärker det ömsesidiga förtroendet mellan behöriga myndigheter och garanterar att den relevanta informationen skyddas på ett sätt som utesluter all diskriminering med avseende på sådant samarbete mellan medlemsstaterna samtidigt som enskildas grundläggande rättigheter respekteras fullt ut. Befintliga instrument på europeisk nivå är inte tillräckliga; Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ⁽³⁾ är inte tillämpligt i fråga om behandling av personuppgifter i samband med verksamheter som faller utanför gemenskapsrättens tillämpningsområde, till exempel sådana som anges i avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen, och under inga omständigheter på uppgiftsbehandling som rör allmän säkerhet, försvar, nationell säkerhet eller statlig verksamhet på det straffrättsliga området.

⁽¹⁾ EUT C 198, 12.8.2005, s. 1.⁽²⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.⁽³⁾ EUT C 125 E, 22.5.2008, s. 154.

- (6) Detta rambeslut är endast tillämpligt på uppgifter som de behöriga myndigheterna samlar in eller behandlar för att kunna förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder. I detta rambeslut bör det överlätas till medlemsstaterna att på nationell nivå mer exakt besluta vilka andra ändamål som ska anses oförenliga med det ändamål för vilket personuppgifterna ursprungligen insamlades. I allmänhet bör vidarebehandling för historiska, statistiska eller vetenskapliga ändamål inte anses vara oförenlig med det ursprungliga ändamålet för behandlingen.
- (7) Tillämpningsområdet för detta rambeslut begränsas till behandlingen av sådana personuppgifter som överförs eller görs tillgängliga mellan medlemsstaterna. Inga slutsatser bör dras av denna begränsning beträffande unionens behörighet att anta rättsakter om insamling och behandling av personuppgifter på nationell nivå eller det lämpliga i att unionen gör detta i framtiden.
- (8) I syfte att underlätta informationsutbytet inom unionen vill medlemsstaterna säkerställa att den standard i fråga om dataskydd som fastställs inom nationell databehandling ska motsvara den som föreskrivs i rambeslutet. När det gäller nationell databehandling hindrar detta rambeslut inte medlemsstaterna från att föreskriva garantier för skydd av personuppgifter högre än dem som fastställs i detta rambeslut.
- (9) Detta rambeslut bör inte tillämpas på personuppgifter som en medlemsstat erhållit inom tillämpningsområdet för detta rambeslut och som härrör från denna medlemsstat.
- (10) Tillnämningen av medlemsstaternas lagstiftningar bör inte leda till några försämringar i det dataskydd de ger utan i stället syfta till att garantera en hög skyddsnivå inom unionen.
- (11) Det är nödvändigt att precisera målen med skyddet av personuppgifter inom ramen för polisens och rättsväsendets verksamheter och att införa bestämmelser om vilken behandling av personuppgifter som är tillåten i syfte att säkerställa att uppgifter som kan komma att utbytas har behandlats på laglig sätt och i enlighet med grundläggande principer i fråga om uppgifters kvalitet. Samtidigt är det viktigt att inte polisens, tullens, domstolarnas eller andra behöriga myndigheters legitima verksamheter äventyras.
- (12) Principen om uppgifters korrekthet ska tillämpas med beaktande av den aktuella behandlingens art och syfte. Så grundar sig exempelvis uppgifterna inom framför allt rättsliga förfaranden på enskilda personers subjektiva uppfattning och kan i vissa fall omöjligt kontrolleras.
- Följaktligen kan inte korrekthetskravet röra korrektheten i ett uttalande utan blott och bart det faktum att ett visst uttalande har gjorts.
- (13) Arkivering i ett separat dataset bör tillåtas endast om uppgifterna inte längre krävs eller används för förebyggande, utredning, avslöjande eller lagföring av brott eller verkställighet av straffrättsliga påföljder. Arkivering i ett separat dataset bör även tillåtas om de arkiverade uppgifterna lagras i en databas tillsammans med andra uppgifter på ett sådant sätt att de inte längre kan användas för förebyggande, utredning, avslöjande eller lagföring av brott eller verkställighet av straffrättsliga påföljder. Lämplig längd av arkiveringsperioden bör vara abhängig av syftet med arkiveringen och de registrerade personernas legitima intressen. I fråga om arkivering för historiska ändamål kan man fastställa en mycket lång period.
- (14) Uppgifter får också raderas genom att datamediet förstors.
- (15) När det gäller icke korrekta, ofullständiga eller inte längre aktuella uppgifter som överförs eller gjorts tillgängliga för en annan medlemsstat och vidarebehandlas av domstolsliknande myndigheter, med vilket avses myndigheter med behörighet att fatta rättsliga bindande beslut, bör rättelse, strykning eller blockerande utföras enligt nationell lagstiftning.
- (16) För att kunna garantera en hög skyddsnivå för personuppgifter om enskilda personer krävs det gemensamma bestämmelser för att fastställa om de uppgifter som behandlas av behöriga myndigheter i medlemsstaterna uppfyller laglighets- och kvalitetskraven.
- (17) Därför bör man på europeisk nivå fastställa de villkor som ska vara uppfyllda för att medlemsstaternas behöriga myndigheter ska ha rätt att till myndigheter och privata parter i medlemsstater överföra och göra tillgängliga personuppgifter som erhållits från andra medlemsstater. I många fall är överföring av personuppgifter från domstolsväsendet, polisens eller tullens till privata parter nödvändig för att lagföra brott eller för att avvärja en omedelbar och allvarlig fara för allmän säkerhet eller förhindra att enskilda personers rättigheter lider allvarlig skada, till exempel genom att utfärda varningar avseende förfalskningar av värdepapper till banker och kreditinstitut eller, i fråga om fordonstölder, genom att överföra personuppgifter till försäkringsbolag för att förhindra olaglig handel med stulna motorfordon eller för att förbättra villkoren för återförande av stulna motorfordon från utlandet. Detta innebär inte överföring av arbetsuppgifter från polis och domstolar till privata parter.

- (18) Reglerna i detta rambeslut avseende överföring av personuppgifter från domstolsväsendet, polisen eller tullen till privata parter tillämpas inte på utlämnandet av uppgifter till privata parter (såsom försvarsadvokater och brottsoffer) i samband med brottmål.
- (19) Den vidare behandlingen av personuppgifter som erhålls från eller gjorts tillgängliga av den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat, särskilt det att vidarebefordra sådana uppgifter eller göra dem tillgängliga på nytt, bör omfattas av gemensamma bestämmelser på europeisk nivå.
- (20) När personuppgifter får vidarebehandlas efter det att den medlemsstat från vilken uppgifterna erhållits har givit sitt samtycke bör varje medlemsstat ha möjlighet att fastställa de närmare villkoren för att ge sådant samtycke, inbegripet exempelvis allmänt samtycke för kategorier av information och kategorier av ytterligare behandling.
- (21) När personuppgifter får vidarebehandlas för administrativa förfaranden inbegripes dessa förfaranden också åtgärder av reglerings- och tillsynsorgan.
- (22) Polisens, tullens, domstolarnas eller andra behöriga myndigheters legitima verksamheter kan kräva att uppgifter sänds till myndigheter i tredjestater eller internationella organ som har skyldigheter i fråga om att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder.
- (23) Om uppgifter överförs från en medlemsstat till tredjestater eller internationella organ ska uppgifterna i princip omfattas av ett adekvat skydd.
- (24) Om personuppgifter överförs från en medlemsstat till tredjestater eller internationella organ bör en sådan överföring i princip ske först efter det att den medlemsstat som har lämnat uppgifterna har gett sitt samtycke till överföringen. Varje medlemsstat bör få bestämma de närmare villkoren för att ge sådant samtycke, till exempel genom ett generellt samtycke för kategorier av uppgifter eller för vissa angivna tredjestater.
- (25) För ett effektivt samarbete i fråga om brottsbekämpning krävs att om ett hot mot en medlemsstats eller en tredjestats allmänna säkerhet är så överhängande att det är omöjligt att i tid inhämta ett förhandsmedgivande bör den behöriga myndigheten få överföra de relevanta personuppgifterna till den berörda tredjestaten utan sådant förhandsmedgivande. Detsamma kan gälla om andra väsentliga, lika betydelsefulla, intressen i en medlemsstat står på spel, exempelvis om en medlemsstats kritiska infrastruktur kan bli föremål för ett överhängande hot eller om en medlemsstats finansiella system kan drabbas av allvarliga störningar.
- (26) För att tillförsäkra den registrerade personen ett effektivt rättskydd kan det bli nödvändigt att informera denne om behandlingen av dennes personuppgifter, särskilt vid synnerligen allvarlig kränkning av dennes rättigheter som ett resultat av hemlig insamling av uppgifter.
- (27) Medlemsstaterna bör se till att den registrerade personen informeras om att personuppgifter kan eller håller på att samlas in, behandlas eller kan överföras till en annan medlemsstat för att förebygga, utreda, avslöja och lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder. De närmare villkoren för den registrerade personens rätt att bli informerad och undantag från denna rätt bör fastställas i den nationella lagstiftningen. Detta kan genomföras på ett generellt sätt, t.ex. genom lagstiftning eller offentliggörande av en förteckning över olika typer av uppgiftsbehandling.
- (28) För att kunna garantera skyddet av personuppgifter utan att äventyra ändamålet med brottsutredningar måste man fastställa den registrerades rättigheter.
- (29) Några medlemsstater har gett den berörda personen rätt till tillgång till uppgifter i brottmål genom ett system där det nationella tillsynsorganet, i den berörda personens ställe, utan någon restriktion har tillgång till alla personuppgifter som rör den berörda personen och även får rätta, stryka eller uppdatera icke korrekta uppgifter. I sådana fall med indirekt tillgång får det i den nationella lagstiftningen i dessa medlemsstater föreskrivas att det nationella tillsynsorganet endast kommer att informera den berörda personen om att alla nödvändiga kontroller har utförts. Dessa medlemsstater tillhandahåller emellertid i särskilda fall även möjligheter till direkt tillgång för den berörda personen, såsom tillgång till rättsliga register för att erhålla kopior av egna kriminalregisteruppgifter eller handlingar avseende egna förhör hos polismyndigheterna.
- (30) Det bör införas gemensamma bestämmelser om konfidentiell och säker uppgiftsbehandling, om ansvar och påföljder när uppgifterna används på otillåtet sätt av de behöriga myndigheterna samt om möjligheter för den registrerade till rättslig prövning. Det ankommer dock på varje medlemsstat att själv fastställa utformningen av bestämmelserna om skadeståndsgrundande överträdelse och om vilka påföljder som ska tillämpas vid överträdelse av de nationella data skyddsbestämmelserna.
- (31) Detta rambeslut gör att principen om allmänhetens tillgång till offentliga handlingar kan tillgodoseas vid tillämpningen av principerna i detta.

30.12.2008

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 350/63

- (32) När så behövs för att skydda personuppgifter med avseende på behandling som genom sin omfattning eller typ innebär särskilda risker för grundläggande rättigheter och friheter, till exempel behandling med ny teknik, nya mekanismer eller förfaranden, bör man säkerställa att den behöriga nationella tillsynsmyndigheten rådfrågas före upprättandet av behandlingssystem för dessa uppgifter.
- (33) Inrättandet i medlemsstaterna av tillsynsmyndigheter, som fullständigt oberoende genomför sina åligganden, är en mycket viktig del av skyddet av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbetet och det straffrättsliga samarbetet mellan medlemsstaterna.
- (34) De tillsynsmyndigheter som redan inrättats i medlemsstaterna i enlighet med direktiv 95/46/EG bör också kunna axla ansvaret för de uppgifter som ska utföras av de nationella tillsynsmyndigheter som ska inrättas i enlighet med detta rambeslut.
- (35) Dessa tillsynsmyndigheter bör ha nödvändiga resurser för att kunna genomföra sina uppgifter, inklusive befogenhet att – särskilt när det gäller klagomål från enskilda personer – undersöka och ingripa eller befogenhet att inleda rättsliga förfaranden. Dessa tillsynsmyndigheter bör även bidra till att sörja för insyn i behandlingen av uppgifter i sina respektive medlemsstater. Emellertid bör deras befogenheter inte inkräkta på särskilda regler som fastställs för brottmål eller domstolsväsendets oberoende.
- (36) I artikel 47 i fördraget om Europeiska unionen föreskrivs det att ingenting i det fördraget ska inverka på fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna eller på senare fördrag och rättsakter om ändring eller komplettering av dessa. Följaktligen påverkar detta rambeslut inte skyddet av personuppgifter enligt gemenskapsrätten, särskilt inte det skydd som föreskrivs i direktiv 95/46/EG, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation)⁽²⁾.
- (37) Detta rambeslut påverkar inte bestämmelserna om sådan olaglig tillgång till uppgifter som avses i rådets rambeslut 2005/222/RIF av den 24 februari 2005 om angrepp mot informationssystem⁽³⁾.
- (38) Detta rambeslut påverkar inte medlemsstaternas eller unionens gällande skyldigheter och åtaganden enligt bilaterala och/eller multilaterala avtal med tredjestater. Framtida avtal bör följa bestämmelserna om utbyte med tredjestater.
- (39) Flera rättsakter som antagits på grundval av avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen innehåller särskilda bestämmelser om skydd av personuppgifter som överförs eller på något annat sätt behandlas i enlighet med de rättsakterna. I några fall utgör dessa bestämmelser en komplett och enhetlig uppsättning regler som omfattar alla relevanta aspekter av dataskydd (principer om uppgifternas kvalitet, regler om datasäkerhet, reglering av de registrerades rättigheter och skydd, organisation av tillsyn och ansvar) och i dessa regleras frågor mer detaljerat än i detta rambeslut. De tillämpliga dataskyddsbestämmelserna i dessa rättsakter, särskilt de som reglerar funktionssättet för Europol, Eurojust, Schengens informationssystem (SIS) och tullinformationssystemet (TIS) samt de rättsakter genom vilka medlemsstaternas myndigheter ges direkt tillgång till vissa datasystem i andra medlemsstater, bör inte påverkas av detta rambeslut. Detsamma gäller de dataskyddsbestämmelser som reglerar automatisk överföring av DNA-profiler, fingeravtrycksuppgifter och uppgifter ur nationella fordonregister i enlighet med rådets beslut 2008/615/RIF av den 23 juni 2008 om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet⁽⁴⁾.
- (40) I andra fall är räckvidden för dataskyddsbestämmelser i rättsakter som antagits i enlighet med avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen mer begränsade. Ofta fastställs det i dessa rättsakter särskilda villkor för den medlemsstat som från en annan medlemsstat tar emot information innehållande personuppgifter i fråga om de ändamål för vilka mottagaren kan använda uppgifterna, medan det i fråga om övriga dataskyddsaspekter hänvisas till Europarådets konvention om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter av den 28 januari 1981 eller till nationell lagstiftning. I den mån det i bestämmelserna i dessa rättsakter fastställs villkor för mottagande medlemsstater för användning eller vidare överföring av personuppgifter vilka är strängare än villkoren i motsvarande bestämmelser i detta rambeslut, ska dessa förstnämnda inte heller påverkas. I alla övriga avseenden ska de regler som fastställs i detta rambeslut gälla.
- (41) Detta rambeslut påverkar inte Europarådets konvention om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter eller tilläggsprotokollet av den 8 november 2001 till denna konvention eller Europarådets konventioner om straffrättsligt samarbete.

⁽¹⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.⁽²⁾ EGT L 201, 31.7.2002, s. 37.⁽³⁾ EUT L 69, 16.3.2005, s. 67.⁽⁴⁾ EUT L 210, 6.8.2008, s. 1.

- (42) Eftersom målet för detta rambeslut, nämligen att fastställa gemensamma bestämmelser om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, till vilken det hänvisas i artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i artikel 5 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen går detta rambeslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (43) Förenade kungariket deltar i detta rambeslut i enlighet med artikel 5 i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, och i enlighet med artikel 8.2 i rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (*).
- (44) Irland deltar i detta rambeslut i enlighet med artikel 5 i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, och i enlighet med artikel 6.2 i rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (*).
- (45) När det gäller Island och Norge utgör detta rambeslut, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (*), en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket vilka rör det område som avses i artikel 1.H och 1.I i rådets beslut 1999/437/EG (*) om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtalet.
- (46) När det gäller Schweiz utgör detta rambeslut, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (*),

en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket vilka rör det område som avses i artikel 1.H och 1.I i beslut 1999/437/EG, jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/149/RIF (*), om ingående av det avtalet på Europeiska unionens vägnar.

- (47) När det gäller Liechtenstein utgör detta rambeslut, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket vilka omfattas av det område som avses i artikel 1.H och 1.I i beslut 1999/437/EG, jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/262/RIF (*), om undertecknande av det protokollet på Europeiska unionens vägnar.
- (48) Detta rambeslut står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns framför allt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*). Detta rambeslut syftar till att garantera full respekt för rätten till det skydd för privatlivet och det skydd av personuppgifter som kommer till uttryck i artiklarna 7 och 8 i stadgan.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Syftet med detta rambeslut är att säkerställa en hög skyddsnivå för fysiska personers grundläggande fri- och rättigheter, särskilt när det gäller deras rätt till privatliv, med avseende på behandling av personuppgifter inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete enligt avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen och samtidigt garantera en allmän säkerhet på hög nivå.

2. I enlighet med detta rambeslut ska medlemsstaterna skydda fysiska personers grundläggande fri- och rättigheter, och särskilt deras rätt till privatliv, när personuppgifter i syfte att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder

a) överförs, har överförts, görs eller har gjorts tillgängliga mellan medlemsstaterna,

(*1) EGT L 131, 1.6.2000, s. 43.

(*2) EGT L 64, 7.3.2002, s. 20.

(*3) EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

(*4) EGT L 176, 10.7.1999, s. 31.

(*5) EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

(*6) EUT L 53, 27.2.2008, s. 50.

(*7) EUT L 83, 26.3.2008, s. 5.

(*8) EUT C 303, 14.12.2007, s. 1.

- b) överförs, har överförts, görs eller har gjorts tillgängliga av medlemsstaterna till myndigheter eller informationssystem som inrättats i enlighet med avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen, eller
- c) överförs, har överförts, görs eller har gjorts tillgängliga för medlemsstaternas behöriga myndigheter av myndigheter eller informationssystem som inrättats i enlighet med fördraget om Europeiska unionen eller fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.
3. Detta rambeslut gäller för sådan behandling av personuppgifter som helt eller delvis utförs automatiskt samt för annan behandling än automatisk av sådana personuppgifter som ingår i eller kommer att ingå i ett register.
4. Detta rambeslut påverkar inte viktiga nationella säkerhetsintressen och särskild underrättelseverksamhet inom området nationell säkerhet.
5. Detta rambeslut hindrar inte medlemsstaterna från att föreskriva strängare säkerhetsåtgärder för skydd av personuppgifter som samlas in eller behandlas på nationell nivå än de som fastställs i detta rambeslut.
- f) *mottagare*: varje organ till vilken uppgifterna utlämnas.
- g) *den registrerades samtycke*: varje slag av frivillig, uttrycklig och informerad viljesyttring genom vilken den registrerade godtar behandling av personuppgifter som rör honom.
- h) *behöriga myndigheter*: byråer eller organ som inrättats genom rättsakter antagna av rådet enligt avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen, samt polismyndigheter, tullmyndigheter, domstolar eller andra behöriga myndigheter i medlemsstaterna som genom nationell lagstiftning är bemyndigade att behandla personuppgifter inom tillämpningsområdet för detta rambeslut.
- i) *registeransvarig*: en fysisk eller en juridisk person, en myndighet, en byrå eller varje annat organ som ensamt eller tillsammans med andra bestämmer ändamålen och medlen för behandlingen av personuppgifter.
- j) *märkning*: märkning av lagrade personuppgifter utan syfte att begränsa behandlingen av dessa i framtiden.
- k) *avidentifiering*: att ändra personuppgifter på ett sådant sätt att detaljerna beträffande personliga eller sakliga förhållanden inte längre eller endast med oproportionerligt stor insats i fråga om tid, kostnader och arbete kan tillskrivas en identifierad eller identifierbar fysisk person.

Artikel 2

Definitioner

I detta rambeslut gäller följande definitioner:

- a) *personuppgifter*: varje upplysning som avser en identifierad eller identifierbar fysisk person (den registrerade). En identifierbar person är en person som kan identifieras, direkt eller indirekt, framför allt genom hänvisning till ett identifieringsnummer eller till en eller flera faktorer som är specifika för hans fysiska, fysiologiska, psykiska, ekonomiska, kulturella eller sociala identitet.
- b) *behandling av personuppgifter och behandling*: varje åtgärd eller serie av åtgärder som vidtas med personuppgifter, vare sig det sker på automatisk väg eller inte, till exempel insamling, registrering, organisering, lagring, bearbetning eller ändring, hämtning, läsning, användning, utlämnande genom överföring, spridning eller annat tillhandahållande av uppgifter, sammanställning eller samkörning, blockering, radering eller förstöring.
- c) *blockering*: märkning av lagrade personuppgifter med syftet att begränsa behandlingen av dessa i framtiden.
- d) *register med personuppgifter och register*: varje strukturerad samling av personuppgifter som är tillgänglig enligt särskilda kriterier, oavsett om samlingen är centraliserad, decentraliserad eller spridd på grundval av funktionella eller geografiska förhållanden.
- e) *registerförare*: varje organ som behandlar personuppgifter för den registeransvariges räkning.

Artikel 3

Principerna om lagenlighet, proportionalitet och ändamål

1. De behöriga myndigheterna får inom ramen för sina uppgifter samla in personuppgifter endast för särskilda, uttryckligt angivna och berättigade ändamål och uppgifterna får endast behandlas för det ändamål som låg till grund för insamlingen av dem. Behandlingen av uppgifterna ska vara lagenlig och adekvat, relevant och inte orimlig i förhållande till det ändamål för vilket de samlades in.
2. Vidare behandling för ett annat ändamål är tillåten om
- a) denna vidare behandling inte är oförenlig med de ändamål för vilket uppgifterna samlades in,
- b) de behöriga myndigheterna i enlighet med tillämpliga rättsliga bestämmelser är bemyndigade att behandla sådana uppgifter för ett sådant annat ändamål, och
- c) denna behandling är nödvändig och står i proportion till det andra ändamålet.
- Dessutom får de överförda personuppgifterna behandlas vidare av den behöriga myndigheten för historiska, statistiska eller vetenskapliga ändamål, under förutsättning att medlemsstaterna föreskriver lämpliga säkerhetsåtgärder, som avidentifiering av uppgifterna.

Artikel 4

Rättelse, radering och blockering

1. Personuppgifter ska rättas om de är felaktiga samt, om så är möjligt och nödvändigt, kompletteras eller aktualiseras.
2. Personuppgifter ska raderas eller avidentifieras när dessa inte längre behövs för de ändamål för vilka de lagligen insamlades eller lagligen vidare bearbetas. Arkivering av de uppgifter som införts i ett separat dataset under en lämplig period i överensstämmelse med national lagstiftning ska inte påverkas av denna bestämmelse.
3. Personuppgifter ska inte raderas utan blockeras, om det finns skälig grund att anta att en radering skulle kunna påverka den registrerades legitima intressen. Blockerade uppgifter får endast behandlas för det ändamål som hindrade att de raderas.
4. Om personuppgifterna ingår i ett domstolsbeslut eller akten i samband med utfärdandet av ett rättsligt beslut ska rättelse, radering eller blockering utföras i enlighet med nationella bestämmelser om rättsliga förfaranden.

Artikel 5

Fastställande av tidsfrister för radering och kontroll

För radering av personuppgifter eller en regelbunden kontroll av nödvändigheten av lagringen av uppgifterna ska lämpliga tidsfrister fastställas. Genom föreskrifter om förfarandena ska det garanteras att tidsfristerna efterlevs.

Artikel 6

Behandling av särskilda kategorier av uppgifter

Behandling av personuppgifter som avslöjar ras eller etniskt ursprung, politiska åsikter, religiös eller filosofisk övertygelse eller medlemskap i fackförening samt uppgifter som rör hälsa och sexualliv får endast förekomma när detta är absolut nödvändigt och om det i den nationella lagstiftningen tillhandahålls tillräckliga skyddsåtgärder.

Artikel 7

Datoriserade beslut

Ett beslut som har negativa rättsliga följder för den registrerade eller som väsentligt berör honom eller henne och som enbart grundas på en automatisk behandling av uppgifter avsedd att bedöma vissa personliga egenskaper hos den registrerade ska endast vara tillåtet om detta föreskrivs i en lag där det även föreskrivs bestämmelser till skydd för den registrerades legitima intressen.

Artikel 8

Kontroll av kvaliteten på de uppgifter som överförs eller görs tillgängliga

1. De behöriga myndigheterna ska vidta alla rimliga åtgärder för att se till att personuppgifter som är felaktiga, ofullständiga

eller inaktuella inte överförs eller görs tillgängliga. De behöriga myndigheterna ska därför i görligaste mån kontrollera kvaliteten på personuppgifterna innan dessa överförs eller görs tillgängliga. Vid all överföring av uppgifter ska, så långt detta är möjligt, sådan tillgänglig information läggas till som gör att den mottagande medlemsstaten kan bedöma graden av korrekthet, fullständighet, aktualitet och tillförlitlighet. Om personuppgifter överförs utan att någon begäran har gjorts ska den mottagande myndigheten utan dröjsmål bedöma huruvida dessa uppgifter är nödvändiga för det ändamål som låg till grund för överföringen.

2. Om det visar sig att felaktiga uppgifter har överförts eller att uppgifter olovligen har överförts ska mottagaren omedelbart underrättas om detta. Uppgifterna måste ofördröjligen rättas, raderas eller blockeras i enlighet med artikel 4.

Artikel 9

Tidsfrister

1. När den överförande myndigheten överför uppgifter eller gör dessa tillgängliga, får den enligt nationell lagstiftning och i enlighet med artiklarna 4 och 5 meddela de tidsfrister för lagring av uppgifterna efter vilka mottagaren ska radera eller blockera uppgifterna eller kontrollera om dessa fortfarande behövs. Denna skyldighet ska inte tillämpas, om dessa uppgifter vid utgången av tidsfristerna krävs för en pågående utredning, lagföring av brott eller verkställighet av straffrättsliga påföljder.

2. Om den överförande myndigheten inte har angivit en tidsfrist enligt punkt 1 ska de tidsfrister som avses i artiklarna 4 och 5 för lagring av uppgifterna enligt de mottagande medlemsstaternas nationella lagstiftning tillämpas.

Artikel 10

Registrering och dokumentation

1. Varje överföring av personuppgifter ska registreras eller dokumenteras för att man ska kunna kontrollera om behandlingen av uppgifterna är lagenlig, utföra egenkontroll samt garantera integritet och säkerhet för uppgifterna.

2. Registrering och dokumentation enligt punkt 1 ska på begäran översändas till den för skydd av uppgifter behöriga tillsynsmyndigheten. Den behöriga tillsynsmyndigheten får använda dessa uppgifter endast för att kontrollera skyddet av personuppgifter, för att se till att behandlingen fungerar tillfredsställande och för att söra för uppgifternas integritet och säker uppgiftsbehandling.

Artikel 11

Behandling av personuppgifter som överförs från eller gjorts tillgängliga av en annan medlemsstat

Personuppgifter som överförs från eller gjorts tillgängliga av den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat får, i enlighet med kraven i artikel 3.2, endast vidarebehandlas för följande ändamål, utöver dem för vilka de överfördes eller gjordes tillgängliga:

30.12.2008

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 350/67

- a) För att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra andra brott eller verkställa andra straffrättsliga påföljder än de för vilka uppgifterna överfördes eller gjordes tillgängliga.
- b) För andra rättsliga eller administrativa förfaranden med direkt anknytning till förebyggande, utredning, avslöjande eller lagföring av brott eller verkställighet av straffrättsliga påföljder.
- c) För att avväja en omedelbar och allvarlig fara för den allmänna säkerheten.
- d) För varje annat syfte endast med förhandsmedgivande från den överförande medlemsstaten eller med den registrerades samtycke givet i överensstämmelse med nationell lagstiftning.
- b) den mottagande myndigheten i tredjestaten eller det mottagande internationella organet har ansvar för förebyggande, utredning, avslöjande eller lagföring av brott eller för verkställigheten av straffrättsliga påföljder,
- c) den medlemsstat från vilken uppgifterna erhöles har gett sitt samtycke till överföringen i enlighet med sin nationella lagstiftning, och om
- d) berörd tredjestat eller internationellt organ sörjer för en adekvat skyddsnivå för den avsedda databehandlingen.

Dessutom får de överförda personuppgifterna behandlas vidare av de behöriga myndigheterna för historiska, statistiska eller vetenskapliga ändamål under förutsättning att medlemsstaterna föreskriver lämpliga säkerhetsåtgärder som exempelvis avidentifiering av uppgifterna.

Artikel 12

Lakttagande av nationella restriktioner för behandling av uppgifter

- Om det, enligt den överförande medlemsstatens nationella lagstiftning, under särskilda omständigheter gäller särskilda begränsningar i fråga om utbyte av uppgifter mellan behöriga myndigheter inom den medlemsstaten, ska den överförande myndigheten informera mottagaren om dessa begränsningar. Mottagaren ska se till att dessa begränsningar för behandlingen följs.
- Vid tillämpning av punkt 1 ska medlemsstaterna inte tillämpa några andra begränsningar när det gäller överföringen av uppgifter till andra medlemsstater eller till byråer eller organ som inrättats i enlighet med avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen än de som gäller motsvarande nationella överföringar av uppgifter.

Artikel 13

Överföring till behöriga myndigheter i tredjestater eller till internationella organ

- Medlemsstaterna ska föreskriva att personuppgifter som överförs eller gjorts tillgängliga av den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat får överföras till tredjestater eller internationella organ endast om
- a) detta är nödvändigt för förebyggande, utredning, avslöjande eller lagföring av brott eller verkställighet av straffrättsliga påföljder,

- Överföring utan förhandsmedgivande enligt punkt 1 c ska tillåtas endast om överföringen av uppgifter är absolut nödvändig för att kunna avväja en omedelbar och allvarlig fara för den allmänna säkerheten i en medlemsstat eller en tredjestat eller för en medlemsstat väsentliga intressen och ett förhandsmedgivande inte kan erhållas i tid. Den myndighet som ansvarar för att bevilja medgivandet ska informeras utan dröjsmål.

- Med avvikelse från punkt 1 d får personuppgifter överföras om

a) den nationella lagstiftningen i den medlemsstat som överför uppgifterna föreskriver detta på grund av

- den registrerades legitima specifika intressen, eller
- legitima faktiska intressen, främst viktiga allmänna intressen, eller

b) tredjestaten eller mottagande internationella organ sörjer för skyddsåtgärder som av den berörda medlemsstaten bedöms som adekvata i enlighet med dennas nationella lagstiftning.

- Bedömningen av om den skyddsnivå som avses i punkt 1 d är adekvat ska ske på grundval av alla de förhållanden som har samband med en eller flera överföringar av personuppgifter. Särskild hänsyn ska tas till uppgifternas art, den föreslagna behandlingens eller behandlingarnas ändamål och varaktighet, ursprungsstaten och den stat eller internationella organ som utgör slutdestination för uppgifterna, den lagstiftning, både allmän och sektoriell, som gäller i den berörda tredjestaten eller för det berörda internationella organet samt de yrkesregler och säkerhetsbestämmelser som ska tillämpas.

Artikel 14

Överföring till privata parter i medlemsstaterna

- Medlemsstaterna ska föreskriva att personuppgifter som överförs från eller gjorts tillgängliga av den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat endast får överföras till privata parter om

a) den behöriga myndigheten i den medlemsstat från vilken uppgifterna erhållits har samtyckt till överföring i enlighet med sin nationella lagstiftning,

b) inga legitima specifika intressen för den registrerade personen hindrar överföringen, och om

c) överföringen i särskilda fall är absolut nödvändig för att den behöriga myndighet som överför uppgifterna till en privat part ska kunna

i) utföra en uppgift den lagenligen tilldelats,

ii) förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder,

iii) avvärja en omedelbar och allvarlig fara för den allmänna säkerheten, eller

iv) förhindra att enskilda personers rättigheter lider allvarlig skada.

2. Den behöriga myndighet som överför uppgifterna till en privat part ska underrätta denna om för vilka ändamål uppgifterna uteslutande får användas.

Artikel 15

Information på begäran av den behöriga myndigheten

Mottagaren ska på begäran informera den behöriga myndighet som har överfört uppgifter eller gjort dem tillgängliga om hur dessa behandlas.

Artikel 16

Information till den registrerade

1. Medlemsstaterna ska se till att den registrerade informeras om insamling eller behandling av personuppgifter av deras behöriga myndigheter i enlighet med nationell lagstiftning.

2. Om personuppgifter har överförts eller gjorts tillgängliga mellan medlemsstaterna, får varje medlemsstat i enlighet med bestämmelserna i sin nationella lagstiftning enligt punkt 1, begära att den andra medlemsstaten inte informerar den registrerade. I sådana fall ska den senare medlemsstaten inte informera den registrerade utan förhandsmedgivande från den andra medlemsstaten.

Artikel 17

Rätt till tillgång

1. Varje registrerad ska ha rätt att på begäran, med rimliga intervall, utan hinder och utan större tidsutdräkt eller kostnader erhålla

a) åtminstone en bekräftelse från den registeransvarige eller från den behöriga nationella tillsynsmyndigheten på huruvida

uppgifter som rör honom eller henne har överförts eller gjorts tillgängliga samt information om till vilka mottagare eller mottagarkategorier uppgifterna har lämnats ut och information om vilka uppgifter som behandlas, eller

b) åtminstone en bekräftelse från den behöriga nationella tillsynsmyndigheten på att alla nödvändiga kontroller har utförts.

2. Medlemsstaterna får anta lagstiftning som begränsar tillgången till information enligt punkt 1 a, om denna begränsning med vederbörligt beaktande av vederbörandes legitima intressen är en nödvändig och rimlig åtgärd för att

a) hindra obstruktion mot officiella eller rättsliga utredningar, förundersökningar eller förfaranden,

b) inte inverka menligt på förebyggande, upptäckt, utredning och lagföring av brott eller verkställighet av straffrättsliga påföljder.

c) skydda allmän säkerhet,

d) skydda nationell säkerhet,

e) skydda den registrerade eller andra personers fri- och rättigheter.

3. Varje vägran till tillgång eller begränsning av denna ska skriftligen meddelas den registrerade. De sakliga och rättsliga skäl som beslutet grundar sig på ska därvid också meddelas. Det sistnämnda meddelandet kan underlåtas om skäl enligt punkt 2 a-e föreligger. I samtliga dessa fall ska den registrerade meddelas att han eller hon kan överklaga till den behöriga nationella tillsynsmyndigheten, en rättslig myndighet eller domstol.

Artikel 18

Rätt till rättelse, radering eller blockering av uppgifter

1. Den registrerade ska ha rätt att förvänta sig att den registeransvarige fullgör sin skyldighet enligt artiklarna 4, 8 och 9 att rätta, radera eller blockera personuppgifter som registrerats inom ramen för detta rambeslut. Medlemsstaterna ska fastställa huruvida den registrerade får göra anspråk på denna rättighet direkt gentemot den registeransvarige eller via den behöriga nationella tillsynsmyndigheten. Om den registeransvarige vägrar att rätta, radera eller blockera måste vägran meddelas skriftligen och den registrerade måste informeras om de möjligheter som tillhandahålls inom den nationella lagstiftningen att anföra klagomål eller begära prövning. När klagomålet eller begäran om prövning behandlats ska den registrerade informeras om huruvida den registeransvarige handlat korrekt eller ej. Medlemsstaterna får även föreskriva att den registrerade ska informeras av den behöriga nationella tillsynsmyndigheten om att en översyn har utförts.

2. Om den registrerade bestrider korrektheten av en personuppgift och det inte kan fastställas huruvida denna är korrekt får denna uppgift markeras.

Artikel 19

Rätt till ersättning

1. Var och en som lidit skada till följd av en otillåten behandling av personuppgifter eller av någon annan åtgärd som är oförenlig med de nationella bestämmelser som antagits till följd av detta rambeslut ska ha rätt till ersättning för den skada han lidit av den registreransvarige eller av en annan ansvarig myndighet enligt nationell lagstiftning.

2. Om den behöriga myndigheten i en medlemsstat överför personuppgifter kan mottagaren inte åberopa det faktum att de överförda uppgifterna varit felaktiga för att undgå det ansvar som denne i enlighet med den nationella lagstiftningen har gentemot den skadelidande. Om mottagaren utbetalar skadestånd för en skada som vällats av att felaktigt överförda uppgifter kommit till användning ska den överförande behöriga myndigheten ersätta mottagaren det skadestånd som utbetalats men därvid ta med i beräkningen eventuella felaktigheter som kan ha begåtts av mottagaren.

Artikel 20

Rättsmedel

Utan att det påverkar något administrativt förfarande som kan användas innan ett ärende anhängiggörs vid en rättslig instans ska den registrerade ha rätt att inför domstol föra talan mot kränkning av sådana rättigheter som skyddas av den tillämpliga nationella lagstiftningen.

Artikel 21

Sekretess i samband med behandlingen av uppgifter

1. Var och en som får tillgång till personuppgifter som faller under tillämpningsområdet för detta rambeslut får endast behandla dessa i sin egenskap av anställd vid den behöriga myndigheten eller efter instruktioner från denna, såvida det inte föreligger rättsliga skyldigheter till annan behandling.

2. Var och en som arbetar för en behörig myndighet i en medlemsstat ska vara bunden av samtliga dataskyddsbestämmelser som gäller för respektive behörig myndighet.

Artikel 22

Säkerhet i samband med behandlingen av uppgifter

1. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna vidtar lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att skydda personuppgifter från att utplånas genom olyckshändelse eller otillåtna handlingar och från att gå förlorade genom olyckshändelse samt från ändringar, otillåten spridning av eller

otillåten tillgång till uppgifter, särskilt om behandlingen innefattar överföring av uppgifter i ett nätverk och/eller om uppgifterna gjorts tillgängliga genom direkt automatisk åtkomst, samt mot varje annat slag av otillåten behandling, varvid hänsyn särskilt ska tas till de risker som behandlingen innebär och arten av de uppgifter som ska skyddas. Dessa åtgärder ska med beaktande av den befintliga tekniska nivån och de kostnader som är förenade med åtgärdernas genomförande leda till att en lämplig säkerhetsnivå uppnås i förhållande till de risker som är förknippade med behandlingen och arten av de uppgifter som ska skyddas.

2. När det gäller automatisk databehandling ska varje medlemsstat vidta lämpliga åtgärder för att

- a) förhindra att obehöriga kommer åt datorutrustning som används för behandling av personuppgifter (åtkomstskydd för utrustning),
- b) förhindra att databärare läses, kopieras, ändras eller avlägsnas av obehöriga (databärarkontroll),
- c) förhindra obehörig införing av uppgifter och obehörig granskning, ändring eller radering av lagrade personuppgifter (lagringskontroll),
- d) förhindra att obehöriga kan använda system för automatisk databehandling med hjälp av utrustning för dataöverföring (användarkontroll),
- e) se till att personer som är behöriga att använda ett system för automatisk databehandling endast har tillgång till uppgifter som omfattas av deras behörighet (åtkomstkontroll),
- f) se till att det kan kontrolleras och fastställas till vilka organ personuppgifter har överförts eller kan överföras och för vilka organ uppgifterna har gjorts tillgängliga eller kan göras tillgängliga med hjälp av utrustning för dataöverföring (kommunikationskontroll),
- g) se till att det finns möjlighet att i efterhand kontrollera och fastställa vilka personuppgifter som förts in i ett automatiskt databehandlingssystem, samt när och av vem uppgifterna infördes (indatakontroll),
- h) förhindra obehörig läsning, kopiering, ändring eller radering av personuppgifter i samband med överföring av sådana uppgifter eller under transport av databärare (transportkontroll),
- i) se till att de system som används kan återställas vid störningar (återställande),
- j) se till att system fungerar, att funktionsfel rapporteras (driftsäkerhet) och att de lagrade uppgifterna inte kan försvannas genom funktionsfel i systemet (dataintegritet).

L 350/70

SV

Europeiska unionens officiella tidning

30.12.2008

3. Medlemsstaterna ska sörja för att endast sådana personer får utses till registerförare som kan ge garantier för att vidta de nödvändiga tekniska och organisatoriska åtgärderna enligt punkt 1 och beaktar anvisningarna i artikel 21. Den behöriga myndigheten ska övervaka registerföraren i dessa avseenden.

4. Personuppgifter får endast behandlas av en registerförare på grundval av en rättsakt eller ett skriftligt avtal.

Artikel 23

Föregående samråd

Medlemsstaterna ska sörja för att de behöriga nationella tillsynsmyndigheterna rådfrågas före behandling av personuppgifter när nya behandlingssystem inrättas om

a) särskilda uppgiftskategorier enligt artikel 6 behandlas, eller om

b) behandlingens typ, särskilt användning av ny teknik, nya mekanismer eller förfaranden, i övrigt innebär särskilda risker för registrerades grundläggande fri- och rättigheter och framför allt deras rätt till privatliv.

Artikel 24

Påföljder

Medlemsstaterna ska anta lämpliga bestämmelser för att säkerställa att detta rambeslut genomförs fullt ut och framför allt föreskriva effektiva, proportionella och avskräckande påföljder för överträdelse av bestämmelser som antagits i enlighet med detta rambeslut.

Artikel 25

Nationella tillsynsmyndigheter

1. Varje medlemsstat ska se till att det utses en eller flera myndigheter med uppgift att inom dess territorium vägleda och övervaka tillämpningen av de bestämmelser som medlemsstaterna antagit i enlighet med detta rambeslut. Dessa myndigheter ska vara fullt oberoende när de fullgör sina åligganden.

2. Varje tillsynsmyndighet ska framför allt ha

a) utredande befogenheter, som befogenhet att få tillgång till uppgifter som blir föremål för behandling och befogenhet att samlas in all information som är nödvändig för att utföra tillsynen,

b) faktisk befogenhet att ingripa, som till exempel att kunna avge yttranden innan en behandling äger rum, att se till att sådana yttranden i lämplig omfattning offentliggörs, att kunna besluta om blockering, radering eller förstöring av

uppgifter, att kunna besluta om tillfälligt eller definitivt förbud mot behandling, att kunna ge den registeransvarige en varning eller tillrättavisning eller att kunna hänskjuta frågor till nationella parlament eller andra politiska institutioner,

c) befogenhet att inleda rättsliga förfaranden när de nationella bestämmelser som antagits till följd av detta rambeslut har överträtts eller att uppmärksamma de rättsliga myndigheterna på dessa överträdelser. Beslut av tillsynsmyndigheten, som ger upphov till klagomål bör kunna överklagas till domstol.

3. Var och en ska kunna vända sig till tillsynsmyndigheten med en begäran om skydd för sina fri- och rättigheter med avseende på behandling av personuppgifter. Den berörda personen ska informeras om vilka följder hans begäran har fått.

4. Medlemsstaterna ska föreskriva att tillsynsmyndighetens ledamöter och personal ska vara bundna av de för respektive behörig myndighet gällande dataskyddsbestämmelserna och ha tystnadsplikt med avseende på konfidentiell information som de har tillgång till även sedan deras uppdrag eller anställning upphört.

Artikel 26

Förtämlande till avtal med tredjestater

Detta rambeslut ska inte påverka medlemsstaternas eller unionens skyldigheter och åtaganden enligt de bilaterala och/eller multilaterala avtal med tredjestater som förelåg när detta rambeslut antogs.

När dessa avtal tillämpas ska överföringen till en tredjestat av personuppgifter som erhållits från en annan medlemsstat genomföras med respekt för artikel 13.1 c eller 13.2, i tillämpliga fall.

Artikel 27

Utvärdering

1. Medlemsstaterna ska senast den 27 november 2013 rapportera till kommissionen om de nationella åtgärder som de har vidtagit för att säkerställa fullständig efterlevnad av detta rambeslut, framför allt när det gäller de bestämmelser som redan ska följas när uppgifter samlas in. Kommissionen ska särskilt undersöka konsekvenserna av dessa bestämmelser för tillämpningsområdet för detta rambeslut i enlighet med i artikel 1.2.

2. Kommissionen ska inom ett år lämna rapport till Europaparlamentet och rådet om resultatet av den utvärdering som avses i punkt 1 och tillsammans med rapporten lämna lämpliga förslag till ändringar av detta rambeslut.

Artikel 28

Förhållande till tidigare antagna unionsakter

Om rättsakter som antagits enligt avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen före den dag då detta rambeslut träder i kraft och som reglerar utbytet av personuppgifter mellan medlemsstaterna eller tillgång för medlemsstaternas utsedda myndigheter till informationssystem som inrättats enligt fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen innehåller särskilda villkor för den mottagande medlemsstatens användning av sådana uppgifter, ska dessa villkor ha företräde framför bestämmelserna i rambeslutet när det gäller användning av uppgifter som tagits emot eller gjorts tillgängliga av en annan medlemsstat.

Artikel 29

Genomförande

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa bestämmelserna i detta rambeslut före den 27 november 2010.

2. Senast vid denna tidpunkt ska medlemsstaterna till rådets generalsekretariat och kommissionen överlämna texten till de bestämmelser genom vilka skyldigheterna enligt detta rambeslut införlivas med deras nationella lagstiftning samt upplysningar om de tillsynsmyndigheter som avses i artikel 25. På grundval av denna information och en skriftlig rapport som kommissionen utarbetar med hjälp av denna information ska rådet före den 27 november 2011 bedöma i vilken utsträckning medlemsstaterna har följt bestämmelserna i detta rambeslut.

Artikel 30

Ikraftträdande

Detta rambeslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 27 november 2008.

På rådets vägnar

M. ALLIOT-MARIE

Ordförande

BILAGA 6

Rådets beslut av den 6 april 2009 om inrättande av Europeiska polisbyrån (Europol)

15.5.2009

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 121/37

III

(Rättsakter som antagits i enlighet med fördraget om Europeiska unionen)

RÄTTSAKTER SOM ANTAGITS I ENLIGHET MED AVDELNING VI I FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN

RÅDETS BESLUT

av den 6 april 2009

om inrättande av Europeiska polisbyrån (Europol)

(2009/371/RIF)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska unionen, särskilt artiklarna 30.1 b, 30.2 och 34.2 c,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Inrättandet av en europeisk polisbyrå (Europol) beslutades inom ramen för fördraget om Europeiska unionen av den 7 februari 1992 och reglerades i en konvention om inrättandet av en europeisk polisbyrå (nedan kallad *Europolkonventionen*) som utarbetats på grundval av artikel K.3 i fördraget om Europeiska unionen⁽²⁾.
- (2) Europolkonventionen har varit föremål för ett antal ändringar fastslagna i tre protokoll som trätt i kraft efter en långdragen ratifikationsprocess. När konventionen ersätts med ett beslut kommer det därför att bli läutare att vid behov införa ytterligare ändringar.
- (3) En förenkling och förbättring av Europol:s rättsliga ram kan delvis uppnås genom att Europol inrättas som en EU-enhet, finansierad genom Europeiska unionens allmänna budget, eftersom de generella reglerna och förfarandena då kommer att vara tillämpliga.
- (4) De rättsliga instrument om inrättande av liknande EU-enheter som antagits på senare tid på områden som omfattas av avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen (rådets beslut 2002/187/RIF av den 28 februari 2002 om inrättande av Eurojust för att stärka kampen mot grov brottslighet⁽³⁾) och rådets beslut 2005/681/RIF av den 20 september 2005 om inrättande av Europeiska

polisakademien (Cepol)⁽⁴⁾ har haft formen av rådsbeslut, eftersom sådana beslut lättare kan anpassas efter ändrade förutsättningar och nya politiska prioriteringar.

- (5) Ett inrättande av Europol som en EU-enhet, finansierad genom Europeiska unionens allmänna budget, kommer att stärka Europaparlamentets roll i kontrollen av Europol, genom att Europaparlamentet deltar i antagandet av budgeten, inbegripet tjänsteförteckningen och förklarandet för beviljande av ansvarsfrihet.
- (6) Att låta Europol omfattas av de generella regler och förfaranden som gäller för liknande EU-enheter kommer att medföra en administrativ förenkling, med följden att Europol kan ägna mer av sina resurser åt sina huvuduppgifter.
- (7) En ytterligare förenkling och förbättring av Europol:s funktion kan uppnås genom åtgärder som syftar till att öka Europol:s möjligheter att bistå och stödja medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter utan att ge Europol:s personal verkställande befogenheter.
- (8) En sådan förbättring är att säkerställa att Europol kan bistå medlemsstaternas behöriga myndigheter när det gäller att bekämpa särskilda former av allvarig brottslighet, utan den nuvarande begränsningen att det måste föreligga faktiska omständigheter som visar på förekomsten av en brottslig organisation eller struktur.
- (9) Inrättandet av gemensamma utredningsgrupper bör främjas och det är viktigt att personal från Europol kan delta i dessa. För att se till att detta deltagande blir möjligt i alla medlemsstater bör det garanteras att personal från Europol inte åtnjuter immunitet när de deltar i en stödjande funktion i gemensamma utredningsgrupper. Detta kommer att bli möjligt efter antagandet av en förordning i detta syfte på grundval av artikel 16 i Protokoll om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier.
- (10) För att undvika onödiga förfaranden bör Europol:s nationella enheter ha direkt tillgång till alla uppgifter i Europol:s informationssystem.

⁽¹⁾ Yttrande av den 17 januari 2008 (ömu ci offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EGT C 316, 27.11.1995, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 63, 6.3.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 256, 1.10.2005, s. 63.

- (11) För att förverkliga sina mål kommer Europol att behandla personuppgifter automatiserat eller i strukturerade manuella register. Man bör därför vidta de åtgärder som behövs för att garantera en skyddsnivå för personuppgifter motsvarande åtminstone den som följer av principerna i Europarådets konvention om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter, undertecknad i Strasbourg den 28 januari 1981, samt senare ändringar, så snart som dessa ändringar har trätt i kraft i medlemsstaterna.
- (12) Rådets rambeslut om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polisarbete och straffrättsligt samarbete vid behandlingen av personuppgifter kommer att tillämpas på medlemsstaternas överföring av personuppgifter till Europol. De dataskyddsbestämmelser som besöks i det här beslutet kommer inte att påverkas av det rambeslutet och det här beslutet bör innehålla särskilda bestämmelser om skyddet av personuppgifter som reglerar dessa frågor närmare på grund av Europol:s särskilda karaktär, uppgifter och befogenheter.
- (13) Det finns ett behov av ett uppgiftsskyddsombud som ansvarar för att på ett oberoende sätt se till att behandlingen av personuppgifter är lagenlig och att bestämmelserna i detta beslut om behandling av personuppgifter följs, vilket även gäller behandlingen av personuppgifter om Europol:s personal, som är skyddad av artikel 24 i rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten av sådana uppgifter⁽¹⁾.
- (14) Europol:s nuvarande möjligheter att införa och förvalta system för behandling av uppgifter till stöd för sina arbetsuppgifter bör utökas. Sådana tillkommande system för behandling av uppgifter bör genom ett styrelsebeslut, som ska godkännas av rådet, inrättas och underhållas i enlighet med de allmänna principerna för skydd av uppgifter i Europarådets konvention om skydd av individer med avseende på automatisk behandling av personuppgifter av den 28 januari 1981 och Europarådets ministerkommittés rekommendation R(87) 15 av den 17 september 1987.
- (15) Detta beslut gör det möjligt att ta hänsyn till principen om allmänhetens tillgång till offentliga handlingar.
- (16) För att kunna utföra sitt uppdrag bör Europol samarbeta med europeiska organ, kontor och byråer som ser till tillräckligt skydd av uppgifter, däribland Eurojust.
- (17) Europol bör kunna ingå överenskommelser och samarbetsavtal med institutioner, organ, kontor och byråer som har anknytning till unionen eller gemenskapen för att dessa tillsammans effektivare ska kunna bekämpa allvarlig brottslighet som faller under båda parter behörighet samt för att undvika dubbelarbete.
- (18) Europol:s möjligheter att samarbeta med tredjestater och organisationer bör rationaliseras för att säkra överensstämmelse med Europeiska unionens generella politik i detta hänseende, och det bör antas nya bestämmelser om hur sådant samarbete bör ske i framtiden.
- (19) Förvaltningen av Europol bör förbättras genom förenklade förlaranden, en mer generell beskrivning av styrelsens uppdrag och genom införandet av en generell regel om att alla beslut bör fattas med två tredjedels majoritet.
- (20) Det är också önskvärt att det införs bestämmelser om ökad kontroll över Europol via Europaparlamentet för att säkerställa att Europol förblir en organisation som är fullt ansvarig och öppen för insyn, samtidigt som man vederbörligen beaktar behovet av att säkerställa sekretessen för operativ information.
- (21) Domstolskontrollen över Europol kommer att utövas i enlighet med artikel 35 i fördraget om Europeiska unionen.
- (22) För att Europol ska kunna fortsätta att utföra sina uppdrag efter bästa förmåga bör det föreskrivas omsorgsfullt utformade övergångsbestämmelser.
- (23) Eftersom målet för detta beslut, nämligen inrättandet av en enhet som är ansvarig för samarbetet inom brottsbekämpande verksamhet på unionsnivå, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen, som definieras i artikel 5 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och som det hänvisas till i artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i artikel 5 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen går detta beslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

⁽¹⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

15.5.2009

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 121/39

(24) Detta beslut respekterar de grundläggande rättigheterna och iakttar de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

I detta beslut avses med *behöriga myndigheter* alla offentliga organ i medlemsstaterna som enligt den nationella lagstiftningen är behöriga att förebygga och bekämpa brottslighet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I
INRÄTTANDE OCH ARBETSUPPGIFTER

Artikel 1

Inrättande

1. Genom detta beslut ersätts bestämmelserna i konventionen på grundval av artikel K.3 i fördraget om Europeiska unionen om inrättandet av en europeisk polisbyrå ("Europolkonventionen").

Europol ska ha sitt säte i Haag, Nederländerna.

2. Europol, enligt detta beslut, ska betraktas som den rättsliga efterträdaren till Europol som inrättades genom Europolkonventionen.

3. Europol ska samarbeta med en enda nationell enhet i varje medlemsstat, vilken ska inrättas eller utses i enlighet med artikel 8.

Artikel 2

Rättskapacitet

1. Europol ska vara en juridisk person.

2. I varje medlemsstat ska Europol ha den mest omfattande rättskapacitet som lagstiftningen i den medlemsstaten kan tillerkänna juridiska personer. Europol ska särskilt kunna förvärva och avyttra fast och lös egendom samt föra talan inför domstolar och andra myndigheter.

3. Europol ska ha behörighet att sluta en överenskommelse om säte med Konungariket Nederländerna.

Artikel 3

Målsättning

Europol ska ha som målsättning att stödja och stärka medlemsstaternas behöriga myndigheters insatser och deras ömsesidiga samarbete vad gäller förebyggandet av och kampen mot organiserad brottslighet, terrorism och andra former av allvarlig brottslighet som berör två eller flera medlemsstater.

Artikel 4

Behörighet

1. Europols behörighet ska omfatta organiserad brottslighet, terrorism och andra former av allvarlig brottslighet som förtecknas i bilagan som berör två eller flera medlemsstater, på ett sådant sätt att det krävs en gemensam åtgärd från medlemsstaternas sida på grund av brottslighetens omfattning, betydelse och följder.

2. På rekommendation av styrelsen ska rådet fastställa sina prioriteringar för Europol, med särskild hänsyn till strategiska analyser och hotbilder som utarbetats av Europol.

3. Europols behörighet ska också omfatta brott som hör samman med sådan brottslighet. Följande brott ska anses hör samman med sådan brottslighet:

a) Brott som begås för att anskaffa medel till att begå gärningar som omfattas av Europols behörighet.

b) Brott som begås för att underlätta eller utföra gärningar som omfattas av Europols behörighet.

c) Brott som begås för att undgå lagföring och straff för gärningar som omfattas av Europols behörighet.

Artikel 5

Arbetsuppgifter

1. Europol ska ha följande huvuduppgifter:

a) Samla in, lagra, behandla, analysera och utbyta information och underrettelser.

b) Utan dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna via den nationella enhet som avses i artikel 8 om information som berör dem och om eventuella samband som konstaterats mellan brottsliga gärningar.

c) Underlätta utredningar i medlemsstaterna, särskilt genom att översända all relevant information till de nationella enheterna.

d) Anmoda de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna att inleda, genomföra eller samordna utredningar och att föreslå att en gemensam utredningsgrupp i särskilda fall inrättas.

e) Förse medlemsstaterna med underrättelser och analytiskt stöd i samband med större internationella händelser.

f) Utarbeta hotbildsbedömningar, strategiska analyser och allmänna lägesrapporter i samband med Europols målsättning, inbegripet hotbildsbedömningar avseende organiserad brottslighet.

2. De uppgifter som anges i punkt 1 ska omfatta stöd till medlemsstaterna när de samlar in och analyserar information från Internet för att bidra till att identifiera brottslig verksamhet som underlättats eller bedrivits genom användning av Internet.

3. Europol ska ha följande ytterligare uppgifter:

a) Utveckla specialkunskaper om utredningsförfarandena vid medlemsstaternas behöriga myndigheter och ge råd om utredningar.

b) Tillhandahålla strategiska underrättelser för att underlätta och främja en effektiv och rationell användning av tillgängliga resurser på nationell nivå och unionsnivå för operativ verksamhet och stöd till sådan verksamhet.

4. I fråga om det mål som anges i artikel 3 får Europol dessutom, inom ramen för sina personal- och budgetresurser och inom de gränser som styrelsen fastställer, bistå medlemsstaterna genom stöd, rådgivning och forskning särskilt på följande områden:

a) Utbildning av personal vid deras behöriga myndigheter, eventuellt i samarbete med Europeiska polisakademien.

b) Organisation av och utrustning till dessa myndigheter genom att underlätta tillhandahållandet av tekniskt bistånd mellan medlemsstaterna.

c) Brottsforebyggande metoder.

d) Tekniska och forensiska metoder och analys samt utredningsförfaranden.

5. Europol ska också verka som centralbyrå för bekämpande av förfalskning av euron i enlighet med rådets beslut 2005/511/RIF av den 12 juli 2005 om skydd av euron mot förfalskning genom att Europol utses till centralbyrå för bekäm-

pande av förfalskning av euron⁽¹⁾. Europol får även främja samordning av de åtgärder som genomförs av medlemsstaternas behöriga myndigheter eller inom ramen för gemensamma utredningsgrupper för att bekämpa förfalskning av euron, i förekommande fall i samverkan med EU-enheter och organ i tredje stater. Europol får, om så begärs, lämna ekonomiskt stöd till utredningar av euroförfalskning.

Artikel 6

Deltagande i gemensamma utredningsgrupper

1. Europols personal får delta i en stödjande funktion i gemensamma utredningsgrupper, inklusive sådana grupper som inrättats i enlighet med artikel 1 i rådets rambeslut 2002/465/RIF av den 13 juni 2002 om gemensamma utredningsgrupper⁽²⁾, i enlighet med artikel 13 i konventionen av den 29 maj 2000 om ömsesidigt rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater⁽³⁾, eller i enlighet med artikel 24 i konventionen av den 18 december 1997 om ömsesidigt bistånd och samarbete mellan tullförvaltningar⁽⁴⁾, i den mån som dessa grupper utreder brott för vilka Europol har behörighet enligt artikel 4 i det här beslutet.

Europols personal får, inom de gränser som fastställs i lagstiftningen i de medlemsstater där den gemensamma utredningsgruppen är verksam och i enlighet med den överenskommelse som avses i punkt 2, delta i all verksamhet och utbyta information med alla medlemmar i den gemensamma utredningsgruppen, i enlighet med punkt 4. De ska emellertid inte delta i genomförandet av eventuella tvångsåtgärder.

2. Det administrativa genomförandet av Europolpersonalens deltagande i gemensamma utredningsgrupper ska fastställas i en överenskommelse mellan direktören och de behöriga myndigheterna i de medlemsstater som deltar i den gemensamma utredningsgruppen, med deltagande av de nationella enheterna. Reglerna för sådana överenskommelser ska fastställas av styrelsen.

3. I de bestämmelser som avses i punkt 2 ska det anges på vilka villkor Europols personal ska ställas till den gemensamma utredningsgruppens förfogande.

4. I enlighet med den överenskommelse som avses i punkt 2 får Europols personal upprätthålla direkta kontakter med medlemmarna i en gemensam utredningsgrupp och förse medlemmar och avdelade medlemmar i den gemensamma utredningsgruppen, i enlighet med detta beslut, med information från alla komponenter i de informationsbehandlingsystem som avses i artikel 10. Vid sådana direkta kontakter ska Europol samtidigt informera de nationella enheterna i de medlemsstater som är företrädare för gruppen samt de medlemsstater som lämnade informationen om kontaktarna.

⁽¹⁾ EUT L 185, 16.7.2005, s. 35.

⁽²⁾ EGT L 162, 20.6.2002, s. 1.

⁽³⁾ EGT C 197, 12.7.2000, s. 3.

⁽⁴⁾ EGT C 24, 23.1.1998, s. 2.

5. Information som någon i Europols personal erhåller medan han eller hon ingår i en gemensam utredningsgrupp får, med samtycke från och under ansvar av den medlemsstat som lämnade informationen, laggas till i vilken som helst av komponenterna i det informationsbehandlingssystem som avses i artikel 10 på de villkor som anges i detta beslut.

6. Under verksamhet som utförs av en gemensam utredningsgrupp ska Europols personal, när det gäller brott som begås mot den eller av den, vara underkastad den nationella lagstiftning som är tillämplig på personer med jämförbara arbetsuppgifter i den medlemsstat där verksamheten äger rum.

Artikel 7

Framställningar från Europol om inledande av brottsutredningar

1. Medlemsstaterna ska behandla varje framställning från Europol om att de ska inleda, genomföra eller samordna utredningar i särskilda fall och ta sådana framställningar under vederbörligt övervägande. Medlemsstaterna ska underrätta Europol om huruvida den begärda utredningen kommer att inledas.

2. Innan Europol gör en framställning om inledande av brottsutredningar ska Europol underrätta Eurojust om detta.

3. Om de behöriga myndigheterna i medlemsstaten beslutar att inte efterkomma en framställning från Europol, ska de underrätta Europol om sitt beslut och om skälen till detta, utom om de inte kan ange något skäl på grund av att

a) detta skulle skada viktiga nationella säkerhetsintressen, eller

b) det skulle äventyra ett framgångsrikt genomförande av pågående utredningar eller enskilda personers säkerhet.

4. Svar på framställningar från Europol om att inleda, genomföra eller samordna utredningar i särskilda fall och underrättelser till Europol om resultatet av utredningar ska lämnas genom de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna i enlighet med bestämmelserna i detta beslut och den relevanta nationella lagstiftningen.

Artikel 8

Nationella enheter

1. Varje medlemsstat ska inrätta eller utse en nationell enhet med ansvar för att utföra de uppgifter som anges i denna artikel. En tjänsteman ska utses i varje medlemsstat som chef för den nationella enheten.

2. Den nationella enheten ska fungera som det enda sambandsorganet mellan Europol och de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna. Medlemsstaterna får dock tillåta direktkontakt mellan utsedda behöriga myndigheter och Europol på villkor som ska fastställas av medlemsstaten i fråga, däribland att kontakt först tas med den nationella enheten.

Den nationella enheten ska samtidigt från Europol erhålla eventuell information som utbyts under direkta kontakter mellan Europol och utsedda behöriga myndigheter. Förbindelserna mellan den nationella enheten och de behöriga myndigheterna ska regleras av nationell lagstiftning och särskilt relevanta nationella konstitutionella krav.

3. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de nationella enheterna kan utföra sina uppgifter och, särskilt, att de har tillgång till relevanta nationella uppgifter.

4. De nationella enheterna ska

a) på eget initiativ förse Europol med den information och de underrättelser som är nödvändiga för att Europol ska kunna utföra sina uppgifter,

b) besvara framsällningar från Europol om information, underrättelser och råd,

c) uppdatera information och underrättelser,

d) utvärdera information och underrättelser med iakttagande av nationell lagstiftning för de behöriga myndigheternas räkning och översända detta material till dem,

e) göra framställningar till Europol om råd, information, underrättelser och analyser,

f) överföra information till Europol för lagring i Europols databaser,

g) säkerställa att allt informationsutbyte mellan Europol och dem själva sker enligt lag.

5. Utan att det påverkar medlemsstaternas ansvar för att upprätthålla lag och ordning och skydda den inre säkerheten ska en nationell enhet inte vara skyldig att i ett konkret fall överföra information eller underrättelser om det skulle medföra att

a) viktiga nationella säkerhetsintressen skadas, eller

- b) ett framgångsrikt genomförande av en pågående utredning eller enskilda personers säkerhet äventyras, eller
- c) uppgifter som sätts i samband med organisationer eller särskild underrättelseverksamhet inom området för statens säkerhet lämnas ut.
6. De nationella enheternas kostnader för förbindelserna med Europol ska bäras av medlemsstaterna och ska, med undantag för anställningskostnader, inte debiteras Europol.
7. Cheferna för de nationella enheterna ska, på eget initiativ eller på begäran av styrelsen eller direktören, sammanträda regelbundet för att bistå Europol i operativa frågor, särskilt för att
- a) överväga och utarbeta förslag som förbättrar Europol operativa effektivitet och uppmanra medlemsstaternas engagemang,
- b) utvärdera de rapporter och analyser som Europol upprättar i enlighet med artikel 5.1 f, samt utveckla åtgärder för att hjälpa till att genomföra slutsatserna i dessa,
- c) stödja inrättandet av gemensamma utredningsgrupper med deltagande av Europol i enlighet med artikel 5.1 d och artikel 6.
- c) samarbeta med Europol personal genom att lämna information och råd, och
- d) delta i utbytet av information från sina nationella enheter med sambandsmännen från andra medlemsstater under deras ansvar i enlighet med nationell lagstiftning. Detta bilaterala utbyte får också omfatta brott som ligger utanför Europol behörighet, om det är tillåtet enligt nationell lagstiftning.
4. Artikel 35 ska i tillämpliga delar gälla även sambandsmännens verksamhet.
5. Sambandsmännens rättigheter och skyldigheter gentemot Europol ska fastställas av styrelsen.
6. Sambandsmännen ska åtnjuta de privilegier och den immunitet som är nödvändiga för att de ska kunna utföra sina uppgifter, i enlighet med artikel 51.2.
7. Europol ska se till att sambandsmännen har fullständig information om och är delaktiga i all Europol verksamhet, i den utsträckning detta är förenligt med deras ställning.
8. Europol ska kostnadsfritt ställa nödvändiga lokaler till medlemsstaternas förfogande i Europol byggnad och ge tillräckligt stöd för att sambandsmännen ska kunna utöva sin verksamhet. Alla andra kostnader som uppstår i samband med utstationeringen av sambandsmän ska bäras av den utstationerande medlemsstaten, inbegripet kostnaderna för sambandsmännens utrustning, om inte styrelsen i samband med upprättandet av Europol budget rekommenderar annat i ett särskilt fall.

Artikel 9

Sambandsmän

- Varje nationell enhet ska utstationera minst en sambandsman till Europol. Om inte annat anges i särskilda bestämmelser i detta beslut ska dessa sambandsmän vara underkastade den utstationerande medlemsstatens nationella lagstiftning.
- Sambandsmännen ska utgöra nationella sambandskontor vid Europol och ska av sina nationella enheter ges i uppdrag att företräda dessas intressen inom Europol i enlighet med den utstationerande medlemsstatens nationella lagstiftning och i enlighet med de bestämmelser som gäller för Europol förvaltning.
- Utän att det påverkar tillämpningen av artikel 8.4 och 8.5 ska sambandsmännen
 - förse Europol med information från den utstationerande nationella enheten.
 - vidarebefordra information från Europol till den utstationerande nationella enheten.

KAPITEL II

INFORMATIONSBEHANDLINGSSYSTEM

Artikel 10

Informationsbehandling

- I den utsträckning det är nödvändigt för att Europol ska kunna uppnå sina mål ska Europol behandla information och underrättelser, även personuppgifter, i enlighet med detta beslut. Europol ska upprätta och förvalta Europol informationssystem som avses i artikel 11 och de analysregister som avses i artikel 14. Europol får även upprätta och driva andra system som behandlar personuppgifter och som har inrättats i enlighet med punkterna 2 och 3 i den här artikeln.
- Styrelsen ska på förslag av direktören och efter att ha beaktat de möjligheter som erbjuds genom Europol befintliga system för behandling av uppgifter och rådfrågat den gemensamma tillsynsmyndigheten fatta beslut om att upprätta ett nytt system för behandling av personuppgifter. Styrelsens beslut ska föreläggas rådet för godkännande.

3. Det styrelsebeslut som avses i punkt 2 ska fastställa enligt vilka villkor och med vilka begränsningar Europol får upprätta det nya systemet för behandling av personuppgifter. Styrelsebeslutet får medge behandling av personuppgifter om personer i de kategorier som avses i artikel 14.1, dock ej behandling av personuppgifter som avslöjar ras eller etniskt ursprung, politiska åsikter, religiös eller filosofisk övertygelse och medlemskap i fackförening samt behandling av uppgifter om hälsa eller sexualliv. Styrelsebeslutet ska garantera att de åtgärder och principer som avses i artiklarna 18, 19, 20, 27, 29 och 35 genomförs på rätt sätt. Framför allt ska man i styrelsebeslutet definiera syftet med det nya systemet, tillgången till och användningen av uppgifter samt tidsgränser för lagring och utplåning av uppgifter.

4. Europol får behandla uppgifter i syfte att fastställa huruvida dessa uppgifter är relevanta för Europols arbetsuppgifter och kan införas i Europols informationssystem enligt artikel 11 och de analysregister som avses i artikel 14 eller andra system för behandling av personuppgifter som upprättats i enlighet med punkterna 2 och 3 i den här artikeln. Styrelsen ska på förslag av direktören och efter att ha rådförat den gemensamma tillsynsmyndigheten fatta beslut om villkoren för behandling av sådana uppgifter, särskilt när det gäller tillgång till och användning av uppgifterna samt tidsgränser för lagring och utplåning av uppgifterna vilka inte får överskrida sex månader, med vederbörlig hänsyn till de principer som avses i artikel 27. Styrelsens beslut ska föreläggas rådet för godkännande.

Artikel 11

Europols informationssystem

1. Europol ska förvalta Europols informationssystem.

2. Europol ska se till att bestämmelserna i detta beslut om driften av Europols informationssystem följs. Europol ska ansvara för att Europols informationssystem fungerar väl tekniskt och driftsmässigt och ska särskilt vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de åtgärder som avses i artiklarna 20, 29, 31 och 35 angående Europols informationssystem tillämpas korrekt.

3. Den nationella enheten i varje medlemsstat ska ansvara för förbindelserna med Europols informationssystem. Den ska särskilt ansvara för de säkerhetsåtgärder som anges i artikel 35 rörande den databehandlingsutrustning som används på den berörda medlemsstatens territorium, den kontroll som anges i artikel 20 samt, i den mån den berörda medlemsstatens lagar och andra författningar samt förfaranden så fördrar, för en korrekt tillämpning av detta beslut i andra hänseenden.

Artikel 12

Innehållet i Europols informationssystem

1. Europols informationssystem får endast användas för att behandla sådana uppgifter som är nödvändiga för utförandet av Europols uppgifter. De uppgifter som införs ska gälla

a) personer som, i enlighet med den berörda medlemsstatens nationella lagstiftning, misstänks för att ha begått eller varit delaktiga i ett brott som omfattas av Europols behörighet eller som har dömts för ett sådant brott,

b) personer avseende vilka det i enlighet med den berörda medlemsstatens nationella lagstiftning finns faktiska indikationer på eller rimliga skäl att anta att de kommer att begå brott som omfattas av Europols behörighet.

2. Uppgifter om de personer som avses i punkt 1 får endast innehålla följande upplysningar:

a) Efternamn, namn som ogift, förnamn och i förekommande fall aliasnamn eller antagna namn.

b) Födelsedatum och födelseort.

c) Medborgarskap.

d) Kön.

e) Den berörda personens hemvist, yrke och vistelseort.

f) Personnummer, körkort, identitetshandlingar och passuppgifter.

g) Vid behov, andra kännetecken som möjliggör identifiering, särskilt speciella objektiva och bestående fysiska kännetecken, t.ex. fingeravtrycksuppgifter och DNA-profil (uppräta utifrån den icke-kodande delen av DNA).

3. Förutom de upplysningar som anges i punkt 2 får Europols informationssystem också användas för att behandla följande uppgifter om de personer som avses i punkt 1:

a) Brotts, påstådda brott och uppgift om när och var och hur de har (påstås ha) begåtts.

- b) De medel som har använts eller kan komma att användas för att begå de brottsliga gärningarna, inbegripet information om juridiska personer.
- c) De avdelningar som handlägger ärendet och deras aktebeteckningar.
- d) Misstanke om tillhörighet till en kriminell organisation.
- e) Fällande domar, om de rör brott som omfattas av Europols behörighet.
- f) Den part som för in uppgifterna.

Dessa uppgifter kan föras in även om de ännu inte hänvisar till personer. Om Europol själv för in uppgifterna ska förutom aktebeteckningen även källan till uppgifterna anges.

4. Ytterligare information om de personer som avses i punkt 1 som finns hos Europol eller de nationella enheterna får på begäran överlämnas till varje nationell enhet eller till Europol. De nationella enheterna ska göra detta med iakttagande av sin nationella lagstiftning.

I de fall där denna ytterligare information rör ett eller flera brott som hör samman med sådan brottslighet, enligt definitionen i artikel 4.3, ska de uppgifter som lagrats i Europols informationssystem förses med en markering för att ge de nationella enheterna och Europol möjlighet att utbyta information om sådana brott.

5. Om ett förfarande som har inletts mot den berörda personen slutgiltigt läggs ned, eller om denne slutgiltigt frikänns, ska de uppgifter som rör det mål där någotdera beslutet har fattats utplånas.

Artikel 13

Användning av Europols informationssystem

- De nationella enheterna, sambandsmännen samt direktören, de biträdande direktörerna och vederbörligen bemyndigad personal vid Europol ska ha rätt att direkt förä in och söka efter uppgifter i Europols informationssystem. Europol får söka efter uppgifter om det är nödvändigt för att Europol ska kunna utföra sina arbetsuppgifter i ett visst fall. De nationella enheternas och sambandsmännens hämtning av uppgifter ska ske i enlighet med lagar och andra författningar samt förfaranden som gäller för den part som företar sökningen, om inte annat följer av kompletterande bestämmelser i detta beslut.
- Endast den part som har fört in uppgifter får ändra, rätta eller utplåna dem. Om en annan part har anledning att anta att uppgifter som avses i artikel 12.2 är felaktiga, eller om den önskar komplettera dem, ska den omedelbart underrätta den part som har fört in uppgifterna. Den part som har fört in

uppgifterna ska utan dröjsmål undersöka sådan information och om det är nödvändigt omedelbart ändra, komplettera, rätta eller utplåna uppgifterna.

3. Om systemet innehåller uppgifter som avses i artikel 12.3 rörande en person, kan varje part föra in sådana kompletterande uppgifter som avses i den bestämmelsen. Om uppgifterna står i uppenbar motsägelse till varandra ska de berörda parterna rådgöra med varandra och nå enighet.

4. Om en part har för avsikt att helt utplåna uppgifter som avses i artikel 12.2 som den har fört in om en person och uppgifter som avses i artikel 12.3 rörande denna person har förts in av andra parter, ska ansvaret enligt dataskyddslagstiftningen enligt artikel 29.1 och rätten att ändra, komplettera, rätta och utplåna sådana uppgifter som avses i artikel 12.2 överföras till nästa part som fört in sådana uppgifter som avses i artikel 12.3 om den personen. Den part som har för avsikt att utplåna uppgifterna ska informera den part på vilken ansvaret enligt dataskyddslagstiftningen överförs om sin avsikt.

5. Den part som söker efter, för in eller ändrar uppgifter i Europols informationssystem är ansvarig för att sökningen, införandet eller ändringarna är lagliga. Denna part måste kunna identifieras. Överföringen av information mellan nationella enheter och de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna ska regleras av nationell lagstiftning.

6. Förutom de nationella enheterna och de personer som avses i punkt 1 får också de behöriga myndigheter som medlemsstaterna har utsett för detta ändamål göra sökningar i Europols informationsregister. Resultatet av en sådan sökning ska dock endast visa om de begärda uppgifterna finns tillgängliga i Europols informationsregister. Ytterligare information kan då erhållas genom den nationella enheten.

7. Information om de behöriga myndigheter som har utsetts i enlighet med punkt 6, inklusive senare ändringar, ska överlämnas till rådets generalsekretariat, som ska offentliggöra informationen i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 14

Analysregister

- När det är nödvändigt för att Europol ska kunna utföra sina arbetsuppgifter får Europol i analysregister lagra, ändra och använda uppgifter om brottslighet som omfattas av dess behörighet, inbegripet uppgifter om brott som hör samman med sådan brottslighet enligt artikel 4.3. Analysregistren får innehålla uppgifter om följande personkategorier:
 - De personer som avses i artikel 12.1.

15.5.2009

[SV]

Europeiska unionens officiella tidning

L 121/45

b) Personer som kan kallas att vittna i utredningar om de aktuella brotten eller i efterföljande straffrättsliga förfaranden.

c) Personer som har varit offer för något av de aktuella brotten eller avseende vilka det finns vissa omständigheter som ger anledning att anta att de skulle kunna bli offer för ett sådant brott.

d) Kontakter eller medhjälpare.

e) Personer som kan lämna uppgifter om de aktuella brotten.

Behandling av personuppgifter som avslöjar ras eller etnisk ursprung, politiska åsikter, religiös eller filosofisk övertygelse eller medlemskap i fackförening samt behandling av uppgifter som rör hälsa och sexualliv ska tillåtas endast om det är strikt nödvändigt med hänsyn till ändamålet med det berörda registret och om dessa uppgifter kompletterar andra personuppgifter som redan förts in i samma register. Det ska vara förbjudet att i strid med de ovan nämnda reglerna om ändamål välja ut en särskild kategori av personer enbart på grundval av de ovan nämnda känsliga uppgifterna.

Rådet ska med kvalificerad majoritet efter att ha hört Europaparlamentet anta tillämpningsföreskrifter för analysregistren som utarbetats av styrelsen efter det att den erhållit ett yttrande från den gemensamma tillsynsmyndigheten; dessa föreskrifter ska innehålla ytterligare detaljer, särskilt rörande de kategorier av personuppgifter som avses i denna artikel, om säkerheten för dessa uppgifter och om intern kontroll av deras användning.

2. Analysregister ska upprättas för analysändamål, vilka definieras som insamling, behandling eller användning av uppgifter för att bistå vid brottsutredningar. Varje analysprojekt ska medföra att en analysgrupp inrättas, till vilken följande deltagare ska vara nära knutna:

a) Analytiker och annan personal vid Europol som har utsetts av direktören.

b) Sambandsmän och/eller experter från de medlemsstater som lämnar informationen eller som berörs av analysen på det sätt som avses i punkt 4.

Endast analytikerna ska ha tillstånd att föra in och ändra uppgifter i det berörda registret. Alla deltagare i analysgruppen får hämta uppgifter i registret.

3. Om inte annat följer av artikel 8.5 ska de nationella enheterna, på Europolns begäran eller på eget initiativ, till Europol översända all information som Europol kan behöva för det

berörda analysregistret. Medlemsstaterna ska översända uppgifterna endast om behandling av dessa för brottsförebyggande, analys och brottsbekämpning också är tillåten enligt deras nationella lagstiftning. Beroende på hur brådskande saken är, får uppgifter från de ussedda behöriga myndigheterna sändas direkt till analysregistren i enlighet med artikel 8.2.

4. Om analysen är av allmän karaktär och av strategiskt slag ska alla medlemsstater, genom sambandsmän och/eller experter, vara fullt delaktiga i resultatet av analysen, särskilt genom att Europolns rapporter översänds till dem.

Om en analys rör ett specifikt fall som inte berör alla medlemsstater och har ett direkt operativt syfte, ska företrädare för följande medlemsstater delta i den:

a) Medlemsstater från vilka den information härrör som har lett till ett beslut om att upprätta analysregistret fattades, eller vilka berörs direkt av den informationen och medlemsstater som analysgruppen senare inbjudit att delta i analysen eftersom även de kommit att beröras.

b) Medlemsstater som vid en sökning i den indexfunktion som avses i artikel 15 finner att de har behov av att ta del av informationen och som gör detta gällande under de villkor som anges i punkt 5 i den här artikeln.

5. De bemyndigade sambandsmännen kan göra gällande behovet av att ta del av information. Varje medlemsstat ska utse och bemyndiga ett begränsat antal sådana sambandsmän.

En sambandsman ska göra gällande behovet av att ta del av information enligt punkt 4 andra stycket led b i en motiverad skrivelse som har godkänts av dennes överordnade myndighet i dennes medlemsstat och översänts till alla deltagare i analysen. Sambandsmännen blir därefter fullt ut delaktiga i den pågående analysen.

Om en invändning framförs inom analysgruppen, ska sambandsmannens deltagande skjutas upp till dess att ett förlikningsförfarande har avslutats, vilket ska bestå av följande tre faser:

a) Analysdeltagarna ska sträva efter att nå enighet med den sambandsman som har gjort gällande behovet av att ta del av information. Detta får ta högst åtta dagar i anspråk.

b) Om enighet inte kan nås, ska cheferna för de berörda nationella enheterna och direktören sammanträda inom tre dagar för att försöka nå enighet.

c) Om oenigheten kvarstår, ska de berörda parterna företräddare i Europols styrelse sammanträda inom åtta dagar. Om den berörda medlemsstaten inte avstår från att göra gällande sitt behov att ta del av information, ska det beslutas i samförstånd om dess deltagande.

6. Det är endast den medlemsstat som överför en uppgift till Europol som ska bedöma dess känslighetsgrad och hur denna känslighet varierar och fastställa hur uppgiften ska hanteras. Varje spridning eller operativ användning av överförda uppgifter ska beslutas av den medlemsstat som överförde uppgifterna till Europol. Om det inte går att fastställa vilken medlemsstat som överfört uppgifterna till Europol, ska beslutet om spridning eller operativ användning av uppgifter fattas av analysdeltagarna. En medlemsstat eller en medverkande expert som ansluter sig till en pågående analys får särskilt inte sprida eller använda uppgifter utan föregående samtycke från de medlemsstater som i första hand berörs.

7. Med avvikelse från punkt 6 ska, i sådana fall där Europol efter den tidpunkt då uppgifter förs in i ett analysregister konstaterar att uppgifterna avser en person eller ett föremål om vilka en annan medlemsstat eller en tredje part redan har fört in uppgifter i registret, berörda medlemsstaten eller tredje parten omedelbart underrättas om det samband som har konstaterats, i enlighet med artikel 17.

8. Europol får bjuda in experter från sådana enheter som avses i artiklarna 22.1 eller 23.1 att medverka i en analysgrupps verksamhet, om

a) det finns en gällande överenskommelse eller ett gällande samarbetsavtal enligt artiklarna 22.2 och 23.2 mellan Europol och den berörda enheten med lämpliga bestämmelser om informationsutbyte, inklusive överföring av personuppgifter, samt om sekretess för den utbyta informationen,

b) medverkan av experter från enheten ligger i medlemsstaternas intresse,

c) enheten är direkt berörd av analysarbetet, och

d) alla deltagare enas om att låta experterna från enheten medverka i analysgruppens verksamhet.

På de villkor som anges i leden b, c och d i första stycket ska Europol bjuda in experter från Europeiska byrån för bedrägeribekämpning att medverka i analysgruppens verksamhet, om analysprojektet berör bedrägerier eller annan olaglig verksamhet som påverkar Europeiska gemenskapernas finansiella intressen.

Medverkan av experter från en enhet i en analysgrupps verksamhet ska regleras av en överenskommelse mellan Europol och

enheten. Reglerna för sådana överenskommelser ska fastställas av styrelsen.

Uppgifter om överenskommelserna mellan Europol och enheterna ska sändas till den gemensamma tillsynsmyndigheten, som får lämna alla synpunkter som den anser nödvändiga till styrelsen.

Artikel 15

Indexfunktion

1. Europol ska skapa en indexfunktion för de uppgifter som finns lagrade i analysregistren.

2. Direktören, de biträdande direktörerna, personal och sambandsmän vid Europol med vederbörligt bemyndigande samt vederbörligen bemyndigade tjänstemän vid de nationella enheterna ska ha rätt att få tillgång till indexfunktionen. Indexfunktionen ska vara utformad så att det på grundval av de uppgifter som söks klart framgår för den person som använder den om ett analysregister innehåller uppgifter som är av intresse för utförandet av den personens arbetsuppgifter.

3. Tillgången till indexfunktionen ska bestämmas på ett sådant sätt att det är möjligt att avgöra om en viss uppgift finns lagrad i ett analysregister eller inte, men utan att det är möjligt att konstatera samband eller dra slutsatser om registrets innehåll.

4. Styrelsen ska fastställa de närmare förfarandena för utformningen av indexfunktionen, inbegripet villkoren för tillgång till indexfunktionen, efter uttalande av den gemensamma tillsynsmyndigheten.

Artikel 16

Instruktion om att upprätta ett analysregister

1. För varje analysregister ska direktören i en instruktion om att registret ska upprättas ange

a) registrets benämning,

b) registrets ändamål,

c) de kategorier av personer om vilka uppgifter lagras,

d) den typ av uppgifter som ska lagras, samt sådana personuppgifter som avslöjar ras eller etnisk ursprung, politiska åsikter, religiös eller filosofisk övertygelse eller medlemskap i fackförening liksom uppgifter om hälsa och sexualliv som är strikt nödvändiga,

- e) den allmänna bakgrunden till instruktionen om att upprätta registret,
- f) deltagarna i analysgruppen vid den tidpunkt då registret upprättas,
- g) de förutsättningar under vilka personuppgifter som lagras i registret får översändas, till vilka mottagare och enligt vilket förfarande,
- h) tidsfristerna för kontroll av uppgifter och hur länge de får lagras,
- i) hur loggar skapas.

2. Styrelsen och den gemensamma tillsynsmyndigheten ska omedelbart underrättas av direktören om instruktionen om att upprätta registret eller eventuella senare ändringar av de enligt punkt 1 angivna uppgifterna och ska tillställas akten. Den gemensamma tillsynsmyndigheten får lämna alla synpunkter som den anser nödvändiga till styrelsen. Direktören får begära att den gemensamma tillsynsmyndigheten gör detta inom en viss tidsperiod.

3. Analysregister får bevaras i högst tre år. Före utgången av denna treårsperiod ska Europol undersöka om det är nödvändigt att registret bevaras. Direktören får, om det är strikt nödvändigt för registrets ändamål, besluta att registret ska bevaras under ytterligare en treårsperiod. Styrelsen och den gemensamma tillsynsmyndigheten ska omedelbart underrättas av direktören om de omständigheter i ärendet som gör att det är strikt nödvändigt att bevara registret. Den gemensamma tillsynsmyndigheten ska lämna alla synpunkter som den anser nödvändiga till styrelsen. Direktören får begära att den gemensamma tillsynsmyndigheten gör detta inom en viss tidsperiod.

4. Styrelsen får när som helst anmoda direktören att ändra en instruktion om upprättande av ett analysregister eller att avsluta ett analysregister. Styrelsen ska besluta från och med vilket datum sådana ändringar eller avslutanden ska gälla.

KAPITEL III

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER OM INFORMATIONSBEHANDLING

Artikel 17

Skyldighet att lämna uppgifter

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 14.6 och 14.7, ska Europol utan dröjsmål till de nationella enheterna, och på

deras begäran till deras sambandsmän, lämna alla uppgifter som rör deras medlemsstat och de samband som har kunnat konstateras mellan brott som omfattas av Europols behörighet enligt artikel 4. Information och underrättelser om andra allvarliga brott som Europol får kännedom om när den utför sina uppgifter får också lämnas.

Artikel 18

Bestämmelser om kontroll av hämtning av uppgifter

Europol ska i samarbete med medlemsstaterna inrätta lämpliga kontrollmekanismer som möjliggör kontroll av lagligheten hos hämtning av uppgifter i något av dess dataregister som används för att behandla personuppgifter och på begäran ge medlemsstaterna tillgång till loggarna. De uppgifter som samlas in på detta sätt får endast användas för sådan kontroll av Europol och de tillsynsmyndigheter som avses i artiklarna 33 och 34 och ska utplånas efter arton månader, om inte uppgifterna är nödvändiga för en pågående kontroll. Styrelsen ska anta närmare bestämmelser för sådana kontrollmekanismer efter att ha hört den gemensamma tillsynsmyndigheten.

Artikel 19

Regler om användning av uppgifter

1. Personuppgifter som hämtats ur något av Europols databehandlingsregister eller överlämnats på annat lämpligt sätt ska överföras eller användas endast av medlemsstaternas behöriga myndigheter för att förebygga och bekämpa brottslighet som omfattas av Europols behörighet och för att förebygga och bekämpa andra allvarliga former av brottslighet. Europol får använda uppgifterna endast för att utföra sina arbetsuppgifter.

2. Om en medlemsstat eller en tredjestat eller tredje part när den lämnar vissa uppgifter anger att de omfattas av särskilda användningsrestriktioner i medlemsstaten eller tredjestaten eller hos den tredje parten, ska dessa restriktioner även respekteras av användaren av uppgifterna, förutom i de särskilda fall där den nationella lagstiftningen kräver att man gör avsteg från användningsrestriktionerna till förmån för rättsliga myndigheter, lagstiftande organ eller alla andra oberoende instanser som upprättats genom lag och som ansvarar för tillsynen av de behöriga nationella myndigheterna. I sådana fall ska uppgifterna användas endast efter samråd med den medlemsstat som lämnat uppgifterna, vars intressen och åsikter i möjligaste mån ska beaktas.

3. Användning av uppgifterna för andra ändamål eller av andra myndigheter än de behöriga nationella myndigheterna ska vara möjlig endast efter samråd med den medlemsstat som lämnade uppgifterna och i den mån denna medlemsstats nationella lagstiftning tillåter det.

Artikel 20

Tidsfrister för lagring och upplåning av uppgifter i dataregister

1. Uppgifter i dataregister får inte lagras av Europol längre än vad som är nödvändigt för att Europol ska kunna utföra sina arbetsuppgifter. Behovet av att fortsätta lagra uppgifterna ska undersökas senast tre år efter deras införande. Kontrollen av uppgifter som lagras i Europols informationssystem och upplåningen av dem ska utföras av den enhet som har fört in dem. Kontrollen av uppgifter som lagras i andra dataregister hos Europol och upplåningen av dem ska utföras av Europol. Europol ska automatiskt, tre månader i förväg, underrätta medlemsstaterna om utgången av tidsfristerna för kontroll av lagringen av uppgifter.

2. När de utför kontrollen kan de enheter som anges i punkt 1 tredje och fjärde meningarna besluta att fortsätta att lagra uppgifterna till nästa kontroll, som ska ske efter ytterligare en tidsperiod om detta är nödvändigt för att Europol ska kunna utföra sina arbetsuppgifter. Om något beslut om fortsatt lagring av uppgifterna inte fattas ska uppgifterna automatiskt raderas.

3. Om en medlemsstat i sina nationella dataregister raderar uppgifter som överförs till Europol och som Europol lagrar i andra dataregister, ska den informera Europol om detta. Europol ska i sådana fall radera uppgifterna om de inte är av intresse av andra skäl, mot bakgrund av underrättelser som är mera omfattande än dem som den överförande medlemsstaten har tillgång till. Europol ska informera den berörda medlemsstaten om att dessa uppgifter kommer att fortsätta lagras.

4. Sådana uppgifter får inte raderas om det skulle skada intressen hos den registrerade som behövs skydd. I sådana fall får uppgifterna endast användas med den registrerades medgivande.

Artikel 21

Tillgång till uppgifter från andra informationssystem

Om Europol enligt unionens rättsliga instrument eller internationella eller nationella rättsliga instrument har rätt till datoriserad tillgång till uppgifter från andra nationella eller internationella informationssystem, får Europol på detta sätt inhämta personuppgifter, om det är nödvändigt för att Europol ska kunna utföra sina arbetsuppgifter. De tillämpliga bestämmelserna i sådana Europeiska unionens rättsliga instrument eller internationella eller nationella rättsliga instrument ska reglera Europols tillgång till och användning av dessa uppgifter, om de föreskriver striktare regler för tillgång och användning än detta beslut.

KAPITEL IV

FÖRBINDELSER MED PARTNER

Artikel 22

Förbindelserna med unionens eller gemenskapens institutioner, organ, kontor och byråer

1. I den utsträckning det är lämpligt för att utföra sina uppgifter får Europol upprätta och upprätthålla samarbetsförbindel-

ser med institutioner, organ, kontor och byråer som inrättats genom eller på grundval av fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskaperna, särskilt följande:

- a) Eurojust.
- b) Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) ⁽¹⁾.
- c) Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (Frontex) ⁽²⁾.
- d) Europeiska polisakademien (Cepol).
- e) Europeiska centralbanken.
- f) Europeiska centrumet för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk (ECNN) ⁽³⁾.

2. Europol ska ingå överenskommelser eller samarbetsavtal med enheter som avses i punkt 1. Sådana överenskommelser eller samarbetsavtal får avse utbyte av operativ, strategisk och teknisk information, även personuppgifter och sekretessbelagda uppgifter. En sådan överenskommelse eller ett sådant samarbetsavtal får endast ingås efter godkännande av styrelsen, som dess förinnan, vad beträffar utbyte av personuppgifter, erhållit den gemensamma tillsynsmyndighetens yttrande.

3. Innan den överenskommelse eller det gällande avtal som avses i punkt 2 träder i kraft, får Europol direkt erhålla och använda information, även personuppgifter, från de enheter som avses i punkt 1, i den utsträckning som det är nödvändigt för ett lagenligt utförande av Europols uppgifter och får på de villkor som fastställs i artikel 24.1 direkt överföra information, även personuppgifter, till sådana enheter i den utsträckning som det är nödvändigt för ett lagenligt utförande av mottagarens uppgifter.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut 1999/352/EG, EKG, Euratom av den 28 april 1999 om inrättande av en europeisk byrå för bedrägeribekämpning (Olaf) (EGT L 136, 31.5.1999, s. 20).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 2007/2004 av den 26 oktober 2004 om inrättande av en europeisk byrå för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (EUT L 349, 25.11.2004, s. 1).

⁽³⁾ Förordning (EG) nr 1920/2006 av den 12 december 2006 om Europeiska centrumet för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk (EUT L 376, 27.12.2006, s. 1).

4. Europols överföring av sekretessbelagda uppgifter till de enheter som avses i punkt 1 ska endast kunna tillåtas i den utsträckning en överenskommelse om sekretess föreligger mellan Europol och mottagaren.

Artikel 23

Förbindelserna med tredjestater och organisationer

1. I den utsträckning det krävs för att utföra sina uppgifter får Europol också upprätta och upprätthålla samarbetsförbindelser med

a) tredjestater,

b) organisationer såsom

i) internationella organisationer och deras underställda offentligtgrättsliga organ,

ii) andra offentligtgrättsliga organ som inrättats genom, eller på grundval av, en överenskommelse mellan två eller flera stater, och

iii) Internationella kriminalpolisorganisationen (Interpol).

2. Europol ska ingå överenskommelser med de enheter som avses i punkt 1 och som omfattas av förteckningen i artikel 26.1 a. Sådana överenskommelser får avse utbyte av operativ, strategisk eller teknisk information, inbegripet personuppgifter och sekretessbelagda uppgifter, om de överförs via en utsedd kontaktpunkt som ingår i den överenskommelse som avses i punkt 6 b i den här artikeln. Sådana överenskommelser får endast ingås efter godkännande av rådet efter samråd med styrelsen och, vad avser utbyte av personuppgifter, efter att genom styrelsen ha erhållit den gemensamma tillsynsmyndighetens yttrande.

3. Innan de överenskommelser som avses i punkt 2 träder i kraft, får Europol direkt ta emot och använda information, även personuppgifter och sekretessbelagda uppgifter, i den utsträckning det är nödvändigt för ett lagenligt utförande av Europols uppgifter.

4. Innan de överenskommelser som avses i punkt 2 träder i kraft får Europol på de villkor som fastställs i artikel 24.1 direkt överföra information, utom personuppgifter och sekretessbelagda uppgifter, till de enheter som avses i punkt 1 i den här artikeln i den utsträckning det är nödvändigt för ett lagenligt utförande av mottagarens uppgifter.

5. Europol får på de villkor som fastställs i artikel 24.1 direkt överföra annan information än personuppgifter och sekretessbelagda uppgifter till de enheter som avses i punkt 1 i den här artikeln och som inte omfattas av förteckningen i artikel 26.1 a, i den utsträckning det är absolut nödvändigt i enskilda fall för

att förebygga eller bekämpa brottslighet som omfattas av Europols behörighet.

6. Europol får på de villkor som fastställs i artikel 24.1 till de enheter som avses i punkt 1 i den här artikeln överföra

a) personuppgifter och sekretessbelagda uppgifter, när det i ett enskilt fall är nödvändigt för att förebygga och bekämpa brottslighet som omfattas av Europols behörighet, och

b) personuppgifter, när Europol har ingått en överenskommelse enligt punkt 2 i den här artikeln med den berörda enheten som medger att sådana uppgifter överförs på grundval av en bedömning att en tillräcklig skyddsnivå för uppgifterna säkerställs hos denna enhet.

7. Europols överföring av sekretessbelagda uppgifter till de enheter som avses i punkt 1 ska endast kunna tillåtas i den utsträckning en överenskommelse om sekretess föreligger mellan Europol och mottagaren.

8. Med avvikelse från punkterna 6 och 7 och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 24.1 får Europol överföra personuppgifter och sekretessbelagda uppgifter som den förfogar över till de enheter som avses i punkt 1 i den här artikeln, om direktören anser att överföringen av uppgifter är absolut nödvändig för att skydda de berörda medlemsstaternas väsentliga intressen inom ramen för Europols målsättningar eller för att förhindra en överhängande fara för brott eller terrorism. Direktören ska under alla omständigheter beakta den dataskyddsnivå som gäller för instansen i fråga i syfte att göra en avvägning mellan denna dataskyddsnivå och ovan nämnda intressen. Direktören ska så snart som möjligt informera styrelsen och den gemensamma tillsynsmyndigheten om sitt beslut och den grunden för bedömningen av om den dataskyddsnivå som de berörda enheterna erbjuder är tillräcklig.

9. Innan personuppgifter överförs i enlighet med punkt 8 ska direktören bedöma tillräckligheten av den dataskyddsnivå som de berörda enheterna erbjuder med beaktande av samtliga omständigheter i samband med överföringen av personuppgifter, särskilt

a) uppgifternas art,

b) uppgifternas avsedda ändamål,

c) varaktigheten av den avsedda behandlingen,

d) de allmänna eller särskilda dataskyddsbestämmelser som gäller för enheten,

e) huruvida enheten har gått med på särskilda villkor avseende de uppgifter som Europol har begärt.

Artikel 24

Överföring av uppgifter

1. Om uppgifterna i fråga har överförts till Europol av en medlemsstat, ska Europol överföra dem till de enheter som avses i artikel 22.1 och artikel 23.1 endast med medlemsstatens samtycke. Den berörda medlemsstaten kan ge sitt föregående samtycke vilket kan vara generellt eller förenat med särskilda villkor till en sådan överföring. Samtycket kan återkallas när som helst.

Om uppgifterna inte har överförts av en medlemsstat, ska Europol försäkra sig om att överföringen av dessa uppgifter inte

- a) kan hindra en medlemsstat från att vederbörligen utföra de arbetsuppgifter som hör till dess behörighet,
- b) riskerar att hota den allmänna säkerheten eller den allmänna ordningen i en medlemsstat eller skada staten på något annat sätt.

2. Europol ska ansvara för att överföringen av uppgifter är laglig. Europol ska föra ett register över alla överföringar som utförs enligt denna artikel och över grunderna för överföringarna. Uppgifter får överföras endast om mottagaren gör ett åtagande om att uppgifterna kommer att användas endast för de ändamål för vilka de överfördes.

Artikel 25

Information från privata parter och privatpersoner

1. I detta beslut avses med

- a) *privata parter*: enheter och organ som inrättats enligt en medlemsstats eller en tredjestats lagstiftning, framför allt bolag och företag, näringslivsorganisationer, ideella organisationer och andra juridiska personer som regleras av privaträtten och som inte faller under artikel 23.1,
- b) *privatpersoner*: alla fysiska personer.

2. Om det är nödvändigt för det lagenliga utförandet av dess uppgifter får Europol behandla information, även personuppgifter, från privata parter på de villkor som fastställs i punkt 3.

3. Personuppgifter från privata parter får behandlas av Europol på följande villkor:

- a) Personuppgifter från privata parter som bildats enligt en medlemsstats lagstiftning får endast behandlas av Europol

om de överförs via den medlemsstatens nationella enhet i enlighet med nationell lag. Europol får inte direkt kontakta privata parter i medlemsstaterna för att erhålla information.

- b) Personuppgifter från privata parter som bildats enligt lagstiftningen i en tredjestat med vilken Europol i enlighet med artikel 23 ingått ett samarbetsavtal som medger utbyte av personuppgifter, får endast överföras till Europol via kontaktpunkten i det landet såsom det fastställs i det gällande samarbetsavtalet och i enlighet med detta.

- c) Personuppgifter från privata parter som bildats enligt lagstiftningen i en tredjestat med vilken Europol inte har något samarbetsavtal som medger utbyte av personuppgifter, får endast behandlas av Europol om

- i) den berörda privata parten återfinns i förteckningen i artikel 26.2, och

- ii) Europol och den berörda privata parten har ingått ett samförståndsavtal om överföring av information, även personuppgifter, som bekräftar lagligheten i att den privata parten samlar in och överför personuppgifterna och föreskriver att de överförda personuppgifterna endast får användas för det lagenliga utförandet av Europols uppgifter. Ett sådant samförståndsavtal får endast ingås efter godkännande av styrelsen som dessförinnan inhämtat ett yttrande från den gemensamma tillsynsmyndigheten.

Om de överförda uppgifterna påverkar en medlemsstats intressen, ska Europol omedelbart informera den berörda medlemsstatens nationella enhet.

- 4. Utöver behandlingen av uppgifter från privata parter enligt punkt 3 får Europol direkt hämta och behandla uppgifter, även personuppgifter, från offentligt tillgängliga källor, t.ex. medier och tillhandahållare av offentliga uppgifter och kommersiella upplysningar, i enlighet med dataskyddsbestämmelserna i detta beslut. I enlighet med artikel 17 ska Europol vidarebefordra all relevant information till de nationella enheterna.

5. Information, även personuppgifter, från privatpersoner får behandlas av Europol om de har erhållits via en nationell enhet i enlighet med nationell lag eller via en kontaktpunkt i en tredjestat med vilken Europol har ingått ett samarbetsavtal i enlighet med artikel 23. Om Europol erhåller information, även personuppgifter, från en privatperson som är bosatt i en tredjestat med vilken Europol inte har något samarbetsavtal, får Europol endast överföra den till den berörda medlemsstat eller tredjestat med vilken Europol har ingått ett samarbetsavtal enligt artikel 23. Europol får inte direkt kontakta privatpersoner för att erhålla information.

6. De personuppgifter som överförs till eller erhålls från Europol enligt punkt 3 c i den här artikeln får endast behandlas för att införa dem i Europols informationssystem enligt artikel 11 och arbetsregistren för analysändamål enligt artikel 14, eller andra system för behandling av personuppgifter som införts i enlighet med artikel 10.2 och 10.3, om sådana uppgifter anknyter till andra uppgifter som redan införts i ett av ovan nämnda system, eller att sådana uppgifter anknyter till en nationell enhets tidigare förfrågan inom ett av ovan nämnda system.

Ansvaret för de uppgifter som Europol behandlar och som har överförs på de villkor som fastställs i punkterna 3 b, 3 c och 4 i den här artikeln samt den information som överförs via en kontaktpunkt i en tredjestat med vilken Europol har ingått ett samarbetsavtal i enlighet med artikel 23 ska ligga hos Europol i enlighet med artikel 29.1 b.

7. Direktören ska lägga fram en uttömmande rapport till styrelsen vad avser tillämpningen av denna artikel två år efter den dag då detta beslut börjar tillämpas. Styrelsen kan på den gemensamma tillsynsmyndighetens råd eller på eget initiativ vidta varje åtgärd som anses lämplig enligt artikel 37.9 b.

Artikel 26

Tillämpningsföreskrifter för Europols förbindelser

1. Rådet ska med kvalificerad majoritet efter att ha hört Europaparlamentet

a) fastställa en förteckning över de tredjestater och organisationer som avses i artikel 23.1 med vilka Europol ska ingå överenskommelser; förteckningen ska utarbetas av styrelsen och revideras vid behov, och

b) anta tillämpningsföreskrifter för Europols förbindelser med de enheter som avses i artiklarna 22.1 och 23.1, inbegripet för utbyte av personuppgifter och sekretessbelagd information. Tillämpningsföreskrifterna ska förberedas av styrelsen som dessförinnan ska inhämta ett yttrande från den gemensamma tillsynsmyndigheten.

2. Styrelsen ska fastställa och vid behov upprätta en förteckning över privata parter med vilka Europol får ingå samförståndsavtal i enlighet med artikel 25.3 c ii samt anta reglerna för innehållet i och förfarandet för sådana samförståndsavtal efter att ha inhämtat ett yttrande från den gemensamma tillsynsmyndigheten.

KAPITEL V

DATASKYDD OCH DATASÄKERHET

Artikel 27

Dataskyddsnivå

Utan att det påverkar tillämpningen av särskilda bestämmelser i detta beslut ska Europol beakta principerna i Europarådets konvention om skydd av individer med avseende på automatisk behandling av personuppgifter av den 28 januari 1981 och Europarådets ministerkommittés rekommendation R(87) 15 av den 17 september 1987. Europol ska iaktta dessa principer vid behandling av personuppgifter som bland annat avser automatiserade och icke-automatiserade uppgifter som Europol innehar i form av register, särskilt alla strukturerade samlingar av personuppgifter som är tillgängliga enligt bestämda kriterier.

Artikel 28

Uppgiftsskyddsombud

1. Styrelsen ska på förslag från direktören utse ett uppgiftsskyddsombud som ska vara anställd vid Europol. Vid fullgörandet av sina arbetsuppgifter ska uppgiftsskyddsombudet agera på ett oberoende sätt.

2. Uppgiftsskyddsombudet ska särskilt ha följande uppgifter:

a) På ett oberoende sätt säkerställa att behandlingen av personuppgifter är lagenlig och att bestämmelserna i detta beslut om behandling av personuppgifter följs, vilket även gäller behandling av Europols personals personuppgifter.

b) Säkerställa att ett skriftligt register över överföring och mottagande av personuppgifter förs i enlighet med detta beslut.

c) Säkerställa att de registrerade på egen begäran informeras om sina rättigheter enligt detta beslut.

d) Samarbeta med de tjänstemän vid Europol som ansvarar för förfaranden, utbildning och rådgivning om databehandling.

e) Samarbeta med den gemensamma tillsynsmyndigheten.

f) Utarbeta en årlig rapport och överlämna den till styrelsen och till den gemensamma tillsynsmyndigheten.

3. Uppgiftsskyddsombudet ska, för fullgörandet av sina uppgifter, ha tillgång till alla uppgifter som behandlas av Europol och tillträde till Europols samtliga lokaler.

4. Om uppgiftsskyddsombudet anser att bestämmelserna om behandling av personuppgifter i detta beslut inte har iakttagits, ska denne underrätta direktören och begära att åtgärder vidtas för att lösa den bristande överensstämmelsen inom en fastställd tidsfrist.

Om direktören inte inom den fastställda tidsfristen vidtar åtgärder mot underlåtenheten att följa beslutet när det gäller behandling av personuppgifter, ska uppgiftsskyddsombudet informera styrelsen och tillsammans med styrelsen enas om en fastställd tidsfrist för gensvar.

Om styrelsen inte inom den fastställda tidsfristen vidtar åtgärder mot underlåtenheten att följa beslutet när det gäller behandling av personuppgifter, ska uppgiftsskyddsombudet hänskjuta frågan till den gemensamma tillsynsmyndigheten.

5. Styrelsen ska anta ytterligare tillämpningsföreskrifter rörande uppgiftsskyddsombudet. Dessa tillämpningsföreskrifter ska särskilt avse utnämning och entledigande av uppgiftsskyddsombudet samt dennes arbetsuppgifter, åligganden och befogenheter samt säkerställande av uppgiftsskyddsombudets oberoende.

Artikel 29

Ansvar för skyddet av uppgifter

1. Ansvaret för de uppgifter som behandlas vid Europol, särskilt vad gäller lagenligheten av insamling och överföring till Europol, registrering av uppgifter liksom uppgifternas exaktitet och aktualitet samt kontroll av lagringsfristerna ska ligga hos

a) den medlemsstat som har registrerat eller överfört uppgifterna.

b) Europol, vad beträffar uppgifter som överförs till Europol av tredje parter, inklusive uppgifter som överförs av privata parter i enlighet med artikel 25.3 b och 25.3 c och artikel 25.4 samt uppgifter som överförs via kontaktpunkten i en tredje stat, som Europol slutit ett samarbetsavtal med enligt artikel 23, eller som är resultatet av Europols analysarbete.

2. Uppgifter som har överförs till Europol men ännu inte förts in i något av Europols dataregister ska förbli under den översärande partens dataskyddsansvar. Europol ska dock ansvara för att säkerställa datasäkerheten för sådana uppgifter i enlighet med artikel 35.2, till dess att dessa uppgifter har förts in i ett dataregister och endast är tillgängliga för bemyndigad personal vid Europol, eller bemyndigade tjänstemän hos den part som lämnade uppgifterna. Om Europol efter en bedömning har anledning att anta att de uppgifter som har lämnats är felaktiga eller inte längre aktuella, ska Europol informera den part som lämnade uppgifterna om detta.

3. Med förbehåll för andra bestämmelser i detta beslut ska Europol dessutom ansvara för alla uppgifter som organisationen behandlar.

4. Om Europol har bevis för att de uppgifter som införts i ett av Europols informationssystem som avses i kapitel II är felaktiga i sak eller har lagrats på ett olagligt sätt, ska Europol informera berörd medlemsstat eller part om detta.

5. Europol ska lagra uppgifter på ett sådant sätt att det går att identifiera vilken medlemsstat eller tredje part som har överfört dem, eller konstatera att de är resultatet av Europols analysarbete.

Artikel 30

Individens rätt att få tillgång till uppgifter

1. Var och en ska ha rätt att med rimliga tidsintervall få information om att personuppgifter som gäller honom eller henne har behandlats vid Europol, att få dessa uppgifter i en form som är begriplig eller få sådana uppgifter kontrollerade, under alla omständigheter på de villkor som anges i denna artikel.

2. Varje person som önskar utöva sina rättigheter enligt denna artikel kan till en rimlig kostnad lämna in en begäran om detta i valfri medlemsstat, till den myndighet som denna medlemsstat har utsett för detta ändamål. Den myndigheten ska utan dröjsmål hänskjuta begäran till Europol, och, under alla omständigheter, inom en månad efter mottagandet.

3. Begäran ska besvaras av Europol utan onödigt dröjsmål och, under alla omständigheter, inom tre månader från det att den mottogs av Europol, i enlighet med denna artikel.

4. Europol ska samråda med de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna innan beslut fattas om svar på en begäran enligt punkt 1. Ett beslut om tillgång till personuppgifter ska vara avhängigt av om det finns ett nära samarbete mellan Europol och de medlemsstater som direkt berörs om dessa uppgifter lämnas ut. I de fall en medlemsstat motsätter sig Europols förslag till svar ska den meddela Europol grunderna för detta.

5. Tillgång till information som svar på en begäran enligt punkt 1 ska vägras när avslaget är nödvändigt för att

a) Europol ska kunna utföra sina arbetsuppgifter på ett korrekt sätt.

b) skydda säkerhet och allmän ordning i medlemsstaterna eller för att förhindra brott,

c) garantera att någon nationell utredning inte kommer att äventyras,

d) skydda tredje parters rättigheter och friheter.

Vid bedömning av om ett undantag är tillämpligt ska hänsyn tas till den berörda personens intressen.

6. Om en begäran enligt punkt 1 om meddelande av information har avslagits, ska Europol underrätta personen i fråga om att kontroller har utförts, utan att avslöja huruvida personuppgifter om honom eller henne behandlas vid Europol eller inte.

7. Var och en ska ha rätt att begära att den gemensamma tillsynsmyndigheten med rimliga tidsintervall kontrollerar om Europols insamling, lagring, behandling och användning av hans eller hennes personuppgifter har genomförts i överensstämmelse med bestämmelserna i detta beslut om behandling av personuppgifter. Den gemensamma tillsynsmyndigheten ska underrätta personen i fråga om att kontroller har utförts, utan att avslöja huruvida uppgifter om honom eller henne behandlas vid Europol eller inte.

Artikel 31

Den registrerades rätt till rättelse och radering av uppgifter

1. Varje person ska ha rätt att begära att Europol rättar eller upplämnar felaktiga uppgifter som berör honom eller henne. Om det visar sig, antingen till följd av utövandet av denna rättighet eller på annat sätt, att uppgifter som lagras hos Europol, vilka har överförts av tredje parter eller är resultatet av Europols egna analyser, är felaktiga eller att deras införande eller lagring strider mot detta beslut, ska Europol rätta eller radera dessa uppgifter.

2. Om de uppgifter som är felaktiga eller har behandlats i strid med detta beslut har överförts direkt till Europol av medlemsstaterna, ska de berörda medlemsstaterna rätta eller radera dem i samarbete med Europol.

3. Om felaktiga uppgifter har överförts på något annat tillämpligt sätt, eller om felaktigheterna hos uppgifter som lämnats av medlemsstater beror på att överföringen skett på ett felaktigt sätt eller strider mot bestämmelserna i detta beslut, eller om felaktigheterna beror på registrering, hantering eller lagring av Europol som är felaktig eller strider mot bestämmelserna i detta beslut, ska Europol rätta eller radera dem i samarbete med de berörda medlemsstaterna.

4. I de fall som avses i punkterna 1, 2 och 3 ska de medlemsstater eller tredje parter som har mottagit uppgifterna informeras utan dröjsmål. Mottagande medlemsstater och tredje parter ska också rätta eller radera dessa uppgifter. När det inte är möjligt att radera uppgifterna ska de blockeras, för att förhindra varje framtida behandling.

5. Europol ska skriftligen utan onödigt dröjsmål informera sökanden och, under alla omständigheter inom tre månader, att

uppgifter som berör honom eller henne har rättats eller raderats.

Artikel 32

Överklaganden

1. Europol ska i sitt svar på en begäran om kontroll av eller tillgång till uppgifter eller en begäran om rättelse och radering av uppgifter, informera den person som gör framställningen om dennes rätt att överklaga till den gemensamma tillsynsmyndigheten om sökande inte är nöjd med beslutet. Denna person kan också hänskjuta frågan till den gemensamma tillsynsmyndigheten om begäran inte besvarats inom de tidsfrister som anges i artiklarna 30 eller 31.

2. Om den person som gör framställningen överklagar beslutet till den gemensamma tillsynsmyndigheten ska denna myndighet pröva överklagandet.

3. När ett överklagande rör ett beslut i enlighet med artiklarna 30 och 31 ska den gemensamma tillsynsmyndigheten samråda med nationella tillsynsmyndigheter eller den behöriga domstolen i den medlemsstat som uppgiften härrör ifrån, eller den direkt berörda medlemsstaten. Den gemensamma tillsynsmyndighetens beslut, som kan innebära ett förbud mot överföring av uppgifterna, ska fattas i nära samråd med den nationella tillsynsmyndigheten eller den behöriga domstolen.

4. När ett överklagande rör tillgång till uppgifter som Europol har fört in i Europols informationsregister, uppgifter som lagrats i analysregistren eller något annat register som inrättats av Europol för behandling av personuppgifter enligt artikel 10, och om Europol fortfarande har invändningar, måste den gemensamma tillsynsmyndigheten fatta sitt beslut med två tredjedels majoritet av ledamöterna för att kunna bortse från sådana invändningar, efter att ha hört Europol och medlemsstaten eller medlemsstaterna i enlighet med artikel 30.4. Om denna majoritet inte kan uppnås ska den gemensamma tillsynsmyndigheten underrätta den person som gör framställningen om avslaget, utan att lämna några uppgifter som kan avslöja om det finns några personuppgifter om den personen eller inte.

5. När ett överklagande rör kontroll av uppgifter som en medlemsstat har infört i Europols informationsregister, uppgifter som lagrats i analysregistren eller något annat register som inrättats av Europol för behandling av personuppgifter enligt artikel 10, ska den gemensamma tillsynsmyndigheten försäkra sig om att nödvändiga kontroller har genomförts på ett korrekt sätt i nära samråd med den nationella tillsynsmyndigheten i den medlemsstat som har infört uppgifterna. Den gemensamma tillsynsmyndigheten ska underrätta den person som gör framställningen om att kontroller har genomförts, utan att lämna några uppgifter som kan avslöja om det finns några personuppgifter om den personen eller inte.

6. När överklagandet rör kontroll av uppgifter som Europol har infört i Europols informationsregister, eller uppgifter som lagrats i analysregistren eller något annat register som inrättats av Europol för behandling av personuppgifter enligt artikel 10, ska den gemensamma tillsynsmyndigheten försäkra sig om att nödvändiga kontroller har genomförts av Europol. Den gemensamma tillsynsmyndigheten ska underrätta den person som gör framställningen om att kontroller har genomförts, utan att lämna några uppgifter som kan avslöja om det finns några personuppgifter om den personen eller inte.

Artikel 33

Nationell tillsynsmyndighet

1. Varje medlemsstat ska utse en nationell tillsynsmyndighet som ska ha till uppgift att oberoende och i enlighet med nationell lagstiftning kontrollera att den berörda medlemsstatens registreringar, sökningar och överföringar till Europol av personuppgifter är lagenliga och att försäkra sig om att sådana registreringar, sökningar eller överföringar inte kränker den registrerades rättigheter. För detta ändamål ska den nationella tillsynsmyndigheten i de nationella enheternas eller sambandsmännens lokaler få tillgång till de uppgifter som medlemsstaten har för in i Europols informationssystem eller i något annat register som inrättats av Europol för behandling av personuppgifter enligt artikel 10, i enlighet med tillämpliga nationella förfaranden.

För att kunna utöva sin tillsyn ska de nationella tillsynsmyndigheterna ha tillgång till lokaler och akter hos de respektive sambandsmännen vid Europol.

Dessutom ska de nationella tillsynsmyndigheterna i enlighet med tillämpliga nationella förfaranden övervaka de nationella enheternas och sambandsmännens verksamhet i den utsträckning denna verksamhet rör skydd av personuppgifter. De ska också hålla den gemensamma tillsynsmyndigheten informerad om alla åtgärder de vidtar avseende Europol.

2. Var och en ska ha rätt att begära att den nationella tillsynsmyndigheten säkerställer att registreringerna hos eller överföringarna till Europol, i vilken form den än sker, av uppgifter som berör honom eller henne liksom medlemsstatens sökningar efter uppgifter är lagenliga.

Denna rättighet ska utövas i enlighet med den nationella lagstiftningen i den medlemsstat där begäran görs.

Artikel 34

Gemensam tillsynsmyndighet

1. En oberoende gemensam tillsynsmyndighet ska upprättas, som i enlighet med detta beslut ska granska Europols verksamhet för att säkerställa att lagringen, behandlingen och användningen av de uppgifter som Europol innehar inte kränker individens rättigheter. Den gemensamma tillsynsmyndigheten ska

dessutom övervaka lagenligheten av överföringen av uppgifter från Europol. Den gemensamma tillsynsmyndigheten ska bestå av högst två medlemmar eller företrädare, eventuellt biträdda av suppleanter, för var och en av de oberoende nationella tillsynsmyndigheterna, med erforderliga kvalifikationer och utses för fem år av varje medlemsstat. Varje delegation ska ha en röst.

Den gemensamma tillsynsmyndigheten ska bland sina medlemmar utse en ordförande.

Den gemensamma tillsynsmyndighetens medlemmar ska vid fullgörandet av sina uppgifter inte ta emot instruktioner från något annat organ.

2. Europol ska bistå den gemensamma tillsynsmyndigheten vid utförandet av dess arbetsuppgifter. Europol ska särskilt

a) tillhandahålla de upplysningar som den gemensamma tillsynsmyndigheten begär och ge den tillgång till alla handlingar och akter liksom tillgång till uppgifter som finns lagrade i dess register,

b) när som helst ge den gemensamma tillsynsmyndigheten fri tillgång till alla sina lokaler,

c) verkställa den gemensamma tillsynsmyndighetens beslut om överklaganden.

3. Den gemensamma tillsynsmyndigheten ska vara behörig att pröva frågor om tillämpning och tolkning i samband med Europols verksamhet när det gäller behandling och användning av personuppgifter, att pröva frågor rörande oberoende kontroller som utförs av medlemsstaternas tillsynsmyndigheter eller avser utövandet av rätten till tillgång till information, liksom att utarbeta harmoniserade förslag till gemensamma lösningar på befintliga problem.

4. Om den gemensamma tillsynsmyndigheten konstaterar att bestämmelserna i detta beslut inte har respekterats vid lagringen, behandlingen eller användningen av personuppgifter, ska den till direktören framställa de klagomål som den anser vara nödvändiga samt begära att få ett svar inom en angiven tidsfrist. Direktören ska informera styrelsen om hela förarbetet. Om den gemensamma tillsynsmyndigheten inte är nöjd med direktörens svar, ska den länskjuta frågan till styrelsen.

5. Den gemensamma tillsynsmyndigheten ska, för att kunna genomföra sina uppgifter och bidra till en mer konsekvent tillämpning av reglerna och förfarandena för behandling av uppgifter, vid behov samarbeta med andra tillsynsmyndigheter.

6. Den gemensamma tillsynsmyndigheten ska regelbundet upprätta rapporter över sin verksamhet. Dessa rapporter ska översändas till Europaparlamentet och rådet. Styrelsen ska ges tillfälle att lämna synpunkter, som ska bifogas rapporterna.

Den gemensamma tillsynsmyndigheten ska besluta om dess verksamhetsrapport ska offentliggöras, och i så är fall på vilket sätt den ska offentliggöras.

7. Den gemensamma tillsynsmyndigheten ska anta sin arbetsordning med två tredjedels majoritet av ledamöterna och översända den till rådet för godkännande. Rådet ska besluta med kvalificerad majoritet.

8. Den gemensamma tillsynsmyndigheten ska inrätta en intern kommitté som ska bestå av en medlem med rösträtt från varje medlemsstat. Kommittén ska ha till uppgift att med alla lämpliga medel pröva de överklaganden som avses i artikel 32. Om parterna begär det ska de höras av kommittén, och de kan då biträdas av sina rådgivare om de så önskar. De beslut som fattas i detta sammanhang ska vara slutgiltiga gentemot alla berörda parter.

9. Den gemensamma tillsynsmyndigheten får inrätta en eller flera andra kommittéer utöver den som avses i punkt 8.

10. Den gemensamma tillsynsmyndigheten ska rådfrågas rörande den del av Europols budget som berör den. Dess yttrande ska bifogas det aktuella budgetförslaget.

11. Den gemensamma tillsynsmyndigheten ska biträdas av ett sekretariat vars uppgifter ska fastställas i arbetsordningen.

Artikel 35

Datasäkerhet

1. Europol ska vidta de tekniska och organisatoriska åtgärder som är nödvändiga för genomförandet av detta beslut. Åtgärderna ska anses nödvändiga om kostnaden för dem står i proportion till den åsyftade målsättningen om skydd.

2. När det gäller databehandling vid Europol ska varje medlemsstat och Europol vidta åtgärder för att kunna

a) vägra varje obehörig person åtkomst till datorutrustning som används för behandling av personuppgifter (åtkomstskydd för utrustning),

b) förhindra att datamedia läses, kopieras, ändras eller avlägsnas av en obehörig person (datamediaskydd),

c) förhindra obehörig registrering av data och varje obehörig åtkomst, ändring eller utplåning av personuppgifter (skydd för lagrade data),

d) förhindra att obehöriga personer kan använda datasystem via datakommunikation (användarkontroll),

e) säkerställa att alla som är behöriga att använda ett system för behandling av uppgifter endast har åtkomst till de uppgifter för vilka de är behöriga (behörighetskontroll),

f) säkerställa att det är möjligt att kontrollera och konstatera till vilka enheter personuppgifter får överföras via datakommunikation (kommunikationskontroll),

g) säkerställa att det kan kontrolleras och konstateras vilka personuppgifter som har införts i datasystemen, samt när och av vem uppgifterna infördes (indatakontroll),

h) förhindra obehörig läsning, kopiering, ändring eller radering av personuppgifter i samband med överföring av sådana uppgifter eller under transport av databärare (transportkontroll),

i) säkerställa att de installerade systemen omedelbart kan återställas vid avbrott (återställande),

j) säkerställa att systemet fungerar felfritt, att uppkomna funktionsfel omedelbart rapporteras (driftsäkerhet) och att de lagrade uppgifterna inte kan försvinnas genom ett funktionsfel i systemet (dataintegritet).

KAPITEL VI

ORGANISATION

Artikel 36

Europols organ

Europols organ utgörs av

a) styrelsen,

b) direktören.

Artikel 37

Styrelsen

1. Styrelsen ska bestå av en företrädare för varje medlemsstat och en företrädare från kommissionen. Varje styrelseledamot ska ha en röst. Varje styrelseledamot får företrädas av en suppleant. Denne ska ha rätt att rösta för den ordinarie ledamoten i dennes frånvaro.
2. Ordföranden och vice ordföranden i styrelsen ska väljas av och inom den grupp av tre medlemsstater som gemensamt har utarbetat rådets 18-månadersprogram. De ska inneha sina befattningar under den period på 18 månader som motsvarar rådets program. Ordföranden ska under denna tid inte företräda sin medlemsstat i styrelsen. Vice ordföranden ska på eget initiativ ersätta ordföranden om han/hon har förhinder.
3. Ordföranden ska ansvara för att styrelsen effektivt utför sina uppgifter enligt punkt 9 och se till att arbetet särskilt inriktas på strategiska frågor och Europols viktigaste uppgifter enligt artikel 5.1.
4. Ordföranden ska biträdas av styrelsens sekretariat. Sekretariatet ska särskilt
 - a) aktivt och oavbrutet delta i att organisera, samordna och säkerställa enhetligheten i styrelsens arbete. Det ska under ordförandens ansvar och ledning bistå denne i att söka lösningar,
 - b) tillhandahålla styrelsen det administrativa stöd som är nödvändigt för att den ska kunna genomföra sina uppgifter.
5. Direktören ska delta i styrelsens möten, utan rösträtt.
6. Styrelseledamöter eller deras suppleanter samt direktören får biträdas av experter.
7. Styrelsen ska sammanträda minst två gånger om året.
8. Styrelsen ska fatta beslut med två tredjedels majoritet av ledamöterna om inte annat föreskrivs i detta beslut.
9. Styrelsen ska
 - a) anta en strategi för Europol med riktmärken för att kunna mäta om de fastställda målen har uppnåtts,
 - b) utöva tillsyn över direktörens arbete, inklusive genomförandet av styrelsens beslut,
 - c) fatta beslut om tillämpningsföreskrifter i enlighet med detta beslut,
 - d) på förslag från direktören och efter samtycke av kommissionen anta de tillämpningsföreskrifter som ska gälla för Europols personal,
 - e) anta budgetförordningen och utse en räkenskapsförare i enlighet med kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2343/2002 av den 19 november 2002 med rambudgetförordning för de gemenskapsorgan som avses i artikel 185 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1603/2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget⁽¹⁾, efter att ha hört kommissionen,
 - f) inrätta en interrevision och utse dess revisionspersonal, som ska vara medlemmar av Europols personal. Styrelsen ska anta ytterligare tillämpningsföreskrifter för interrevisionen. Dessa tillämpningsföreskrifter bör särskilt omfatta uttagning, entledigande, arbetsuppgifter, älgganden, befogenheter och garantier för interrevisionens oberoende. Interrevisionen ska endast vara ansvarig inför styrelsen och ska ha tillgång till alla nödvändiga handlingar för att kunna utöva sin verksamhet,
 - g) anta en förteckning över minst tre kandidater till tjänsterna som direktör och biträdande direktörer och lägga fram den för rådet,
 - h) utföra för alla andra uppgifter som rådet tilldelar den, särskilt inom ramen för tillämpningsföreskrifter för detta beslut,
 - i) fastställa sin arbetsordning, inbegripet bestämmelser om sekretariatets oberoende ställning.
10. Styrelsen ska varje år
 - a) anta ett utkast till beräkning av intäkter och kostnader, inklusive utkastet till tjänsteförteckning som ska läggas fram för kommissionen samt den slutliga budgeten,
 - b) efter det att kommission har avgivit ett yttrande, anta en verksamhetsplan för Europols framtida verksamhet som beaktar medlemsstaternas operationella behov och hur detta påverkar Europols budget och personalsituation,

⁽¹⁾ EGT L 357, 31.12.2002, s. 72.

15.5.2009

SV

Europiska unionens officiella tidning

L 121/57

c) anta en verksamhetsberättelse om Europol:s verksamhet under det föregående året, inklusive en redogörelse för vilka resultat som har uppnåtts i frågor som har prioriterats av rådet.

Dessa handlingar ska läggas fram för rådet för godkännande. Rådet ska översända dem till Europaparlamentet för kännedom.

11. Inom fyra år efter den dag då detta beslut har börjat tillämpas och vart fjärde år därefter, ska styrelsen beställa en oberoende extern utvärdering av genomförandet av detta beslut och den verksamhet som bedrivits av Europol.

Styrelsen ska för detta ändamål utfärda närmare anvisningar för utvärderingen.

Utvärderingsrapporten ska läggas fram för Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

12. Styrelsen får besluta att inrätta arbetsgrupper. Reglerna för detta och för hur arbetsgrupperna ska fungera, ska fastställas i arbetsordningen.

13. Styrelsen ska utöva de befogenheter som anges i artikel 39.3 i frågor som rör direktören, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 38.1 och 38.7.

Artikel 38

Direktör

1. Europol ska ledas av en direktör som med kvalificerad majoritet ska utses av rådet från en förteckning över minst tre kandidater som lagts fram av styrelsen, för en period av fyra år. På förslag från styrelsen som har utvärderat direktörens insatser kan rådet förlänga direktörens mandat en gång för en period som inte överstiger fyra år.

2. Direktören ska bistås av tre biträdande direktörer som ska utses enligt det i punkt 1 angivna förfarandet för en period av fyra år som kan förnyas en gång. Deras uppgifter ska närmare anges av direktören.

3. Styrelsen ska fastställa regler för urvalet av kandidater till tjänsten som direktör eller biträdande direktör, inbegripet förlängningen av deras mandat. Dessa regler ska innan de träder i kraft godkännas av rådet med kvalificerad majoritet.

4. Direktören ska ansvara för

a) utförandet av Europol:s uppgifter,

b) den löpande administrationen,

c) utövandet av de befogenheter som anges i artikel 39.3 gentemot personalen och de biträdande direktörerna, utan att punkterna 2 och 7 i den här artikeln åsidosätts,

d) att förbereda och genomföra styrelsens beslut och besvara framställningar från styrelsen,

e) stöd till styrelsen ordförande vid förberedelsen av styrelsemötena,

f) att utarbeta ett utkast till beräkning av intäkter och kostnader, inklusive utkastet till tjänsteförteckning och det preliminära arbetsprogrammet,

g) att utarbeta den rapport som avses i artikel 37.10 c,

h) genomförandet av Europol:s budget,

i) att regelbundet underrätta styrelsen om genomförandet av de prioriteringar som rådet har fastställt samt om Europol:s yttre förbindelser,

j) i samarbete med styrelsen inrätta och tillämpa ett effektivt och ändamålsenligt förfarande för tillsyn och utvärdering av Europol:s verksamhet när det gäller att uppnå dess mål; direktören ska regelbundet till styrelsen lämna rapport om resultatet av denna tillsyn,

k) utföra alla andra uppgifter som direktören ska ha enligt detta beslut.

5. Direktören ska ansvara för utförandet av sina uppgifter inför styrelsen.

6. Direktören ska vara Europol:s lagliga företrädare.

7. Genom beslut av rådet med kvalificerad majoritet kan direktören och de biträdande direktörerna entledigas efter yttrande från styrelsen. Styrelsen ska fastställa de regler som ska tillämpas i sådana fall. Dessa regler ska innan de träder i kraft godkännas av rådet, som ska fatta beslut med kvalificerad majoritet.

Artikel 39

Personal

1. Tjänsteforeskrifterna för tjänsteman i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna (vidan kallade tjänsteforeskrifterna respektive anställningsvillkoren) i rådets förordning (EG, Euratom, EKSG) nr 259/68 (1), samt de bestämmelser som antagits gemensamt av Europeiska gemenskapernas institutioner för tillämpningen av tjänsteforeskrifterna och anställningsvillkoren, ska gälla för direktören, de biträdande direktörerna och den personal vid Europol som anställs efter den dag då detta beslut börjar tillämpas.
2. Vid tillämpningen av tjänsteforeskrifterna och anställningsvillkoren ska Europol anses vara en byrå i den mening som avses i artikel 1a.2 i tjänsteforeskrifterna.
3. Europol ska gentemot personalen och direktören ha de befogenheter som tillsättningsmyndigheten ges enligt tjänsteforeskrifterna och som den myndighet som ingår anställningsavtal ges enligt anställningsvillkoren för övriga anställda i enlighet med artikel 37.13 och artikel 38.4 c i detta beslut.
4. Europols personal ska bestå av tillfälligt anställda och/eller kontraktansställda. Styrelsen ska årligen ge sitt samtycke om direktören har för avsikt att bevilja avtal som ska gälla tills vidare. Styrelsen ska besluta om vilka tjänster i tjänsteförteckningen som är avsedda för tillfälligt anställda och som endast får tillsättas med personal rekryterad från medlemsstaternas behöriga myndigheter. Personal som rekryteras till sådana tjänster ska vara tillfälligt anställda enligt artikel 2 a i anställningsvillkoren, och får endast beviljas anställningsavtal för en bestämd tid som får förlängas en gång för en bestämd tid.
5. Medlemsstaterna får utstationera nationella experter till Europol. I detta fall ska styrelsen anta de genomförandebestämmelser som är nödvändiga.
6. Europol ska tillämpa principerna i förordning (EG) nr 45/2001 på behandlingen av personuppgifter om Europols personal.

KAPITEL VII

SEKRETESS

Artikel 40

Sekretess

1. Europol och medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa skyddet av uppgifter som omfattas av sekre-

(1) EGT L 56, 4.3.1968, s. 1.

tess och som samlats in av eller utbyts med Europol med tillämpning av detta beslut. För detta ändamål ska rådet med kvalificerad majoritet efter att ha hört Europaparlamentet anta av styrelsen utarbetade lämpliga regler för sekretesskydd. Dessa regler ska innehålla bestämmelser om i vilka situationer Europol kan utbyta sekretessbelagd information med tredje parter.

2. När Europol avser att anföra personer verksamheter som är känsliga ur säkerhetssynpunkt, ska medlemsstaterna åta sig att på begäran av direktören utföra säkerhetskontroller av sina egna berörda medborgare, i enlighet med sina nationella bestämmelser, och att bistå varandra vid utförandet av denna uppgift. Den myndighet som med stöd av nationella bestämmelser är behörig, ska endast informera Europol om resultaten av säkerhetskontrollen. Resultaten ska vara bindande för Europol.

3. Varje medlemsstat och Europol får endast utse personer som är särskilt kvalificerade och underkastade säkerhetskontroll att behandla uppgifter vid Europol. Styrelsen ska anta regler för säkerhetskontroll av Europols personal. Direktören ska regelbundet informera styrelsen om hur säkerhetskontrollen av Europols personal fortskrider.

Artikel 41

Diskretions- och tystnadsplikt

1. Ledamöterna i styrelsen, direktören, de biträdande direktörerna, Europols anställda och sambandsmännen ska avhålla sig från varje handling och varje uttalande som skulle kunna skada Europols anseende eller dess verksamhet.
2. Ledamöterna i styrelsen, direktören, de biträdande direktörerna, Europols anställda och sambandsmännen samt varje annan person, som uttyckligen har ålagts diskretions- och tystnadsplikt, får inte till någon obehörig person eller till allmänheten sprida sakförhållanden eller upplysningar som kommer till deras kännedom i deras tjänsteutövning eller vid utövandet av deras verksamhet. Detta gäller inte för sakförhållanden eller upplysningar som är för obehöriga för att omfattas av sekretesskrav. Diskretions- och tystnadsplikten ska kvarstå även efter att de har avslutat sin tjänst, sitt anställningsavtal eller sin verksamhet. Den särskilda skyldighet som avses i första meningen ska meddelas särskilt av Europol, varvid de rättsliga följderna av en överträdelse ska påpekas. Meddelandet ska vara skriftligt.
3. Ledamöterna i styrelsen, direktören, de biträdande direktörerna, Europols anställda och sambandsmännen samt andra personer som är underkastade den skyldighet som anges i punkt 2 får inte utan hänvisning till direktören eller, om det rör sig om direktören, till styrelsen, avlägga vittnesmål i eller utom domstol eller uttala sig om de uppgifter som har kommit till deras kännedom i deras tjänsteutövning eller vid utövandet av deras verksamhet.

15.5.2009

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 121/59

Styrelsen, eller i förekommande fall direktören, ska kontakta domstol eller annan behörig myndighet för att säkerställa att nödvändiga åtgärder vidtas enligt den nationella lagstiftning som är tillämplig på den berörda myndigheten.

Sådana åtgärder kan vidtas antingen för att närmare regler för vittnesmål ska fastställas för att säkerställa att sekretess bibehålls för uppgifterna eller, om den nationella lagstiftningen så tillåter, för att vägra utlämnande av uppgifter i den mån det krävs för att skydda Europols eller en medlemsstats intressen.

Om det enligt en medlemsstats lagstiftning finns en rätt att vägra vittna, ska personer som avses i punkt 2 som kallats att vittna vara skyldiga att skaffa tillstånd att vittna. Tillståndet ska beviljas av direktören eller, om det är denne som är kallad att vittna, av styrelsen. Om en sambandsman kallas att vittna med anledning av uppgifter denne mottagit från Europol, får tillståndet inte ges förän den medlemsstat som sändt den berörde sambandsmannen har givit sitt samtycke till detta. Skyldigheten att ansöka om tillstånd att vittna ska kvarstå även efter att de har avslutat sin tjänst, sitt anställningsavtal eller sin verksamhet.

När det finns en möjlighet att vittnesmålet kan komma att omfatta information och undermåttelser som en medlemsstat har överfört till Europol eller som tydligt rör en medlemsstat, ska denna medlemsstats synpunkter inhämtas innan tillståndet beviljas.

Tillstånd att vittna får vägras endast i den mån det är nödvändigt för att skydda överordnade skyddsvärda intressen för Europol eller den eller de berörda medlemsstaterna.

4. Varje medlemsstat ska behandla alla överträdelse av den diskretions- eller tystnadsplikt som avses i punkterna 2 eller 3 som överträdelse av skyldigheter i deras egen lagstiftning om tystnadsplikt eller skydd av sekretessbelagt material.

De ska säkerställa att dessa regler och bestämmelser är tillämpliga även på deras egna tjänstemän som i samband med sin tjänsteutövning har kontakt med Europol.

KAPITEL VIII

BUDGETBESTÄMMELSER

Artikel 42

Budget

1. Europols intäkter ska, utan att det påverkar andra typer av inkomster, bestå av ett bidrag från gemenskapen som anslås i

Europeiska unionens allmänna budget (kommissionens avsnitt) från och med den dag då detta beslut börjar tillämpas. Finansieringen av Europol ska godkännas av Europaparlamentet och rådet (nedan kallad *budgetmyndigheten*) i enlighet med det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (!).

2. Europols utgifter ska omfatta kostnader för personal, administration, infrastruktur och drift.

3. Direktören ska göra en preliminär beräkning av Europols intäkter och utgifter för påföljande budgetår, inklusive en preliminär tjänsteförteckning, och överlämna denna till styrelsen. Den preliminära tjänsteförteckningen ska omfatta fasta eller tillfälliga tjänster samt uppgift om utstationerade nationella experter och ska ange antal, lönegrad och anställningskategori för den personal som är anställd vid Europol under det aktuella budgetåret.

4. Inkomster och utgifter ska balansera varandra.

5. Styrelsen ska anta utkastet till beräkning av intäkter och utgifter, inklusive utkastet till tjänsteförteckning och det preliminära arbetsprogrammet, och överlämna detta underlag till kommissionen senast den 31 mars varje år. Om kommissionen har invändningar mot den preliminära beräkningen, ska den underrätta styrelsen om detta inom 30 dagar efter mottagandet av den preliminära beräkningen.

6. Kommissionen ska vidarebefordra beräkningen till budgetmyndigheten, tillsammans med det preliminära förslaget till Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

7. På grundval av denna beräkning ska kommissionen i det preliminära förslaget till Europeiska gemenskapernas allmänna budget, som den ska förelägga budgetmyndigheten i enlighet med artikel 272 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, ta upp de medel som den bedömer vara nödvändiga med avseende på tjänsteförteckningen samt det bidragsbelopp som ska belasta den budgeten.

8. Budgetmyndigheten ska, när den antar Europeiska gemenskapernas allmänna budget, bevilja de anslag som utgör bidraget till Europol och Europols tjänsteförteckning.

9. Styrelsen ska anta Europols budget och tjänsteförteckningen. De ska vara slutligt antagna efter det slutliga antagandet av Europeiska gemenskapernas allmänna budget. I förekommande fall ska de anpassas i enlighet därmed genom antagandet av en reviderad budget.

10. Alla eventuella ändringar av budgeten, inklusive tjänsteförteckningen, ska göras i enlighet med förfarandet i punkterna 5–9.

(!) EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

11. Styrelsen ska snarast möjligt meddela budgetmyndigheten om den har för avsikt att genomföra ett projekt som kan få betydande effekter på finansieringen av dess budget, särskilt projekt som rör fastigheter, till exempel hyra eller förvärv av byggnader. Styrelsen ska underrätta kommissionen om sådana planer. Om en av budgetmyndighetens parter har meddelat att den har för avsikt att avge ett yttrande, ska den vidarebefordra detta yttrande till styrelsen inom sex veckor från det att budgetmyndigheten underrättades om projektet.

Artikel 43

Genomförande och kontroll av budgeten

1. Direktören ska genomföra Europols budget.
2. Europols räkenskapsförare ska senast den 28 februari efter utgången av varje budgetår översända de preliminära räkenskaper till kommissionens räkenskapsförare tillsammans med en rapport om budgetförvaltning och ekonomisk förvaltning för samma budgetår. Kommissionens räkenskapsförare ska konsolidera institutionernas och de decentraliserade organens preliminära redovisningar i enlighet med artikel 128 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (¹).
3. Kommissionens räkenskapsförare ska senast den 31 mars efter utgången av varje budgetår översända Europols preliminära räkenskaper till revisionsrätten tillsammans med en rapport om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen för samma budgetår. Rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen för det budgetåret ska också översändas till Europaparlamentet och rådet.
4. Efter mottagandet av revisionsrättens iakttagelser om Europols preliminära räkenskaper, i enlighet med artikel 129 i förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002, ska direktören på eget ansvar upprätta Europols slutliga redovisning och överlämna den till styrelsen för yttrande.
5. Styrelsen ska avge ett yttrande om Europols slutliga redovisning.
6. Senast den 1 juli efter utgången av varje budgetår ska direktören överlämna den slutliga redovisningen tillsammans med styrelsens yttrande till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten.
7. Den slutliga redovisningen ska offentliggöras.
8. Senast den 30 september ska direktören översända ett svar till revisionsrätten på dess iakttagelser. Direktören ska även översända en kopia av detta svar till styrelsen.

(¹) EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

9. Direktören ska, på Europaparlamentets begäran, lägga fram alla uppgifter som behövs för att förbandet för beviljande av ansvarfrihet för det berörda budgetåret ska fungera väl, i enlighet med artikel 146.3 i förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002.

10. Europaparlamentet ska före den 30 april år n + 2, på rekommendation av rådet som ska fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet, bevilja direktören ansvarfrihet för budgetens genomförande under budgetår n.

Artikel 44

Budgetförordning

Budgetförordningen för Europol ska antas av styrelsen efter samråd med kommissionen. Bestämmelserna får inte avvika från förordning (EG, Euratom) nr 2343/2002, såvida detta inte avser särskilda krav när det gäller Europolns verksamhet. Det krävs ett förhandsgodkännande av kommissionen för att anta bestämmelser som avviker från förordning (EG, Euratom) nr 2343/2002. Budgetmyndigheten ska underrättas om dessa avvikelser.

KAPITEL IX

ÖVRIGA BESTÄMMELSER

Artikel 45

Bestämmelser om tillgång till Europols handlingar

På grundval av ett förslag från direktören och senast sex månader efter den dag då detta beslut börjar tillämpas ska styrelsen anta bestämmelser om tillgång till Europols handlingar med beaktande av de principer och begränsningar som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (²).

Artikel 46

Sekretessbelagda EU-uppgifter

Europol ska tillämpa de säkerhetsprinciper och miniminormer som fastställs i rådets beslut 2001/264/EG av den 19 mars 2001 om antagande av rådets säkerhetsbestämmelser (³) för sekretessbelagda EU-uppgifter.

Artikel 47

Språk

1. Europol ska omfattas av bestämmelserna i förordning nr 1 av den 15 april 1958 om vilka språk som ska användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen (⁴).
2. Styrelsen ska enhälligt besluta om Europols interna språk-användning.

(¹) EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

(²) EGT L 101, 11.4.2001, s. 1.

(³) EGT 17, 6.10.1958, s. 385/58.

3. De översättningar som är nödvändiga för Europols arbete ska utföras av Översättningscentrum för Europeiska unionens organ⁽¹⁾.

Artikel 48

Information till Europaparlamentet

Rådets ordförande, styrelsens ordförande och direktören ska framträda inför Europaparlamentet på dess begäran för att diskutera frågor som rör Europol, med beaktande av diskretions- och tystnadsplikten.

Artikel 49

Bedrägeribekämpning

De regler som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf)⁽²⁾ ska tillämpas på Europol. Styrelsen ska på grundval av ett förslag från direktören och senast sex månader efter den dag då detta beslut börjar tillämpas anta de erforderliga genomförandeåtgärder som kan komma att undanta operativa uppgifter från Olafs utredningar.

Artikel 50

Överenskommelse om säte

Bestämmelserna rörande Europols lokaler i den stat där den har sitt säte och de resurser som ska tillhandahållas av den staten samt de särskilda regler som i den staten är tillämpliga på direktören, ledamöterna i styrelsen, de biträdande direktörerna samt Europols tjänstemän och deras familjemedlemmar ska efter styrelsens godkännande fastställas i en överenskommelse om säte mellan Europol och Konungariket Nederländerna.

Artikel 51

Privilegier och immunitet

1. Protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier samt en särskild förordning antagen på grundval av artikel 16 i protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier ska tillämpas på Europols direktör, biträdande direktörer och personal.

2. Protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier ska gälla för Europol.

3. Nederländerna och de övriga medlemsstaterna ska komma överens om att de sambandsmän som stationerats från de övriga medlemsstaterna samt deras familjemedlemmar ska om-

fattas av de privilegier och den immunitet som är nödvändiga för utförandet av sambandsmännens uppgifter vid Europol.

Artikel 52

Ansvar för obehörig eller felaktig behandling av uppgifter

1. Varje medlemsstat ska i enlighet med sin nationella lagstiftning vara ansvarig för all skada som åsamkas en person till följd av rättsliga eller faktiska fel i uppgifter som lagras eller behandlas vid Europol. Endast den medlemsstat där den skadebringande handlingen företogs kan bli föremål för en skadeståndstalan från den skadelidande, som ska vända sig till de domstolar som är behöriga enligt den berörda medlemsstatens nationella lagstiftning. En medlemsstat kan inte åberopa det faktum att en annan medlemsstat eller Europol har förmädat felaktiga uppgifter för att undgå det ansvar som medlemsstaten i enlighet med den nationella lagstiftningen har gentemot en skadelidande.

2. Om sådana rättsliga eller faktiska fel som avses i punkt 1 har uppstått till följd av en felaktig uppgiftsoverföring eller av att en eller flera medlemsstater inte fullgjort sina skyldigheter enligt detta beslut eller av en obehörig eller felaktig lagring eller behandling av Europol, ska Europol eller den eller de berörda medlemsstaterna vara skyldiga att på anmodan återbetala vad som utbetalats i skadestånd i enlighet med punkt 1, såvitt inte uppgifterna har använts i strid med detta beslut av den medlemsstat på vars territorium skadan orsakades.

3. Varje oenighet mellan den medlemsstat som har betalat kompensation i enlighet med punkt 1 och Europol eller en annan medlemsstat om principen eller beloppet för denna återbetalning ska underställas styrelsen, som ska besluta med två tredjedelars majoritet av ledamöterna.

Artikel 53

Annat skadeståndsansvar

1. Europols avtalsrättsliga ansvar ska regleras av den lagstiftning som är tillämplig på avtalet i fråga.

2. Vad beträffar utomobligatoriskt ansvar ska Europol, oberoende av ett ansvar enligt artikel 52, ersätta de skador som orsakats av dess organ eller personal under tjänsteutövning, i den mån skadorna har vållats av dem och utan avseende på de olika förfarandena för att kräva ersättning för skada i medlemsstaterna lagstiftning.

3. Den skadelidande ska ha rätt att kräva att Europol avstår från en åtgärd eller upphäver den.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 2965/94 av den 28 november 1994 om upprättande av ett översättningscentrum för Europeiska unionens organ (EGT L 314, 7.12.1994, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 136, 31.5.1999, s. 1.

4. De nationella domstolar i medlemsstaterna som ska vara behöriga att pröva tvister som rör Europols ansvar enligt denna artikel ska fastställas med hänvisning till rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträtts- och områdena (*).

Artikel 54

Ansvar med avseende på Europols deltagande i gemensamma utredningsgrupper

1. Den medlemsstat, inom vars territorium skador orsakats av Europolpersonal som i samband med sitt bistånd till operativa åtgärder är verksam i den medlemsstaten i enlighet med artikel 6, ska ersätta skadorna enligt de villkor som gäller för skada som orsakats av dess egna tjänstemän.

2. Om inte annat överenskommit med den berörda medlemsstaten, ska Europol ersätta denna medlemsstat hela det belopp som den har utbetalat till offren eller deras rättsinnehavare för sådana skador som avses i punkt 1. Alla tvister mellan medlemsstaten och Europol om principen eller beloppet för ersättningen ska hänskjutas till styrelsen, som ska avgöra frågan.

KAPITEL X

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

Artikel 55

Allmänt rättsligt övertagande

1. Detta beslut påverkar inte den rättsliga verkan av avtal som ingåtts av Europol, såsom den inrättades genom Europolkonventionen, före den dag då detta beslut börjar tillämpas.

2. Punkt 1 ska särskilt gälla de överenskommelser om sate som ingåtts på grundval av artikel 37 i Europolkonventionen och de avtal mellan Konungariket Nederländerna och övriga medlemsstater som ingåtts på grundval av artikel 41.2 i Europolkonventionen samt alla internationella avtal, inbegripet deras bestämmelser om informationsutbyte, och kontrakt som Europol ingått, skulder som åligger Europol och egendom som förvärvats av Europol såsom den inrättades enligt Europolkonventionen.

Artikel 56

Direktör och biträdande direktörer

1. Den direktör och de biträdande direktörer som utsetts på grundval av artikel 29 i Europolkonventionen ska för sina återstående mandatperioder vara direktör och biträdande direktörer enligt artikel 38 i detta beslut. Om mandatperioden löper ut inom ett år efter den dag då detta beslut börjar tillämpas, ska

(* EGT L 12, 16.1.2001, s. 1.

deras mandat automatiskt förlängas fram till ett år efter den dag då detta beslut börjar tillämpas.

2. Om direktören eller en eller flera biträdande direktörer inte vill eller kan handla i enlighet med punkt 1, ska styrelsen utse en tillförordnad direktör eller en eller flera tillförordnade biträdande direktörer för en period på högst 18 månader, i avvaktan på det utnämningförfarande som föreskrivs i artikel 38.1 och 38.2.

Artikel 57

Personal

1. Med avvikelse från artikel 39 ska alla anställningsavtal som ingåtts av Europol, i den form som de upprättats genom Europolkonventionen och förutsatt att de är i kraft på tillämpningsdagen för detta beslut, fortsätta att gälla tills de löper ut och de kan inte förlängas på grundval av Europols tjänsteföreskrifter (*) efter den dag då detta beslut börjar tillämpas.

2. All personal med sådana anställningsavtal som avses i punkt 1 ska erbjudas möjligheten att ingå avtal om tillfällig anställning enligt artikel 2 a i anställningsvillkoren i de olika grader som anges i tjänsteföreteckningen eller om kontraktansättning enligt artikel 3a i anställningsvillkoren.

För detta ändamål ska ett internt urvalsförfarande, begränsat till personal som har ett avtal med Europol på tillämpningsdagen för detta beslut, genomföras efter ikraftträdandet och inom två år från och med den dag då detta beslut börjar tillämpas, av den myndighet som bemyndigats att ingå anställningsavtal, för att kontrollera sökandenas förmåga, effektivitet och integritet.

Beroende på arbetsuppgifternas art och nivå kommer godkända sökande att erbjudas antingen ett avtal om tillfällig anställning eller ett avtal om kontraktansättning för en tid som minst ska motsvara den tid som återstår enligt det kontrakt som ingicks före den dag då detta beslut börjar tillämpas.

3. Om Europol ingår ett andra avtal för en bestämd tid före den dag då detta beslut börjar tillämpas och den anställda personen godtog ett avtal om tillfällig anställning eller kontraktansättning enligt villkoren i punkt 2 tredje stycket, får en avtalad förlängning därefter gälla tills vidare, i enlighet med artikel 39.4.

4. Om ett avtal som ska gälla tills vidare ingåtts av Europol före den dag då detta beslut börjar tillämpas och den anställda personen godtog ett avtal om tillfällig anställning eller kontraktansättning enligt villkoren i punkt 2 tredje stycket, ska det avtalet ingås för att gälla tills vidare i enlighet med artikel 8 första stycket och artikel 85.1 i anställningsvillkoren.

(*) Rådets akt av den 3 december 1998 om antagande av tjänsteföreskrifter för anställda vid Europol (EGT C 26, 30.1.1999, s. 23).

5. Tjänsteföreskrifterna för anställda vid Europol och andra relevanta instrument ska fortsätta att gälla för anställda som inte anställs i enlighet med punkt 2. Med avvikelse från kapitel 5 i tjänsteföreskrifterna för anställda vid Europol ska den procent-sats för den årliga anpassningen av lönerna som beslutas av rådet i enlighet med artikel 65 i tjänsteföreskrifterna gälla för Europol:s personal.

Artikel 58

Budget

1. Förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för de budgetar som godkännts på grundval av artikel 35.5 i Europolkonventionen ska genomföras i enlighet med de regler som fastställs i artikel 36.5 i Europolkonventionen och den budgetförordning som antagits på grundval av artikel 35.9 i Europolkonventionen.

2. Vid det förfarande för beviljande av ansvarsfrihet som beskrivs i punkt 1 ska följande gälla:

a) Vid förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för de årliga räkenskaperna för året före den dag då detta beslut börjar tillämpas ska den gemensamma kontrollkommittén fortsatt vara verksam i enlighet med de förfaranden som fastställs på grundval av artikel 36 i Europolkonventionen. Förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet som fastställs i Europolkonventionen ska tillämpas i den mån det krävs för detta ändamål.

b) Den styrelse som avses i artikel 36 i detta beslut har rätt att besluta om vem som ska överta ansvaret för de uppgifter som tidigare utfördes av styrekonomen och budgetkommittén på grundval av Europolkonventionen.

3. Alla utgifter som följer av Europol:s åtaganden i enlighet med den budgetförordning som antagits på grundval av artikel 35.9 i Europolkonventionen före den dag då detta beslut börjar tillämpas, och som ännu inte har betalats vid denna tidpunkt, ska beralas på det sätt som beskrivs nedan i punkt 4 i den här artikeln.

4. Före utgången av en tolv månadersperiod efter den dag då detta beslut börjar tillämpas, ska styrelsen fastställa det belopp som ska täcka de utgifter som avses i punkt 3. Ett motsvarande belopp som finansierats genom det ackumulerade överskottet från de budgetar som godkännts på grundval av artikel 35.5 i Europolkonventionen ska överföras till den första budget som upprättas enligt detta beslut och ska utgöra en inkomst som avsatts för ett särskilt ändamål för att täcka denna utgift.

Om överskottet inte är tillräckligt för att täcka den utgift som avses i punkt 3 ska medlemsstaterna bidra med nödvändiga medel i enlighet med de förfaranden som fastställs på grundval av Europolkonventionen.

5. Återstoden av överskotten i de budgetar som godkännts på grundval av artikel 35.5 i Europolkonventionen ska återbetalas till medlemsstaterna. Det belopp som ska utbetalas till var och en av medlemsstaterna ska härvid beräknas med utgångspunkt i medlemsstaternas årliga bidrag till Europol:s budgetar, fastställda på grundval av artikel 35.2 i Europolkonventionen.

Återbetalningen till medlemsstaterna ska ske inom tre månader efter det att det belopp som täcker de utgifter som avses i punkt 3 har fastställs och det förfarande för beviljande av ansvarsfrihet för budgetar som godkännts på grundval av artikel 35.5 i Europolkonventionen har avslutats.

Artikel 59

Bestämmelser som ska utformas och antas före den dag då detta beslut börjar tillämpas

1. Den styrelse som inrättats på grundval av Europolkonventionen, den direktör som utsetts på grundval av den konventionen och den gemensamma tillsynsmyndighet som inrättats på grundval av den konventionen ska förbereda antagandet av följande instrument:

a) De regler avseende rättigheter och skyldigheter för samsbandsmän som avses i artikel 9.5.

b) De tillämpningsföreskrifter för analysregister som avses i artikel 14.1 tredje stycket.

c) De föreskrifter för Europol:s förbindelser som avses i artikel 26.1 b.

d) De tillämpningsföreskrifter för Europol:s personal som avses i artikel 37.9 d.

e) De regler för urval och entledigande av direktören och de biträdande direktörerna som avses i artikel 38.3 och 38.7.

f) De regler för sekretesskydd som avses i artikel 40.1.

g) Den budgetförordning som avses i artikel 44.

h) Instrument som krävs för att förbereda tillämpningen av detta beslut.

2. Vid antagandet av de åtgärder som anges i punkt 1 a, d, e, g och h ska styrelsen ha den sammansättning som anges i artikel 37.1. Styrelsen ska anta åtgärderna i enlighet med de förfaranden som anges i de bestämmelser som det hänvisas till i punkt 1 a, d, e och g i den här artikeln.

Rådet ska anta de åtgärder som anges i punkt 1 b, c och f i enlighet med de förfaranden som det hänvisas till i punkt 1 b, c och f.

Artikel 60

Ekonomiska åtgärder och beslut som ska antas före den dag då detta beslut börjar tillämpas

1. Styrelsen ska i sin sammansättning enligt artikel 37.1 anta alla ekonomiska åtgärder och beslut som krävs för tillämpningen av den nya budgetramen.
2. De åtgärder och beslut som avses ovan i punkt 1 ska antas i enlighet med förordning (EG, Euratom) nr 2343/2002 och bland annat omfatta följande:
 - a) Utformning och antagande av alla åtgärder och beslut som avses i artikel 42 i fråga om det första budgetåret efter den dag då detta beslut börjar tillämpas.
 - b) Utseddelse av en räkenskapsförare enligt artikel 37.9 e senast den 15 november året före det första budgetåret efter den dag då detta beslut börjar tillämpas.
 - c) Inrättande av internrevisionen enligt artikel 37.9 f.
3. Beslut om godkännande av transaktioner som hänför sig till det första budgetåret efter den dag då detta beslut börjar tillämpas ska fattas av den direktör som utsetts enligt artikel 29 i Europolkonventionen från och med den 15 november året före det första budgetåret efter den dag då detta beslut börjar tillämpas. Från och med denna dag ska direktören också ha rätt att vid behov delegera uppgiften som räkenskapsförare. När räkenskapsförarens uppgifter utförs ska kraven i förordning (EG, Euratom) nr 2343/2002 iaktas.
4. Beslut om förhandskontrollen av transaktioner som hänför sig till det första budgetåret efter den dag då detta beslut börjar tillämpas ska fattas av den styrekonom som utsetts enligt artikel 27.3 i Europolkonventionen under perioden mellan den 15 november och den 31 december året före det första budgetåret efter den dag då detta beslut börjar tillämpas. Styrekonomen ska utföra denna uppgift i enlighet med förordning (EG, Euratom) nr 2343/2002.
5. En del av de övergångskostnader från året före det första budgetåret efter den dag då detta beslut börjar tillämpas som uppkommer när Europol förbereder sig för den nya budgetramen ska belasta Europeiska unionens allmänna budget. Finansieringen av dessa kostnader får ges i formen av ett bidrag från gemenskapen.

KAPITEL XI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 61

Införlivande

Medlemsstaterna ska se till att deras nationella lagstiftning överensstämmer med detta beslut senast från och med den dag då detta beslut börjar tillämpas.

Artikel 62

Ersättande

Detta beslut ersätter Europolkonventionen och protokollet om privilegier och immunitet för Europol, medlemmar i organen, dess biträdande direktörer och dess tjänstemän från och med den dag då detta beslut börjar tillämpas.

Artikel 63

Upphävande

Såvida inte annat föreskrivs i detta beslut ska alla genomförandebestämmelser för Europolkonventionen upphöra att gälla den dag då detta beslut börjar tillämpas.

Artikel 64

Ikraftträdande och tillämplighet

1. Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Beslutet ska tillämpas från och med den 1 januari 2010 eller tillämpningsdatum för den förordning som avses i artikel 51.1, beroende på vilket datum som infaller senast.

Artiklarna 57.2 andra stycket, 59, 60 och 61 ska tillämpas från och med den dag då detta beslut träder i kraft.

Utfärdat i Luxemburg den 6 april 2009.

På rådets vägnar
J. POSPÍŠIL
Ordförande

15.5.2009

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 121/65

BILAGA

Förteckning över andra former av grov brottslighet som Europol har behörighet att arbeta med i enlighet med artikel 4.1:

- Olaglig narkotikahandel.
- Illegal penningväxt.
- Brottslighet som har samband med nukleära och radioaktiva ämnen.
- Illegal människosmuggling.
- Människohandel.
- Handel med stulna fordon.
- Mord och grov misshandel.
- Olaglig handel med mänskliga organ och vävnader.
- Mänskiorov, olaga frihetsberövande och tagande av gisslan.
- Rasism och främlingsfientlighet.
- Organiserad stöld.
- Olaglig handel med kulturföremål, inbegripet antikviteter och konstverk.
- Svindleri och bedrägeri.
- Beskyddarverksamhet och utpresning.
- Förfälskning och piratkopiering.
- Förfälskning av administrativa dokument och handel med sådana förfälskningar.
- Penningförfälskning och förfälskning av betalningsmedel.
- IT-brottslighet.
- Korruption.
- Olaglig handel med vapen, ammunition och sprängämnen.
- Olaglig handel med hotade djurarter.
- Olaglig handel med hotade växtarter och växtsorter.
- Miljöbrott.
- Olaglig handel med hormonpreparat och andra tillväxsubstanser.

När det gäller de former av brottslighet som är upptagna i artikel 4.1 avses i detta beslut med

- a) brottslighet som har samband med nukleära och radioaktiva ämnen: sådana brott som uppräknas i artikel 7.1 i konventionen om det fysiska skyddet av nukleära ämnen undertecknad i Wien och New York den 3 mars 1980, och som rör nukleära och/eller radioaktiva ämnen som de definieras i både artikel 197 i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigenomskapen och i rådets direktiv 96/29/Euratom av den 13 maj 1996 om fastställande av grundläggande säkerhetsnormer för skydd av arbetstagarnas och allmänhetens hälsa mot de faror som uppstår till följd av joniserande strålning (1).
- b) illegala nätverk för invandring: de handlingar som i vinstsyfte avsiktligt underlättar inresan till, vistelsen på eller arbetet inom medlemsstaternas territorium, i strid med bestämmelser och tillämpliga villkor i medlemsstaterna.

(1) EGT L 159, 29.6.1996, s. 1.

- c) *människohandel*: rekrytering, transport, överföring, förvaring eller mottagande av personer genom hot eller våld eller andra former av tvång, bortförande, bedrägeri, vilseledande, missbruk av makt eller utnyttjande av någons sårbara situation eller genom givande eller mottagande av betalning eller förmåner för att erhålla samtycke från en person som har kontroll över någon annan person, i exploateringssyfte. Med exploatering ska åtminstone avses exploatering av annans prostitution eller andra former av sexuell exploatering, framställning, försäljning och spridning av barnporno-grafiskt material, tvångsarbete, slaveri eller slaverilikhande sedvänjor, träldom eller avlägsnande av organ.
- d) *handel med stulna fordon*: brottslighet som har samband med stöld eller tillgrepp av bilar, lastbilar, långtradare, lastbilar eller långtradares last, bussar, motorcyklar, husvagnar och jordbruksfordon, anläggningsfordon, reservdelar samt häleri med dessa föremål.
- e) *illegalt penningväxt*: de brott som räknas upp i artikel 6.1–3 i Europarådets konvention om penningväxt, spårande, beslag och förverkande av vinning av brott, undertecknad i Strasbourg den 8 november 1990.
- f) *olaglig narkotikahandel*: de brott som räknas upp i artikel 3.1 i Förenta nationernas konvention av den 20 december 1988 om bekämpande av illegal handel med narkotika och psykotropa ämnen samt i de bestämmelser som ändrar eller ersätter denna konvention.

De former av brott som omnämns i artikel 4 och i denna bilaga ska bedömas av medlemsstaternas behöriga myndigheter i enlighet med lagstiftningen i respektive medlemsstat.
